باسمه تعالی

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت: ۱۰۵۰۵

رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲ ک ۵ ۹۴ ج ۱ ح ۱۳۰۸

سرشناسه: کفعمی، ابراهیم بن علی، ۸۲۰ - ۹۰۵ ق.

عنوان قراردادی: جنة الامان الواقیة و جنة الایمان الباقیة. فارسی ۰ ب

عنوان: ترجمه جنة الواقیه

کاتب:

تاریخ کتابت:

محل نشر: [بی جا] ناشر: [بی نا] تاریخ نشر: ۱۳۰۸ ق

صفحه شمار: ا ج ۰ ابدون شماره گذاری مصور☐ درسی☐ گراور یا افست☐

زبان: فارسی ابعاد: ۱۱×۱۷ نوع خط: نسخ

روش تهیه: وقفی☐ اهدایی☐ خریداری☑ ارسالی☐

توضیحات: خریداری تاریخ ثبت: مهر ۱۳۲۷

یادداشتها: کتاب جنة الامان الواقیه و جنة الایمان الباقیه معروف به مصباح کفعمی یا مصباح کبیر از تألیفات کفعمی که مختصر آن

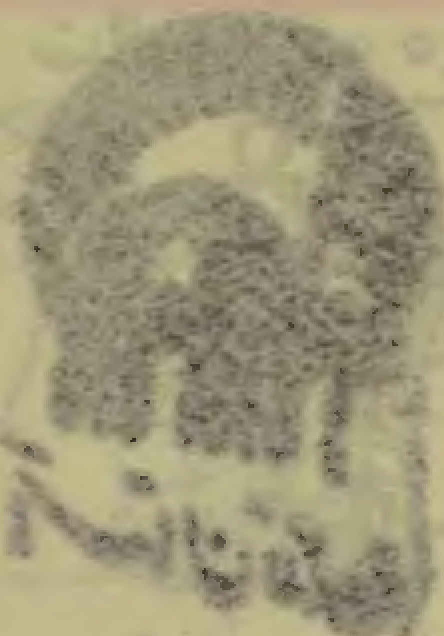
موضوع(ها): ۱. دعاها

شناسه(های) افزوده: الف. حسینی، محمدرضا، مترجم. ب. عنوان

فهرستنگار: شیبانی تاریخ فهرستنگاری: مهر ۱۳۸۸

لادن

نسخه نسخ اسک و ماه

شماره ثبـ
رده‌بندی
سرشناسه
عنوان قر
عنوان:
کاتب:
محل نشر
صفحه شـ
زبان: فار
روش تهیه
توضیحات
یادداشتها:
موضوع(ها
شناسه(های
فهرستنگار:

چون
بمضمون شریف کلام
معجز نظام حضرت خیر
الانام علیه و آله السلام الکیّس
من دان نفسه و عمل لما بعد الموت
شخص زیرک و زرنگ آنکه از محاسبهٔ نفس
غفلت نکرده و تدارک پیش از رحلت اشتغال
داشته باشد لذا بجملهٔ جناب جلالتمآب مناعت و
فخامت نصاب عباسقلیخان امین الوزاره دام اقباله
العالی که بمساعدت توفیق با دیدهٔ حقیقت بین بی
اعتباری دنیای فانی را مشاهده فرموده همواره همت
خود را بتحصیل اسباب خیریهٔ اخرویه مصروف داشته‌اند
لهذا نظر بصوابدید جناب مستطاب قدوة
المحققین مروج شرع سید المرسلین آقا حاجی میرزا محمد حسین
شریعتمدار تبریزی دامت افاضاته متکفل مخارج
طبع این نسخهٔ شریفه گردید یا من له
الدنیا و الآخرة ارحم من لیس
له الدنیا و الآخرة
تمت

سال ۱۳۴۸ خورشیدی
بازبینی شد

ترجمه جنة الواقية للسيد السند مير محمد باقر داماد عليه الرحمة

بسم الله الرحمن الرحيم

شکر و سپاس بی حصر سامعی را که شنونده دعای بندگان و دفع کننده بلا است از ایشان و گردانید دعا و سؤال را سبب رفع درجات و دفع بلیات خستگان و وسیله بر آوردن مرادات و روا شدن حاجات و حمد و ثنا و شکر نامتناهی پادشاهی را که بقدرت بالغه حکمت از محض وجود سر محمد و وجود نور احمد را

نما

نمای موحدان یکتا احدیت خود کرده اند و سپاس
و ستایش بیرون کار برا که بعین عنایات عمیمه و بمحض
حکمت ابدی هر یک از آحاد موجودات و افراد مخلوقات
بفیض ارشاد پیغمبران برگزیده کاینات رسانیده
عالمی که گردانیده سید انبیاء و ائمه اطهار را دلیل
بندگان هیچمدان گمراه و از اسرار مؤمنان موافق
و مخالفان منافق دانا و آگاه است سبحان الله
والحمد لله و لا اله الا الله والله اکبر و درود
و تحیات بر برگزیده کاینات و خلاصه موجودات شفیع
روز عرصات زینت بخش آسمان و زمین حضرت سید
المرسلین و بر آل اطهار و بر ذریت عالیمقدار
او باد که هادیان راه دین اند و مدرسان مدرس علم و
یقین سیما امیر کبیر که در شان او است آیات ثنا و سوره
هل اتی و حدیث انا مدینة العلم و علی بابها مالک
و ساقی حوض کوثر برادر با جان برابر حضرت پیغمبر
پسندیده حضرت رب العالمین امام مشارق و مغارب

حضرت امیر المومنین اللهم صل علی محمد و علی
آلهما وسلم تسلیما کثیرا کثیرا طیبا مبارکا
فیه اما بعد بعرض میرساند امیدوار به
بکرم ارحم الراحمین ابن امیر محمد قاسم محمد رضا
الحسینی الساکن بقزوین که هیچ عبادتی بهتر از
دعاء و هیچ عملی شریفتر از این نیست چنانچه معویة
بن عمار روایت کند که از حضرت صادق پرسیدم که چه
میفرمائی در حق دو مرد که هر دو در مسجد روند
یکی بیشتر اوقات خود را صرف دعا کند و دیگری اکثر
اوقات نماز باشد فرمود هر دو خوبست گفتم یا ابن
رسول الله میخواهیم بدانیم که کدام یکی از ایشان افضل
تر باشند فرمودند آنکه دعای او اکثر است نشنیده که
حقتعالی فرموده ادعونی استجب لکم ان الذین
یستکبرون عن عبادتی سیدخلون جهنم داخرین
یعنی بخوانید مرا از جمیع مقاصد مثل عبادت و وقوع
بلیات تا اجابت کنم او را بمقتضای مصلحت هر در

کراناکم

اما آنکه سرکشی کرده اند از پرستش من زود باشد که درآیند
در دوزخ در حالتی که ذلیل و خوار باشند و حضرت
امام جعفر صادق روایت کند از امیر المؤمنین که دوست
ترین اعمال نزد الله تعالی دعا است الحاصل دعا
تنها نه همین فضل و ثواب است بلکه مطالب منافع
دنیوی و اخروی نیز منحصر بر او است که از جمله فواید
دعا دفع ظلم و ستم است یا دفع بلا و نقم یا طلب
رحمت و مغفرت یا دوام دولت و نعمت جهت خود
و والدین و مؤمنین و مؤمنات احیهم و میتهم پس
خواندن دعا مستحسن است زیرا که دفع ضرر به قدر
امکان واجب است و حصول ضرر ممکن الوقوعست
بلکه ضرر محقق الوقوعست چون بودن محنت و غم و بلا
و نقم ممکن نیستند و الم و عنا و دفع اینها بدعا ممکن
است و سند این کلام حدیثی است که از سید انام
مروی است لا یرد البلاء الا الدعاء یعنی رد نمی
کند بلا را مگر دعا پس ترا چنین فعلی که مقلب بلا

نزد عقل مبرهن است و مؤید اینست انچه روایت شده
است از حضرت رسول که روزی باصحاب مبارک فرمود که می
خواهید شما را دلالت کنم بر سلاحی که نجات دهد شما را
از دشمنان و مستدام دارد روزی شما را گفتند بلی یا
رسول الله فرمودند که تدعون ربکم باللیل والنهار
فان سلاح المؤمن الدعاء یعنی بخوانید پروردگار
خود را در شب و روز بدرستیکه سلاح مؤمن دعا
است و نیز از حضرت رسالت پناه منقول است که حوایج
خود را در شب و روز رجوع بحق سبحانه و تعالی نمائید
و بتضرع تمام و بزاری تمام الحاح در دعا کنید و طلب
حاجات دنیا و آخرت بجهت دفع مصائب و باخلاص تمام
دعا کنید که دعا بهترین عبادات است و هیچ مؤمنی خدا را
نخواند الا حاجات او روا شود خواه در دنیا و خواه
در عقبی و اگر بجهت مصلحت الله تعالی مستجاب نشود کفارت
گناهان او خواهد شد پس بر هر فردی از افراد واجب است
که شرایط و آداب و اوقات انرا بدانند اگر چه علمای اعلام

رضوان الله علیهم اجمعین در این باب کتابها نوشته اند
وامیرزا ابراحمد تصانیف خوب کرده اند امّا مثل الجنة
الباقیة والجنة الواقیة مختصر و معتبر که قلیل اللفظ و
کثیر المعنی باشد نوشته نشده است و چون این کتاب
مذکور بلغت عربی در تصنیف در آمده
اکثر اهل فرس از استفادة آن محروم بودند یکی از برادران
دینی در هزار و نود هجری از این حقیر علیم الاعطا
کم بضاعت عمّ الناس نمود که این کتاب را بلغت فارسی
ترجمه کند بنوعی که جمیع خلایق از آن مستفید و
بهره مند گردند و مخفی نماند که از اکثر عبارات آن که
افادة تامّی میکرد دست بر داشته شروع در
مطلب کرد چه مطلب کلّی در این کار این بود که
این وجیزه کرده که در همه اوقات در حضر و سفر همراه
توان داشت و اگر عبارات فرداً فرداً و بر کلمات
حرفاً حرفاً او قاصر میگردید همراه بینید از مطلب باز میماند
از مدعا محروم میشد ملتمس آنکه ناظرین در این ترجمه
اینکه

اینکه مترجم را بدعای عاجز یاد کنند و بر قصوری که
مطلع شوند قلم عفو بران کشند و مرتبست این نسخه
شریفه بر چهل فصل فصل اول در تعقیب
نمازهای واجب فصل دویم در تعقیب نماز
ظهر فصل سیم در تعقیب نماز عصر فصل
چهارم در تعقیب نماز شام فصل پنجم
در تعقیب نماز خفتن فصل ششم در آنچه
متعلق بوقت خوابیدن فصل هفتم در دعاهای
شب فصل هشتم در استغفار کردن در سحر
فصل نهم در تعقیب نماز صبح فصل دهم
در سجده شکر فصل یازدهم در ادعیه که خوانده
میشود هر روز فصل دوازدهم در دعاهای صبح
و شام فصل سیزدهم در نمازهای سنتی که وقت
معین دارد فصل چهاردهم در آنچه بجا
باید آورد در روز جمعه فصل پانزدهم

در نماز

در دعاهای حاجت فصل شانزدهم در استغاثه
کردن و تضرع و زاری کردن فصل هفدهم در دعاهای روز
و روزی فصل هیجدهم در دعاهای
قرض است فصل نوزدهم در دعاهای
محبوس و زندانی فصل بیستم در دعاهای مرض
و بیماری فصل بیست و یکم در دعا
هایی که شد فصل بیست و دوم در دعاهای
ایمن بودن از شر سلطان فصل بیست و سیم
در دعاهای شفا کشیدن فصل بیست و چهارم
در ادعیه اسم اعظم فصل بیست و پنجم
در دعاهای پیغمبران فصل بیست و ششم در
دعاهای امامان فصل بیست و هفتم در حجاب
ها و هیکلها و مانند آن فصل بیست و هشتم
در ایمن بودن از خوفها فصل بیست و نهم در
دعاهای تیسر فصل سی ام در دعاها و
عوذهای روزها فصل سی و یکم در دعا

قبله کرمحبه

های متفرقه از کتابهای متفرقه فصل سی و دوم
در دعاهای مسافر فصل سی و سیم در
خاصیت آیات و سورهای قرآن فصل سی و چهارم در
استخاره کردن فصل سی و پنجم در
زیارات معصومان و زیارتنامها قبور فصل سی
و ششم در دعاهای ماه رجب فصل سی
و هفتم در دعاهای ماه شعبان فصل سی
و هشتم در دعاهای ماه رمضان فصل
و نهم در اسمای حسنی یعنی اسمای الهی فصل
چهلم در آداب دعا کردن یعنی کسیکه دعا
کند شرطها دارد که باعث سرعت اجابتست اگر
بشرطها وفا کند البته بر نگردد مستجاب میشود و الحال
ابتدا میکنیم باوّل ترتیب مذکور و از خدا تعالی
استعانت میخواهم باتمام آن و او خوب یاری کننده است
فصل اوّل در آنچه سزاوار است که گفته شود
در عقب هر نماز واجب و آن اینست لا اله الا الله الها و

والها

وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهًا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ
لَهُ عَابِدُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا نَعْبُدُ اِلَّا اِيَّاهُ مُخْلِصِيْنَ
لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْاَوَّلِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ
وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
يُحْيِي وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ
هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ و بعد از این دعا تسبیح فاطمه
زهرا بجا آورد پیش از آنکه حرکت دهد پا خود را
و بعد از آن این دعا را بخواند اشهد ان لا اله الا
اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ اِلٰهًا وَاحِدًا اَحَدًا صَمَدًا
فَرْدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا و در احادیث چنین
واقع شده است که هر که بجا آورد این عمل را در عقب نماز
های واجب بنویسد خدای تعالی از برای او چهل و پنج
هزار حسنه و محو کند از او چهل و پنج هزار گناه و بلند
کند

وبلند کند از برای او چهل و پنج هزار درجه و بنا کنند
برای او خانه در بهشت و باشد او مثل کسی که قرائة
کرده باشد قران را دوازده مرتبه و از امام جعفر صادق
روایت شده است که هر که بگوید در عقب هر نماز پیش
از انکه حرکت دهد پاهای خود را بهیئتی که قسمی دیگر
نه نشسته باشد یعنی قسمی که در میان ادای نماز نشسته بوده است
باشد سه مرتبه این استغفار را استغفر الله الذی
لا اله الا هو الحی القیوم ذو الجلال و الاکرام
و اتوب الیه بیامرزد خدا تعالی از برای او
گناهان او را هرچند که مانند کف دریا باشد و از
امیر المؤمنین روایتست که نخواند هیچ کس در عقب
نمازها و نه نیت بند عار امکر انکه امرزیده شود گناهان
او اگرچه بوده باشد بعدد ستارهای اسمان و قطره
های باران و سنگریزهای زمین و خاک زمین و چهار
پایان زمین و ابید علی خضر است یا من لا یشغله
سمع عن سمع و یا من لا یغلطه السائلون و یا من

لا يُبرِمُهُ اِلحاحُ المُلِحّينَ اَذِقني بَردَ عَفوِكَ وَمَغفِرَتِكَ
وَحَلاوَةَ رَحمَتِكَ و در کتاب شرح نهج البلاغه
مسطور است که پیغمبر دید فرشته را در آسمان که
او را هزار هزار سر بود و در هر یکی هزار هزار روی
داشت و در هر یکی هزار هزار دهان و در هر دهان
هزار هزار زبان و هر زبان تسبیح میکرد باری تعالی
هزار هزار لغت و بتحقیق که سؤال کرد از خدای تعالی
که آیا در میان بندگان صالح تو کسی باشد که بود با
او را مثل عبادت من پس وحی کرد خدای تعالی به او
که بنده از برای من در زمین بنده است که عظیم‌تر
است ثواب او از ثواب تو و بزرگتر است تسبیح او از
تو آن فرشته از خدای تعالی اذن طلبید که آن بنده را
زیارت کند پس بعد از اذن خدای تعالی آن فرشته نزد
آن صالح آمد سر دو مانند سیاه و فنا او دید یا کند بر
فریضه‌ها خود چیزی بغیر گفتن او و بعد از هر فریضه
سُبحانَ اللهِ کُلَّما سَبَّحَ اللهَ شَیءٌ وَکَما یُحِبُّ اللهُ

ان

ان یسبح وکما هو اهله وکما هو ینبغی لکرم
وجهه وعز جلاله والحمد لله کلما حمد الله
شیء وکما یحب الله ان یحمد وکما هو اهله وکما
ینبغی لکرم وجهه وعز جلاله ولا اله الا الله
کلما هلل الله شیء وکما یحب الله ان یهلل
وکما هو اهله وکما ینبغی لکرم وجهه وعز
جلاله والله اکبر کلما کبر الله شیء وکما یحب
الله ان یکبر وکما هو اهله وکما ینبغی لکرم
وجهه وعز جلاله سبحان الله والحمد لله ولا
اله الا الله والله اکبر علی کل نعمة انعم
بها علی وعلی کل احد ممن کان او یکون الی
یوم القیمة اللهم انی اسألك ان تصلی علی
محمد وال محمد واسألك خیر ما ارجوا وخیر
ما لا ارجوا واعوذ بك من شر ما احذر ومن
شر ما لا احذر ودر کنار عدة الداعی مضبوطست
اینکه پیغمبر گفت از برای شبیه هر لیکه بگوید عقبت

هر نماز این را که اَللّٰهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ وَأَفِضْ عَلَيَّ
مِنْ فَضْلِكَ وَانْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ
مِنْ بَرَكَاتِكَ پس فرمود که هر که وفا کند باین و وفات یابد
از هر در بهشت که خواهد داخل شود و در همان کتاب
و روایت است از امام جعفر صادق که کسی که بگوید در عقب
هر نماز فریضه یَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا
يَشَاءُ أَحَدٌ غَيْرُهُ خدای تعالی عطا کند باو هر چه را
که سؤال کند و ذکر کرده است شیخ شهید در کتاب
اربعین در حدیث بسند قوی این را که پیغمبر گفت از برای
اصحاب خود بگوید که آیا دیده اید شما که اگر جمع کنید آنچه
نزد شما است از جامه و ظرف و ذخیره پس بگذارید بعضی
را بر بعضی می بینید اینها را که برسد بر آسمان گفتند نه
یا رسول الله فرمود که باید بگوید یکی از شما هر گاه فارغ
شود از نماز سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
وَاللّٰهُ أَكْبَرُ سی مرتبه پس بدرستی که این کلمات دفع می
کنند شما را از غرق شدن و سوختن و افتادن در چاه

خوردن

وخوردن سباع وغرق دریاها وبلاهای که نازل میشود بر
بنده در آن روز ومرویست از امام جعفر صادق
کسیکه بگوید در عقب هر فریضه سه مرتبه اعیذ
نفسی ودینی ومالی واهلی وولدی واخوانی فی
دینی وذریتی وما رزقنی ربی وخواتیم عملی
ومن یعنینی امره بالله الواحد الاحد الصمد
الذی لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد
وبرب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق
اذا وقب ومن شر النفاثات فی العقد ومن شر
حاسد اذا حسد وبرب الناس ملک الناس
اله الناس من شر الوسواس الخناس الذی یوسوس
فی صدور الناس من الجنة والناس نگه دارد
کند حق تعالی اورا ومال اورا وفرزندان اورا وخانه
اورا ودنیای اورا واست از امام جعفر که کمتر انچه مجربست
از دعا در عقب نماز واجب است که بگوید اللهم صل علی
محمد وآل محمد اللهم انی اسألک من کل خیر احاط

رزم

به علمك واعوذ بك من كل شر احاط به علمك
اللهم اني اسئلك ما نبيك فيما مر كرهت
واعوذ بك من خزي الدنيا وعذاب الاخرة و
اعوذ بوجهك الكريم وسلطانك القديم
وعزتك التي لا ترام وقدرتك التي لا يمتنع منها
شيء من شر الدنيا وعذاب الاخرة ومن شر
الاوجاع كلها ومن شر كل دابة ربي اخذ
بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم ولا
حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم توكلت
على الحي الذي لا يموت وقل الحمد لله الذي
لم يتخذ ولدا ولم يكن له ولي من الذل وكبره
تكبيرا وذكر كرده است علامه در كتاب هدايه
خدا بيكه امير المومنين گفت كسي كه دوست دارد
بيرون رفتن از دنيا بر حالي كه خالص باشد از گناهان
همچنانكه خالص ميشود طلا و طلب نكند از واحدي
وبال و مظلمه كه بر گردن او باشد پس بايد كه بخواند

عقب نماز پیشین بخواند قل هو الله احد ده بار و انا انزلناه ده مرتبه
و یکبار این دعا بخواند اللهم انی اسألك
باسمك المكنون المخزون الطاهر الطهر المبارك
اسألك باسمك العظیم وسلطانك القدیم
ان تصلی علی محمد وآل محمد یا واهب العطایا
یا مطلق الاساری یا فکاك الرقاب من النار اسألك
ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تعتق رقبتنا
وان تخرجنا من الدنیا امنا وان تدخلنا الجنة
سالما وان تجعل دعائنا اوله فلاحا واوسطه
نجاحا وآخره صلاحا انك انت علام الغیوب
روایتست از علی فرمود که شنیدم که حضرت رسول صلعم فرمود
کسی که بخواند آیة الکرسی را در عقب هر نماز واجبی منع
نمیکند او را از دخول بهشت الا مرگ و مداومت نمیکند
بر این مگر صدیق یا عابد **فصل در تعقیب** نماز پیشین
نماز ظهر جمعه بدانکه اول نمازی که فرض شده است
نماز ظهر است و از برای این مسمی است بالاولی

روایتست که کسی وضو بسازد و بیرون رود بمسجد پس
بخواند در وقتیکه بیرون میرود از خانه خود بسم الله
الذی خلقنی فهو یهدین والذی هو یطعمنی و یسقین
واذا مرضت فهو یشفین والذی یمیتنی فهو
یحیین والذی اطمع ان یغفر لی خطیئتی یوم
الدین رب هب لی حکما والحقنی بالصالحین
واجعل لی لسان صدق فی الآخرین واجعلنی
من ورثة جنة النعیم واغفر لابی و کفته
است ابن فهد رحمة الله که مستحب موکد
داشتن این راست در وقت داخل شدن بمسجد و
بگوید این را که ذکر کرده اعلی الله در وقت دخول
بسم الله و بالله السلام علیک ایها النبی و
رحمة الله و برکاته اللهم صل علی محمد و آل
محمد واجعلنا من عمار مساجدک جل ثناء
وجهک پس هرگاه بیرون آید پیش گذارد پای چپ
خود را و بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد وافتح

لِی بابَ فَضلِكَ وَ رَحمَتِكَ پس هرگاه نماز ظهر کند
و تسبیح فاطمهٔ زهرا را و آنچه در تعقیبات ذکر کردیم
بخواند که در فصل اوّل گذشت پس بگوید آنچه ذکر
کرده است از شیخ طوسی در متهجد لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
العَظیمُ الحَلیمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ رَبُّ العَرشِ الکَریمِ
اَلحَمدُ لِلّٰهِ رَبِّ العالَمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ
موجِباتِ رَحمَتِكَ وَ عَزائِمَ مَغفِرَتِكَ وَ الغَنیمَةَ
مِن کُلِّ بِرٍّ وَ السَّلامَةَ مِن کُلِّ اِثمٍ اِلٰهی لا تَدَع لی
ذَنبًا اِلَّا غَفَرتَهُ وَ لا هَمًّا اِلَّا فَرَّجتَهُ وَ لا سُقمًا
اِلَّا شَفَیتَهُ وَ لا عَیبًا اِلَّا سَتَرتَهُ وَ لا رِزقًا اِلَّا
بَسَطتَهُ وَ لا خَوفًا اِلَّا آمَنتَهُ وَ لا سوءًا اِلَّا صَرَفتَهُ
وَ لا حاجَةً هِیَ لَكَ رِضًی وَ لِیَ فیها صَلاحٌ اِلَّا قَضَیتَها
یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ و بگوید این را اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بَرائَةً مِنَ النّارِ فَاکتُب لَنا
بَرائَتَنا وَ فی جَهَنَّمَ فَلا تَجعَلنا وَ فی عَذابِكَ وَ
هَوانِكَ فَلا تَبتَلِنا وَ مِنَ الضَّریعِ وَ الزَّقّومِ فَلا

تُطعِمنا

تطعمنا ومع الشياطين في النار فلا تجمعنا و
جوعنا بها النار فلا تلبسنا ومن سرابيل القطران
ولا تلبسنا ومن كل سوء يا لا اله الا انت فنجنا
وبرحمتك في اصحاب اليمين فادخلنا وفي عليين
فارفعنا ومن كأس معين وسلسبيل فاسقنا
ومن الحور العين برحمتك فزوجنا ومن الولدان
المخلدين كانهم لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن
ثمار الجنة ولحوم طيرها فاطعمنا ومن ثياب
السندس والاستبرق والحرير فاكسنا وليلة
القدر فارحمنا وحج بيتك الحرام فارزقنا وبسائل
وقربنا اليك زلفى وصالح الدعاء والمسئلة
فاستجب لنا يا خالقنا واسمع منا واذا جمعت
الاولين والاخرين يوم القيمة فارحمنا يا رب عز
جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك بعد ازان
بگوید صد مرتبه بالله اعتصمت وبالله اثق وعلى
الله اتوكل بعد ازان بگوید اللهم اني عظمت

ذنوبي فأنت أعظم وإن كبر تفريطي فأنت أكبر
وإن دام بخلي فأنت أجود اللهم اغفر لي عظيم
ذنوبي بعظيم عفوك وكثير تفريطي بظاهر
كرمك واقمع بخلي بفضل جودك اللهم ما
بنا من نعمة فمنك وحدك لا شريك لك لا إله
إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك فضل
[illegible] ثم بين [illegible]
[illegible]
عصر [illegible]
ابجد [illegible] بعض القرآن [illegible] ثم
نورك فهديت فلك الحمد وبسطت يدك
فأعطيت فلك الحمد وجهك أكرم
الوجوه وجاهك خير الجاه وعطيتك
أعظم العطايا لا يجزى بآلائك أحد ولا
يبلغ مدحتك قول قائل تعاليت بكو الآ[illegible]
امتلأت وا البشر العافية واجعلني في زمرة النبي

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْعَاجِلَةِ وَالْآجِلَةِ وَأَبْلِغْنِي
الْغَايَةَ وَاصْرِفْ عَنِّي الْآفَاتِ وَالْعَاهَاتِ وَاقْضِ لِي
بِالْحُسْنٰى فِي أُمُوْرِي كُلِّهَا وَاعْزِمْ لِي بِالرُّشْدِ وَلَا تَكِلْنِي
إِلٰى نَفْسِي أَبَدًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ امْدُدْ
لِي فِي السَّعَةِ وَالدَّعَةِ وَمَتِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَ عَلٰى وَجْهِ
اِلَّا بِالْعَافِيَةِ فِي ذٰلِكَ الْأَمْنِ وَالْبَرَكَةِ وَلَا تُمِتْ
فِي الْأَعْضَاءِ وَفَرِّجْ عَنِّي الْكَرْبَ وَأَتْمِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ
وَأَصْلِحْ لِي السِّرَّ فِي الْأَصْلَحِ لِأَمْرِ دُنْيَايَ وَ
الْآخِرَةِ سَالِمًا مِنْ كُلِّ سُوْءٍ وَتَمِّمْنَا مِنَ الضَّرُوْرَةِ
فِي مُنْتَهَى الشُّكْرِ وَالثَّنَاءِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ و بعد اذان بگو اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ
بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ
عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ صَلٰوةٍ لَا تُرْفَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا
يُسْمَعُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَ
الْفَرَجَ بَعْدَ الشِّدَّةِ اَللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ
وَحْدَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ

از پیغمبر مرویست که کسی که استغفار کند هر روز بعد
عصر یکمرتبه باین استغفار امر میکند خدای تعالی دو
ملک را به دریدن نامهٔ سیئات او و هر چه بوده است
او بنویسند أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةَ عَبْدٍ ذَلِيلٍ خَاضِعٍ
فَقِيرٍ بَائِسٍ مِسْكِينٍ مُسْتَكِينٍ مُسْتَجِيرٍ لَا يَمْلِكُ
لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا
نُشُورًا از امام جعفر صادق روایتست که هر که
استغفار کند بعد از عصر هفتاد مرتبه بیامرزد
خدای تعالی هفتصد گناه او را و از امام محمد تقی جواد
روایتست که گفت هر که بخواند سورهٔ قدر را ده مرتبه
بعد از نماز عصر از برای او است در هر مرتبه نقد
عملهای خلایق در آن روز بعد از آن سجده کند در سجده
شکر بگوید در آن دو سجده آنچه می باید ذکر او در فصل
دهم انشاء الله تعالی و همچنین بجا میآورد در آن دو سجده

را تعبان هر فریضه فصل چهارم در تعقیب نماز
شام هرگاه ساقط شد فرض ان فنا تیل زان بگو از برای نماز
شام و بگو اللهم انی اسئلک باقبال لیلک و
ادبار نهارک و حضور صلواتک و اصوات دعاتک
و تسبیح ملائکتک ان تصلی علی محمد و ال محمد
و ان تتوب علی انک انت التواب الرحیم و چون سلام
دادی تسبیح فاطمه زهرا را بکن و تعقیب کن انچه
بیشتر گذشت ذکر او در فصل اول و بعد از ان بگو
ان الله و ملائکته یصلون علی النبی یا ایها
الذین امنوا صلوا علیه و سلموا تسلیما اللهم
صل علی محمد و النبی و علی ذریته و علی اهل بیته
روایتست از ابوالحسن هرگاه نماز مغرب بگذاری
پس مکشا پاهای خود را و حرف مزن با کسی تا بسم الله الرحمن
الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بگوی
صد مرتبه و هم چنین عقب نماز صبح پس کسی که بجا
اورد اینها را بر میدارد خدا تعالی از او صد نوع از
انواع بلا که کمتر ان برص و جذام و شر شیطان و سلطان

بد

باشد و از امام جعفر صادق روایتست که هر کس که بسم الله
الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی
العظیم در عقب نماز صبح و شام هفت مرتبه
بگوید دفع میکند خدای تعالی از او هفتاد نوع از
انواع بلا که سهلترین آن برص و جذام است و جنون
[illegible] بعد از آن
[illegible] الا الله [illegible]
[illegible] الا
[illegible] ما شاء الله لا حول ولا
قوة الا بالله استغفر الله بعد از آن بگوید اللهم
انی اسئلک موجبات رحمتک وعزائم مغفرتک
والنجاة من النار ومن کل بلیة والفوز بالجنة
والرضوان فی دار السلام وجوار نبیک محمد وآله
علیهم السلام بعد از آن بگوید اللهم ما بنا
من نعمة فمنک لا اله الا انت فصل
در تعقیب نماز ظهر هر گاه سلام داده تسبیح فاطمه

ظهر را بخوان و بگو آنچه گذشت ذکر آن در فصل اول
پس از آن بخوان سوره قدر را هفت مرتبه میباشد
در حفظ الله تعالی تا صبح و همچنین مذکور شد
است از حضرت امام محمد باقر ع پس از آن بگو اللهم
بحق محمد و آل محمد صل علی محمد و آل محمد و لا
تؤمنا مكرك ولا تنسنا ذكرك ولا تكشف عنا
سترك ولا تحرمنا فضلك ولا تحلل علينا
غضبك ولا تباعدنا من جوارك ولا تنقصنا
من رحمتك ولا تنزع منا بركاتك ولا تمنعنا
عافيتك واصلح لنا ما اعطيتنا وزدنا
من فضلك المبارك الطيب الحسن الجميل
ولا تغير ما بنا من نعمتك ولا تؤيسنا من روحك
ولا تهنا بعد كرامتك ولا تضلنا بعد اذ
هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت
الوهاب اللهم اجعل قلوبنا سالمة وارواحنا

طَیِّبَۃً وَاَلْسِنَتَنَا صَادِقَۃً وَاِیْمَانَنَا دَائِمًا وَیَقِیْنَنَا
صَادِقًا وَتِجَارَتَنَا لَا تَبُوْرُ رَبَّنَا اٰتِنَا فِی الدُّنْیَا
حَسَنَۃً وَّفِی الْاٰخِرَۃِ حَسَنَۃً وَّقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ
النَّارِ بعد ازان بخوان فاتحہ وسورہ اخلاص
و معوذتین ہر یکبار دہ مرتبہ وصلوات بفرست بر محمد
و آل او پس بگو اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِیْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَ
اَسْبِغْ عَلَیَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَمَتِّعْنِیْ بِالْعَافِیَۃِ
مَا اَبْقَیْتَنِیْ فِیْ سَمْعِیْ وَبَصَرِیْ وَجَمِیْعِ جَوَارِحِ بَدَنِیْ
اَللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِّعْمَۃٍ فَمِنْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوْبُ اِلَیْكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
فصل ششم در دعاہا کہ خواندہ میشود
در وقت خواب بہر کجا کرفت بفراش خود پس باید
بگوید ابتدا تا ایمن کردد از راہ زن و دزد و روایت
کردہ شدہ است سید از امام جعفر صادق اَعُوْذُ
بِعِزَّۃِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِقُدْرَۃِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِسُلْطَانِ اللّٰهِ
وَاَعُوْذُ بِجَبَرُوْتِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ بِمَلَكُوْتِ اللّٰهِ وَاَعُوْذُ
بِجَمْعِ

بدفع الله واعوذ بجمع الله واعوذ بملك الله
واعوذ برحمة الله واعوذ برسول الله من شر
ما خلق وذرء ومن شر الهامة والسامة ومن
شر فسقة الجن والانس ومن شر فسقة العرب
والعجم ومن شر كل دابة في الليل والنهار
ان ربي على صراط مستقيم پس هر گاه که اراده کند
که بخوابد باید که تکیه کند بر دست راست خود و بگوید
بسم الله وبالله وفي سبيل الله وعلى ملة رسول
الله صلى الله عليه واله اللهم اني اسلمت
نفسي اليك ووجهت وجهي اليك وفوضت
امري اليك والجات ظهري اليك رغبة
ورهبة اليك لا ملجا ولا منجا منك الا
اليك امنت بكل كتاب انزلته وبكل رسول
ارسلته بعد از ان تسبيح فاطمه زهرا بگوید
و بخواند سوره توحيد و معوذتين را سه بار و آيه سخره
و آيه شهادت و بخواند سوره قدر را یازده مرتبه گفته است
مصنف

مصنفان کتاب اما تسبیح فاطمه زهرا پس روایت شده
است از امام جعفر صادق که کسی که بخوابد با تسبیح
فاطمه زهرا بخواند و بخوابد بوده است از یاد کنندگان
خدا بسیار ذکر کرده است او را شیخ طبرسی در
در جوامع الجامع و اما قرائة توحید و معوذتین
سه مرتبه پس روایت شده است از پیغمبر که کسی که بخواند
آنها را در وقت خوابیدن او بوده است مثل کسی که
خوانده است تمام قرآن را و از برای او است ظاهرا به
ثواب پیغمبری از پیغمبران و بیرون رفته است از گناهان
همچنان روزی که از مادر متولد شده است
و اگر بمیرد آن روز یا در آن شب مرده است شهید
و اما قرائة آیه سخره پس روایت شده است از امیر
المؤمنین که کسی که قرائة کند آن را در وقت خوابیدن
یا سه بار مسکن او و اهل او را نگه داری کنند از او ملایکه
و اما آیه شهد الله ذکر کرده است طبرسی در مجمع
البیان اینکه کسی که قرائة کند شهد الله را در وقت

خواننده برخلق میکند خدای تعالی هفتاد هزار فرشته
که استغفار کنند از برای وی تا روز قیامت و امام
خواندن سورهٔ قدر روایت شده است از امام محمد
باقر ع کسی که قرائت کند این سوره را ده مرتبه وقتی که
بخواب رود خلق میکند خدای تعالی از برای او نوری
که وسعت آن مثل هزار هزار است در عرض و طول
از قرار زمین تا جائیکه نور بالا عرش و در هر جزء
از او هزار ملک باشد از برای هر ملکی هزار زبان
از برای هر زبانی هزار لغت باشد پس طلب آمرزش
میکنند از برای خواننده این سوره تا برطرف شدن
شب پس میکند خدای تعالی آن فرشتگان را در حسنه
خواننده آن تا روز قیامت و در کتاب طریق النجاة
از امام محمد باقر منقول است که کسی که بخواند همین سوره
را بلند وقتی که جماع با زن خود میکند یازده مرتبه
خلق میکند الله تعالی دو فرشته ذاکر بر او که باشد کفن
دست او از هفت آسمان و هفت زمین و در هر صبح

درهر

در هر ذره از جسد او موی است که گویا میشوند هر موی
بقوم ثقلین که استغفار میکنند از برای قاری او
تا روز قیامت و روایت کرده است ابن فهد در عدة
الداعی از امیر المومنین هر گاه خواهد یکی از شما
که بخوابد پس باید که بگذارد دست راست خود را زیر
روی راست و باید بگوید بِسْمِ اللهِ وَضَعْتُ جَنْبِی لِلّهِ
عَلیٰ مِلَّةِ اِبْرٰهِیمَ وَدِینِ مُحَمَّدٍ وَوِلَایَةِ مَنْ افْتَرَضَ
اللهُ عَلیٰ طَاعَتَهُمْ مَا شَاءَ اللهُ کَانَ وَمَا لَمْ یَشَأْ
لَمْ یَکُنْ پس کسی که بگوید اینها را محافظت میکنند
او را خدای تعالی از دزدان و غرق شدن و خراب شدن
خانه بر سر او و استغفار میکنند از برای او ملئکه
تا صبح

خاتمه

در اینجا خاتمه فائده ها بزرگست
اول آنکه کسی که اراده کند ایمن بود از دزدی
را باید بخواند سوره واقعه را قبل از خواب خود دوم
کسی که خواسته باشد ایمن بود از افتادن خانه پس باید
بخواند وقت خواب آنچه ذکر کرده است ورا شیخ

شهید

شهید در دنیا نفلیه وان اینست یا من یمسک
السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان
امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما
غفورا اصل علی محمد وآل محمد وامسک عنی
السوء انک علی کل شیء قدیر سیم کسی که خواب
باشد ایمن شدن از فتنه وضرر پس باید بخواند سوره تکاثر
را در وقت خواب بید چهارم کسی که نارخشود
در شب پس باید بخواند وقتی که خواهد در رخت خواب
داخل شود معوذتین وآیة الکرسی هزار پنجم هر
کسی که برسد از زندان پس باید بخواند در وقت خواب
قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ایاما تدعوا فله
الاسماء الحسنی ولا تجهر بصلاتک ولا
تخافت بها وابتغ بین ذلک سبیلا وقل الحمد
لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی
الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا
ششم کسی که برسد از بیخوابی پس باید بگوید

نزد

نزد خواب سُبْحَانَ اللهِ ذِی الشَّانِ دَائِمُ السُّلْطَانِ
عَظِیْمُ الْبُرْهَانِ بعد از ان بگوید یَا مُشْبِعَ
الْبُطُوْنِ الْجَائِعَةِ وَکَاسِیَ الْجُنُوْبِ الْعَارِیَةِ وَیَا
مُسَکِّنَ الْعُرُوْقِ الضَّارِبَةِ وَیَا مُنَوِّمَ الْعُیُوْنِ
السَّاهِرَةِ سَکِّنْ عُرُوْقِیَ الضَّارِبَةَ وَاْذَنْ لِعَیْنِیْ
نَوْمًا عَاجِلًا هفتم کسی که بترسد از احلام
باید بگوید وقت خواب اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ
مِنَ الْاَحْلَامِ وَمِنْ شَرِّ الْاَحْلَامِ وَلَنْ یَعْبَثَ بِیَ
الشَّیْطَانُ فِی الْیَقْظَةِ وَالْمَنَامِ هشتم کسی که
اراده داشته باشد که از برای نماز شب برخیزد و بیدار
که خوابش نبرد باید که بخواند وقت خواب آیهٔ قُلْ
اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُکُمْ یُوْحٰی اِلَیَّ اَنَّمَا اِلٰهُکُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ
فَمَنْ کَانَ یَرْجُوْا لِقَاءَ رَبِّهٖ فَلْیَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا
یُشْرِکْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖ اَحَدًا روایت است از امام جعفر
صادق که نخوانده است هیچ کس این آیه را در وقت خواب
مگر اینکه بیدار میشود در ساعتی که اراده کند و کسی که

بخواند این آیه را میبخشد از برای او و نوری تا مسجد
الحرام حشو نملک النور فرشتگان باشند که استغفار
کنند از برای او تا صبح کفعمی از ابن بابویه شیخ صدوق
در کتاب من لا یحضره الفقیه فصل هفتم
در دعاهای نماز شب از پیغمبر روایتست که نیست
هیچ بنده که برخیزد در شب پس نماز کند دو رکعت
پس دعا بکند در سجده آخر از برای هر پنجاه نفر از برادران
مؤمن که نام برد ایشان را با نامهای ایشان و نامهای
پدران ایشان مگر اینکه آنچه سؤال کرده است او را
خدای تعالی باو عطا میکند و در کتاب علل از حضرت
صادق مرویست که نماز شب روی را سفید میکند
و خوشبو میکند بو را و میکشد نقر او فنا کار کسیست
که محرم باشد از نماز شب و نیز از آنحضرت مرویست که
قول خدای تعالی که ان الحسنات یذهبن السیئات فرمود
که نماز شب میبرد آنچه را که کرده است از گناهها در روز
و بود امام محمد باقر میخواند در عقب نماز شب این

دعا را

دعا: لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَيُحْيِيْ وَهُوَ حَيٌّ
لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ اَنْتَ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ قِوَامُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَلَكَ
الْحَمْدُ وَاَنْتَ صَرِيْخُ الْمُسْتَصْرِخِيْنَ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَاَنْتَ غِيَاثُ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ
مُجِيْبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ فَلَكَ الْحَمْدُ اَللّٰهُمَّ بِكَ تُنْزِلُ
كُلَّ حَاجَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ بِكَ يَا اِلٰهِيْ اَنْزَلْتُ حَوَائِجِيَ
اللَّيْلَةَ فَاقْضِهَا لِيْ يَا قَاضِيَ الْحَوَائِجِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ مَلِيْكُ
الْحَقِّ اَشْهَدُ اَنَّ لِقَاءَكَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ
لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّكَ تَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ اَللّٰهُمَّ
لَكَ اَسْلَمْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ
بِكَ خَاصَمْتُ وَاِلَيْكَ حَاكَمْتُ فَاغْفِرْ لِيْ مَا قَدَّمْتُ

وَاَخْرَتُ وَاَسْرَرْتُ وَاَعْلَنْتُ اَنْتَ الْحَیُّ الَّذِی لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ وامیر المؤمنین بعد از نماز شب این دعا را
میخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُكَ بِحُرْمَةِ مَنْ عَاذَ بِكَ
مِنْكَ وَلَجَاَ اِلٰی عِزِّكَ وَاسْتَظَلَّ بِفَیْئِكَ وَاعْتَصَمَ
بِحَبْلِكَ وَلَمْ یَثِقْ اِلَّا بِكَ یَا مُطْلِقَ الْاُسَارٰی
یَا مَنْ سَمّٰی نَفْسَهُ مِنْ جُودِهِ وَهَّابًا اَدْعُوكَ
رَغَبًا وَرَهَبًا وَخَوْفًا وَطَمَعًا وَاِلْحَاحًا وَاِلْحَافًا
وَتَضَرُّعًا وَتَمَلُّقًا وَقَائِمًا وَقَاعِدًا وَرَاكِعًا
وَسَاجِدًا وَرَاكِبًا وَذَاهِبًا وَجَائِیًا وَفِی كُلِّ حَالَاتِی
اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَفْعَلَ بِی كَذَا وَكَذَا و بعد از آن بخواه آنچه میخواهی
و سجده کن در سجده شکر و بعضی از دعاهای شب
جمعه نسبت که ذکر کرده است شیخ طوسی و ابن باقی
در کتاب خود ثنا و از انهاست اِلٰهِی تَعَرَّضَ
لَكَ هٰذَا اللَّیْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ فِیهِ
الْقَاصِدُونَ وَاَمَّلَ مَا لَدَیْكَ الرَّاغِبُونَ وَلَكَ

فِی

فی هذا اللیل نفحات وجوائز وعطایا ومواهب
تمن بها علی من تشاء من عبادک وتمنعها
من لم تسبق له العنایة منک وها انا ذا
عبدک الفقیر الیک المؤمل فضلک و
معروفک فان کنت یا مولای تفضلت فی
هذه اللیلة علی احد من خلقک وعدت
علیه بعائدة من عطفک فصل علی محمد وآل
محمد الطیبین الطاهرین الخیرین الفاضلین
وجد علی بطولک ومعروفک یا رب العالمین
وصلی الله علی محمد خاتم النبیین وآله الطا
هرین وصحبه المنتجبین وسلم تسلیما ان الله
حمید مجید اللهم انی ادعوک کما امرت
فاستجب لی کما وعدت انک لا تخلف المیعاد
تتمه هرگاه بیدار شد از خواب مکروه و خوابی
که دیده باشی و خوش نیاید ترا از واقعه پس سجده کن
عقب آن بی فاصله و ثنا بگو مر خدای را با آنچه میسر شود

پس صلوات فرست بر محمد و آل محمد و تضرع و زاری
کن بخدای تعالی و سؤال کن از سلامت بودن عاقبت آن
خواب پس بدرستی که تو نمی بینی اثر او ان شاء الله
تعالی و از پیغمبر منقولست که رؤیا صالحه من جانب
الله است پس هرگاه ببیند کسی آنچه را که دوست
میدارد پس باید حدیث نکند آنرا مگر بکسی که دوست
او باشد و هرگاه ببیند رؤیا مکروه پس باید
از دهن بیندازد بجانب چپ سه مرتبه و پناه
خواهد از شر شیطان و شر آن خواب و حدیث نکند
آنرا بکسی پس بدرستی که ضرر نمیرساند ذکر کرده است
ابن فهد در عدة الداعی بنحو اثر فصل سیم
در استغفار کردن در سحر روایتست از امیر المؤمنین
که بنده هرگاه گناه میکند و نمیاورد از آن بعد
بیست و پنج ساعت پس طلب آمرزش میکند خدای تعالی
میامرزد او را پس الحضر این آیه را خواند و من
یعمل سوءاً او یظلم نفسه ثم یستغفر الله

یجد

یجد الله غفورا رحیما وظاهر معنی این بیت که کسی که
عمل بد کند یا ظلم نماید بر خود بعد از آن طلب آمرزش
کند از خدای تعالی هر وقت که باشد خواه بعد از یکروز
وخواه بعد از بیست وپنج سال که حضرت فرموده ست
زیرا که تمر دلالت میکند بر این یعنی می یابد خدا را
آمرزنده ورحم کننده پس حضرت فرموده نیست هیچ
که گناهی کند مگر اینکه مهلت میدهد خدای تعالی
او را هفت ساعت پس اگر توبه کرد نوشته نمیشود
بر او گناهی ونیز از آنحضرت روایتست چون شمال
بنده طلب آمرزش کند از خدای تعالی از گناهی
که مطلع نشده است بر او غیر خدا پس در سینه که
مثل استغفار در پی گناه مثل آبست که ریخته
میشود بر آتش که خاموش میکند آتش را ونیز از او
روایتست که آنحضرت بالا شد بمنبر از برای استسقا
یعنی طلب باران کردن پس شنیده نشد از او غیر از استغفار
پس گفتند او زاد در باره آنحضرت فرمود آیا نشنیده اید

قول الله تعالی استغفروا ربکم انه کان غفارا
یرسل السماء علیکم مدرارا و یمددکم باموال
و بنین و حفدة و یجعل لکم جنات و یجعل
لکم انهارا و فرمودند آنحضرت که کدام دعای
افضلست و بهتر از استغفار است و عظیم‌تر است
از بهر برکه در دنیا و آخرة و نیز از آنحضرت روایت است
که بهترین اوقات استغفار سحر است و به درستی که
گفت یعقوب از برای ابنایش سوف استغفر لکم
ربی قالوا یا ابانا استغفر لنا ذنوبنا انا کنا
خاطئین یعنی زود استغفار خواهم کرد از برای
شما در وقتیکه گفتند بوندای پدر ما استغفار کن
از برای ما به درستیکه ما بودیم از خطا کننده کان
از برای انتظار کشیدن وقت سحر را و تاخیر استغفار
تا طلوع صبح و آن وقت استغفار است و خدا فرموده
است که در سحرها جماعت متقیان استغفار میکنند
و از آنحضرت مرویست که تمام استغفار هفتاد

مرتبه

مرتبست و روایت شده است صد مرتبه بگوید استغفر
الله ربی و اتوب الیه و میگوید هفت مرتبه
استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم
لجمیع ظلمی و جرمی و اسرافی علی نفسی و اتوب الیه
پس بگوید انچه روایت شده است از امیر المؤمنین و ان
اینست اللهم انی استغفرک لکل ذنب جری به
علمک فی و علی الی اخر عمری بجمیع جرمی ذنوبی
اولها و اخرها و عمدها و خطائها و قلیلها
و کثیرها و دقیقها و جلیلها و قدیمها و حدیثها
سرها و علانیتها و جمیع ما انا مذنب به و اتوب
الیک و اسئلک ان تصلی علی محمد و ال محمد
و ان تغفر لی جمیع ما احصیت من مظالم
عبادک قبلی فان لعبادک علی حقوقا انا مرتهن
بها فاغفرها لی کیف شئت یا ارحم الراحمین
پس بگوید انچه نیز از انحضرت میگفت و او اینست اللهم
ان ذنوبی وان کانت فظیعة فانی ما اردت

بها

بِهَا قَطِيعَةً وَلَا اَقُولُ لَكَ الْعُتْبٰى لَا اَعُودُ لِمَا
اَعْلَمُهُ مِنْ خَلْقِي وَلَا اَسْتَتِمُّ التَّوْبَةَ لِمَا اَعْلَمُهُ
مِنْ ضَعْفِي فَقَدْ جِئْتُ اَطْلُبُ عَفْوَكَ وَوَسِيلَتِي
اِلَيْكَ كَرَمُكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَكْرِمْنِي
بِمَغْفِرَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بگو الْعَفْوَ
الْعَفْوَ سیصد بار پس بگو آنچه روایت کرده مولانا
زین العابدین و آن این است اَللّٰهُمَّ اِنَّ اسْتِغْفَارِي
اِيَّاكَ وَاَنَا مُصِرٌّ عَلٰى مَا نَهَيْتَ عَنْهُ قِلَّةُ حَيَاءٍ
وَتَرْكِيَ الْاِسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ
تَضْيِيعٌ لِحَقِّ الرَّجَاءِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبِي تُؤْيِسُنِي
اَنْ اَرْجُوَكَ وَاِنَّ عِلْمِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ يُؤْمِنُنِي
اَنْ اَخْشَاكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَحَقِّقْ رَجَائِي
لَكَ وَكَذِّبْ خَوْفِي مِنْكَ وَكُنْ عِنْدَ اَحْسَنِ ظَنِّي
بِكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ واز امام بحق ناطق
جعفر صادق روایت کرده که هر که بگوید هر روز صد
مرتبه دو ماه پی در پی از استغفار ایشان چهار صد بار

بنا بر نسخه روی میکند و از خدای تعالی گنج علم یا گنج
مال و آن این است استغفر الله الذی لا اله الا
هو الحی القیوم بدیع السموات والارض ذو
الجلال والاکرام من جمیع ظلمی وجرمی واسرافی
علی نفسی واتوب الیه ودر روایتست از پیغمبر
اینکه خدای تبارک و تعالی میامرزد گناهان صاحب
استغفار را هر چند که باشد برابر هفت آسمان
و هفت طبقه زمین و سنگینی کوهها و شمار قطره
بارانها و هرچه در بیابانها و دریاها باشد و نوشته
نمیشود بر او بعد اینچنینه و نیکو بکنید این
استغفار را در روزها در شب و بمیرد مگر اینکه
داخل شود به بهشت و هرگز محتاج نمیشود و آن
این است اللهم انی استغفرک مما تبت الیک
منه ثم عدت فیه واستغفرک لما اردت
به وجهک فخالطنی فیه ما لیس لک واستغفرک
للنعم التی مننت بها علی فتقویت بها علی معاصیک

استغفرک

اَستَغفِرُ اللهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الحَیُّ القَیُّومُ
عَالِمُ الغَیبِ وَ الشَّهَادَةِ الرَّحمٰنُ الرَّحِیمُ لِکُلِّ ذَنبٍ
اَذنَبتُهُ وَلِکُلِّ مَعصِیَةٍ اِرتَکَبتُهَا اَللّٰهُمَّ ارزُقنِی
عَقلًا کَامِلًا وَعَزمًا ثَابِتًا وَلُبًّا رَاجِحًا وَقَلبًا زَکِیًّا
وَعِلمًا کَثِیرًا وَاَدَبًا بَارِعًا وَاجعَل ذٰلِکَ کُلَّهُ
لِی وَلَا تَجعَلهُ عَلَیَّ بِرَحمَتِکَ یَا اَرحَمَ الرَّاحِمِینَ
فصل نهم در تعقیب نماز صبح هرگاه سلام دهی
پس تسبیح فاطمه زهرا بکن و بگو آنچه گذشت در
فصل اول پس بگو آنچه مخصوص است بهمین وقت از آنها
بجو آنکه طوق جعفر صادق روایتست که هر که اراده
کند دخول بهشت را از هر دریکه خواهد و بوده
باشد در نامه اعمال او لا اله الا الله محمد رسول
الله پس باید بگوید هر روز عقب نماز صبح اَلحَمدُ لِلّٰهِ
الَّذِی اَذهَبَ اللَّیلَ بِقُدرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ بِرَحمَتِهِ
خَلقًا جَدِیدًا وَنَحنُ فِی عَافِیَةٍ مِنهُ بِمَنِّهِ وَکَرَمِهِ
وَجُودِهِ مَرحَبًا بِالحَافِظِینَ وَالتفات کن بجانب

دا

راست خود التفات کن و بگو حیاکما الله من کاتبین
وشاهدین و التفات کن بجانب چپ و بگو اکتبا
رحمکما الله بسم الله اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و
رسوله و اشهد ان الساعة اتیة لا ریب فیها
و ان الله یبعث من فی القبور علی ذلک احیی
و علیه اموت و علیه ابعث ان شاء الله
اقرء محمدا صلی الله علیه و اله منی السلام و
روایتست ز جعفی از پدر خود که گفت بودم یکبار
وقت که درد چشم میکشیدم پس شکایت از این علة
با امام جعفر صادق کردم پس آنحضرت فرمود آیا نیاموزم
ترا دعائی از برای دنیا و آخرة تو و کفایت کند درد
چشم ترا گفتم بلی فرمود بگو بعد از نماز صبح و مغرب
اللهم انی اسئلک بحق محمد و ال محمد ان تصلی
علی محمد و ال محمد و ان تجعل النور فی بصری و
البصیرة فی دینی و الیقین فی قلبی و الاخلاص
فی عملی و السلامة فی نفسی و العافیة فی بدنی

وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ مَا أَبْقَيْتَنِي و در کتاب
عدة الداعی از امیر المؤمنین ع مرویست که پیغمبر
که هرگاه نماز صبح میکرد سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
سه مرتبه اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ
وَتَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ دَرَكِ
الشَّقَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ فِي الْكِتَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ مُلْكِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ وَبِعِظَمِ
سُلْطَانِكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از آن سؤال کند حاجت
خود را بجا آورده میشود ان شاء الله تعالی و از امام
رضا روایت است که هر که در عقب نماز صبح این کلام را
بگوید در هر روز التماس نکند هیچ حاجتی مگر اینکه
میسر شود از برای او و کفایت کند خدای تعالی مهم او را و آن
این است بِسْمِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأُفَوِّضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
مَا مَكَرُوا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

فَاسْتَجَبْنَا

فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي
المؤمنين. حسبنا الله ونعم الوكيل فانقلبوا
بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء ما شاء
الله لا حول ولا قوة الا بالله ما شاء الله لا ما
شاء الناس ما شاء الله وان كره الناس حسبي
الرب من المربوبين حسبي الخالق من المخلوقين حسبي
الرازق من المرزوقين حسبي الله رب العالمين
حسبي من هو حسبي حسبي من لم يزل حسبي حسبي
من كان مذ كنت حسبي حسبي الله لا اله الا
هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم واز
كتاب غنيبت از حضرت حضرت الامر منقول است كه حضرت
صادق ميخواندند هر صباح باين دعا اللهم اني
اسألك باسمك الذي تقوم به السموات وبه تقوم
الارض وبه تفرق بين الحق والباطل وبه تجمع
بين المتفرق وبه تفرق بين المجتمع وبه احصيت
عدد الرمال وزنة الجبال وكيل البحار ان تصلي

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ لِيْ مِنْ اَمْرِيْ فَرَجًا وَمَخْرَجًا
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ و از امام محمد باقر منقول است
که هر که قرائت کند سوره قدر را بعد از نماز صبح ده
مرتبه و در وقت زوال آفتاب ده مرتبه و بعد از عصر ده
مرتبه سبب می اندازید دو هزار نویسنده را سی سال
و از پیغمبر مرویست که آنحضرت فرمود کسی که بگوید
هر روز عقب نماز صبح ده مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ
وَبِحَمْدِهٖ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
عافیت دهد او را خدا از کوری و دیوانگی و جذام
و فقر و خانه بر سر فرود آمدن فضل سجده شکر در
دو سجده شکر از حضرت پیغمبر منقولست که سجده شکر بعد از
نماز فریضه شکر گذاردن است بر آنچه توفیق یافته
است و ادا کردن فرض او و کمتر آنچه مجزیست در
سجده شکر شُكْرًا لِلّٰهِ گفتن است سه مرتبه و مستحبست
گفتن صد مرتبه شُكْرًا شُكْرًا در سجده شکر و نیز بگوید
در سجده شکر يَا خَيْرَ مَنْ بُسِطَتْ يَدُ السَّائِلِيْنَ
وَيَا اَكْرَمَ مَنْ مُدَّتْ اِلَيْهِ اَعْنَاقُ الرَّاغِبِيْنَ

و یا اکرم الاکرمین و یا ارحم الراحمین صلّ علی
محمّد و آل محمّد الطیّبین الطاهرین و الطف بی
بلطفک الخفی فی شانی کلّه   و از کتاب کفعمی
مرویست که حضرت امیر المؤمنین در سجده شکر میگفت
یا ربّ وعظتنی فلم اتّعظ و زجرتنی عن محارمک
فلم انزجر و غمرتنی ایادیک فما شکرت عفوک
عفوک یا کریم   و اگر خواهی بگو در آن سجده آنچه را
ذکر کرده است شیخ شهید در نفلیه و آن اینست
اللهمّ انّی اسئلک بحقّ من رواه و روی عنه
ان تصلّی علی جماعتهم و ان تفعل بی کذا و کذا
و ذکر کن مطالب خود را و باید دانست که لفظ من در
دعا عبارتست از رسول خدا و ائمه هدی و ضمیر در عنه
باعتبار لفظ من است و جمعیت ضمیر در جماعتهم باعتبار
معنی من است چنانچه مقرر است در عربیت و پوشیده
نیست بر کسیکه تتبع کرده باشد و مرویست که از
کتاب عیون بلکه صدوق فرمود که امیر المؤمنین میگفت

بعد سجده شکر یا من لا یزیده الحاح الملحین الا
جودا وکرما یا من له خزائن السموات والارض
یا من له خزائن دق وجل ولا تمنعک اسائتی
من احسانک اسئلک ان تفعل بی ما انت
اهله فانت اهل الجود والکرم والعفو یا رب
وانت قادر علی العقوبة وقد استحقتها لا حجة
لی ولا عذر عندک الیک والجات اموری کلها
ان صرفت بها کی تعفو عنی وانت اعلم بها منی
بؤت الیک بکل ذنب اذنبته وبکل خطیئة
اخطاتها وبکل سیئة عملتها فاغفر وارحم
وتجاوز عما تعلم وانک انت الاعز الاکرم
و مستحبست کرد دعا کند از برای برادران مؤمن در
سجده پس بگوید اللهم رب الفجر ولیال عشر
والشفع والوتر واللیل اذا یسر ورب کل شیء و
خالق کل شیء وملیک کل شیء صل علی محمد وآل محمد
وافعل بی وبفلان وفلان ما انت اهله

ولا

وَلا تفعل بنا ما نحن اهله فانّك اهل التّقوى
واهل المغفرة بعد از آن بردارد سر خود را از سجده

فصل یازدهم در آنچه باید گفته شود هر روز
از دعا ذکر کرده است سید رضی در نهج البلاغة اینکه
بعضی از دعاهای علی این بود اللّهمّ اغفر لی ما
انت اعلم به منّی فان عدت فعد علیّ بالمغفرة
اللّهمّ اغفر لی ما وأیت به علی نفسی ولم تجد له
عندی وفاءً اللّهمّ اغفر لی ما تقرّبت به الیک
ثمّ خالفه قلبی اللّهمّ اغفر لی رمزات الالحاظ
وسقطات الالفاظ وشهوات الجنان وهفوات
اللسان وسنّت است که خوانده شود این دعا ذکر کرده
است آنرا ابن باقی در اختیار خود وان اینست اللّهمّ
انّی اسألك بنور وجهك المشرق الحیّ الباقی
الکریم واسألك بنور وجهك القدّوس الّذی
اشرقت به السّموات وانکشفت به الظّلمات و
صلح علیه امر الاوّلین والآخرین ان تصلّی

عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَنْ تُصْلِحَ لِیْ شَاْنِیْ کُلَّهٗ و منقولست
از کتاب اما لی شیخ مفید که بعضی از دعاهای امیر
المومنین این است اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ مِنْ اَنْ
اُعَادِیَ لَکَ وَلِیًّا اَوْ اُوَالِیَ لَکَ عَدُوًّا اَوْ اَرْضٰی لَکَ
سَخَطًا اَبَدًا اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّیْتَ عَلَیْهِ فَصَلَوَاتُنَا
عَلَیْهِ وَ مَنْ لَعَنْتَهٗ فَلَعْنَتُنَا عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ مَنْ کَانَ
فِیْ مَوْتِهٖ فَرَجٌ لَّنَا وَ لِجَمِیْعِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُسْلِمِیْنَ
فَاَرِحْنَا مِنْهُ وَ اَبْدِلْنَا بِهٖ مَنْ هُوَ خَیْرٌ لَّنَا مِنْهُ حَتّٰی
تُرِیَنَا مِنْ عِلْمِ الْاِجَابَةِ مَا نَعْرِفُهٗ فِیْ اَدْیَانِنَا وَ مَعَا
یِشِنَا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ و منقولست از کتاب فضل
دعا که سعد بن عبد الله از امام رضا نقل کرده ملخص او این
است که کسیکه دوست دارد اینکه ثواب داده شود
به ثوابهای تمام و ادا کند شکر حقوقی را که انعام کرده
است خدای تعالی با و اگر حاجتی داشته باشد روا شود
یا دشمنی داشته باشد مخذول گردد یا قرضی داشته
باشد بجا آورده شود یا سختی داشته باشد برطرف شود

و بالا

وبالای تو سخن او باسمانهای هفت کانه تا نوشته شود
در لوح محفوظ پس باید بگوید بهر روز سبحان الله
كما ينبغي لله والحمد لله كما ينبغي لله ولا اله الا
الله كما ينبغي لله والله اكبر كما ينبغي لله
ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصلى
الله على محمد وعلى اهل بيته وعلى جميع المرسلين
حتى يرضى الله ومرویست از پیغمبر علیه السلام کسیکه بگوید
این کلماترا هر روز ده مرتبه ببخشد خدای تعالی
چهار هزار گناه کبیره او را و نگاه دارد او را از شر
جمیع هولها و ترسهای روز قیامت و هولهای روز
قیامت که صد هزار هولست و سهلتر از آنها مردن
است و کفایت کند از او شر شیطان و لشکریان
او را و ادا کند قرضهای او را و زایل کند غم او را و اندوه
و حزن او را بیت اعددت لكل هول لا
اله الا الله ولكل هم وغم ما شاء الله ولكل
نعمة الحمد لله ولكل رخاء الشكر لله ولكل

أعوذ به سبحان الله ولكل ذنب استغفر الله
ولكل مصيبة انا لله وانا اليه راجعون ولكل
ضيق حسبي الله ولكل قضاء وقدر توكلت
على الله ولكل عدو اعتصمت بالله ولكل
طاعة ومعصية لا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظيم تسبيح جبرئيل کسے که بگوید هر روز یك
مرتبه نمیرد تا به بیند جای خود را در بهشت وآن
اینست سبحان القائم الدائم سبحان الدائم
القائم سبحان الله وبحمده سبحان الملك القدوس
سبحان الله رب الملئكة والروح سبحان العلي
الاعلى سبحانه وتعالى واز کتاب سبع الابرار
از حضرت پیغمبر مرویست که کسے که بگوید هر روز صد
مرتبه لا اله الا الله الملك الحق المبين بود
باشد او را امان از فقر وبیچیزے وایمن میشود از وحشت
قبر ومیگشت توانگر او میگویند در جنت او واز حضرت
روایتست که کسے که بگوید بسم الله الرحمن الرحيم

لا حول

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم هر روز ده
مرتبه بیرون میرود از گناه مثل روزی که از مادر متولد
شده بود و بر داشته میشود ازاو هفتاد درد از بلا
که بعضی از انها مست و جنون و برص و فالج و بوده
باشد نزد خدا یتعالی بزرگتر از هفتاد درج و عمره مقبول
بعد از حجة الاسلام و موکل کند خدا یتعالی باو
هفتاد هزار ملک را که استغفار کنند از برای او تا
شب تتمه از حضرت صادق روایت که هرکه
این عبارا در نزد غروب افتاب بخواند بمیرد در
همان شب یا در همان جمعه یا در همان ماه یا در همان
سال داخل میشود بهشت وان این است یا من ختم
النبوة بمحمد صلى الله عليه واله اختم لى في يومي
هذا بخير وشهري بخير وسنتي بخير انك على كل
شيء قدير فصل دوازدهم در دعاها
صبح و مسا از حضرت امام جعفر صادق روایت که کسی
بگوید این کلمات را در وقتیکه شام میکند سه مرتبه کرفته

میزد

میشود بجای انها بالهای جبرئیل تا صبح کنند و کسیکه گوید
این را وقتیکه صبح میکند سه مرتبه عزم گرفته میشود
بالهای جبرئیل تا شام کنند و ان اینست اَسْتَوْدِعُ
اللهَ الْعَلِيَّ الْاَعْلٰى الْجَلِيْلَ الْاَعْظَمَ دِيْنِيْ وَنَفْسِيْ
وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَوَلَدِيْ وَاِخْوَانِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَجَمِيْعَ
مَا رَزَقَنِيْ رَبِّيْ وَجَمِيْعَ مَنْ يَعْنِيْنِيْ اَمْرُهُ وَاَسْتَوْدِعُ
اللهَ الْمَرْهُوْبَ الْمَخُوْفَ الْمُتَضَعْضَعَ لِعَظَمَتِهٖ
كُلُّ شَيْءٍ دِيْنِيْ وَنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَوَلَدِيْ وَاِخْوَانِيَ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَجَمِيْعَ مَا رَزَقَنِيْ رَبِّيْ وَجَمِيْعَ مَنْ يَعْنِيْنِيْ
اَمْرُهُ روایتست که هر که بگوید اینکلمات را در
صباح روز خود نرسد او را بدی و کسیکه بگوید در
شام شب خود نرسد او را بدی و خبر اینکلمات با ابو الدرداء
معروفست و ان کلمات اینست حَسْبِيَ اللهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ
مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ اَعْلَمُ وَاَشْهَدُ
اَنَّ اللهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاَنَّ اللهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ

علماً

عِلمًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِیْ وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ ذِیْ شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا
اِنَّ رَبِّیْ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ واز حضرت سغمبر منقو لست
که هر که بگوید در هر شام و صبح فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِیْنَ
تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَّحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ یُخْرِجُ الْحَیَّ
مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِ الْاَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ فوت نمیشود
از او در آن شب یا در آن روز همیچ خیری که در آنها کرده
میشود و نمیکرده میشود از او همیچ شری از آنها و میگوید
در وقتیکه صبح میکند سه مرتبه تا ایمن میشود از دزد و
سوختن و غرق شدن واند علاء خضر والیاس است
بِسْمِ اللّٰهِ مَا شَآءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ مَا شَآءَ اللّٰهُ
كُلُّ نِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ مَا شَآءَ اللّٰهُ اَلْخَیْرُ كُلُّهُ بِیَدِ اللّٰهِ
مَا شَآءَ اللّٰهُ لَا یَصْرِفُ السُّوْٓءَ اِلَّا اللّٰهُ و باید بگوید
اول روز اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِیْ اَوَّلِ یَوْمِیْ هٰذَا مِنْ
خَیْرٍ فَهُوَ لِاِبْتِغَآءِ وَجْهِكَ وَمَا تَرَكْتُ فِیْهِ مِنْ شَرٍّ

و اگر در شب بخواند لَیْلَتِیْ هٰذِهٖ

فهو

فَهُوَ لَنَهبِكَ و هم چنین اوّل شب باید بگوید بگفته ا
ابن از شیخ شهید در قواعد خود و در مجتبی از پیغمبر
روایتست که کسی که خوش آید او را که زیاده کند او را
خدای تعالی در عمر او و نصرت دهد او را بر دشمنان
او و نگاه دارد او را از مردن بد پس باید که مداومت
کند بر این دعا صبح سه مرتبه و شام سه مرتبه سُبحانَ
اللهِ مِلاءَ المیزانِ و مُنتهی العِلم و مَبلَغَ الرِّضا
و زِنَةَ العرشِ و سَعَةَ الکرسیِ و در کتاب جامع
الجامع مرویست از پیغمبر که گفت آیا عاجز است
احدی از شما از اینکه بگیرد هر صبح و شام عهدی نزد
خدا اصحاب گفتند چگونه است این گفت اینکه بگوید
اَللّهُمَّ فاطِرَ السَّمواتِ وَالاَرضِ عالِمَ الغَیبِ وَ
الشَّهادَةِ اِنّی اَعهَدُ اِلَیکَ اَنّی اَشهَدُ اَن لا
اِلهَ اِلّا اَنتَ وَحدَکَ لا شَریکَ لَکَ وَ اَنَّ مُحَمَّداً
عَبدُکَ وَ رَسُولُکَ وَ اَنَّکَ اِن تَکِلنی اِلی نَفسی
تُقَرِّبنی مِنَ الشَّرِّ وَ تُباعِدنی مِنَ الخَیرِ وَ اِنّی لا اَثِقُ

الا

الا برحمتك فاجعل لی عندک عهدا توفنیه یوم
القیمة انک لا تخلف المیعاد پس هرگاه کفت این مهر
میکند خدا این عهد و میگذارد آنرا زیر عرش پس
هرگاه باشد روز قیامت ندا کند منادی از آسمان
که کجایند اینچنان کسانی که از برای ایشان نزد خدا
عهدیست پس داخل بهشت شوند بحساب و از امیر المؤمنین
منقولست که هر که صبح نکوید این کلمات را ترسیده شود
برا و فوت شدن رزق و دنیا که و آن اینست الحمد لله الذی
عرفنی نفسه و لم یترکنی عمیان القلب الحمد لله
الذی جعلنی من امة محمد صلی الله علیه و آله و لم
یجعلنی من سایر الامم الحمد لله الذی جعل رزقی
فی یدی و لم یجعله فی ایدی الناس الحمد لله الذی
ستر عیوبی و لم یفضحنی بین الناس و الحمد لله وحده
دعای مقالید روایت از پیغمبر که میکفت
ده مرتبه در وقت صبح و ده مرتبه در وقت شام لا اله
الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و

واستغفر الله ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظيم هو الاول والاخر والظاهر والباطن
له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت
بيده الخير وهو على كل شيء قدير پس هر که بگوید
این را عطا کند خدا او را شش خصلت یکی انکه محافظت
کند او را از شر ابلیس و لشکر او دویم انکه عطا می
کند او را قنطاری از ثواب و میباشد در ترازوی
او سنگین تر از کوه احد سیم انکه بلند میکنند او را
درجه که نرسد ان درجه را مگر پیغمبران چهارم انکه تزویج
میکنند او را دوازده ملکی که در وقت خواندن دعا
حاضر میشده اند و می نوشته باشند اثر ان در ورق
منشور که جا بینند از جاهای بهشت کرا و این دعا را
میخوانده است ششم انکه باشد هم چون کسی که خوانده
باشد چهار کتاب را یعنی توریة و انجیل و زبور و فرقان
و نوشته میشود از برای او حج مقبول و عمره مبرور و اگر

۲ از حور العین پنجم انکه شهادت میدهد او را

ببرد

دران روز عمر بود باید از شب مهر کرده شود و بستانند
کرده شود مهر فرشتگان شهداء او بوده باشند بدرستیکه
ایشان فضل اینروز هم بسیار است نمازهای سنتی که
وقت معین ندارد بدان بدرستیکه نمازهای سنتی بر
دو قسمت یکی آنست که مخصوص است بوقتی و یکی
دیگر موقت بوقتی نیست و هر روز مخصوص نیست اما
لکن ذکر میکنیم از قسم اول چند نوع اول نماز عمل
مبارک که در گفته است علامه در قواعد و مستحب
است دو رکعت نماز میان شام و خفتن بخواند در رکعت
اول الحمد یکمرتبه و اذا زلزلت سیزده مرتبه و در رکعت دوم
الحمد یکمرتبه و قل هو الله احد پانزده مرتبه گفته است
مصنف که نام این نماز مثبت است این دو رکعت نماز وصیت
وصیت کرده است این دو رکعت را شیخ طوسی در متهجد
از حضرت صادق روایت کرده خود از پیغمبر منقول است
که هر که این نماز را بکند بر هر ماه نوشته میشود از
متقیان و اگر بجا آورد بر هر سال نوشته میشود از محسنان

واگر

واگر بجا آورد در هر جمعه یو شنبه میتوان نماز گذارنده
گان واگر بجا آورد در هر شب همه روشن باشد از دیدن هشت
و بشماره نمیتوانند آورد ثواب آنرا غیر خدا تعالی و تیم
آنچه بجا باید آورد در هر روز از امام موسی منقولست کسیکه
چهار رکعت نماز کند نزد زوال و بخواند در هر رکعت
الحمد و آیة الکرسی نگه دارد خدا تعالی اهل و مال او
و دین و دنیای او را سیم آنچه بجا آورده میشود در هر
ماه روایتست از امام محمد تقی هرگاه داخل شود ماه نو
پس نماز کن در اول روز آن دو رکعت نماز در رکعت
اول حمد یکمرتبه و توحید سی مرتبه و در ثانی حمد یکمرتبه
و سوره قدر سی مرتبه و تصدق کن آنچه میسر گردد تا
خریده باشی سلامتی آنماه را چهارم آنچه باید بجا آورد
در آخر سال و اول سال اما آخر سال پس آن آخر روز ماه
ذی حجه است پس دو رکعت نماز کن در رکعت اول حمد یک
مرتبه و توحید ده مرتبه و در رکعت دوم حمد یکبار و آیة الکرسی
ده بار پس چون سلام دادی بگو اللهم ما عملت فی هذه

السنة

السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ لِي وَنَسِيتُهُ
وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِي اِلَى التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ جُرْأَتِي
عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي اَللّٰهُمَّ وَمَا عَمِلْتُ
مِنْ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي
مِنْكَ يَا كَرِيمُ پس بدرستیکه امرزیده میشود
از برای تو گناهانی که در این سال کرده و فریاد میکند
شیطان نزد این فریاد عظیمی و میگوید واتعبا
در این سال و اما اول این نماز کن در روز اول محرم
دو رکعت هر طوریکه خواهی پس چون سلام دهی بگو
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَبَدِيُّ الْقَدِيمُ الْعَفُوُّ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَاَسْاَلُكَ الْعِصْمَةَ فِيهَا مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَالْعَوْنَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ
بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

باید سه مرتبه این را بخواند پس به درستی که خدا تعالی
موکل میکند با و فرشته که دور کنند از او شیطان
را و اعانت میکند او را بر نفس اماره و بر شیطان
و توفیق میدهد او را از جهت خوشنودیها خود
در ما بقی از عمر او **فصل چهاردهم** در آنچه
گفته میشود در روز جمعه از ائمه روایت شده است
که کسی که بخواند این دعا را هر روز جمعه هفتاد مرتبه
پس نمیگذرد بر او دو جمعه مگر اینکه غنی گرداند او را
خدا تعالی بفضل خود و آن اینست بسم الله الرحمن
الرحیم یا مفید یا غفور یا ودود اغننی بحلالک
عن حرامک و بطاعتک عن معصیتک و بفضلک
عمن سواک یا ارحم الراحمین ذکر کرده است شیخ
طوسی در مختصر مصباح اینکه پیغمبر گفت که روز
جمعه سید روزها است مضاعف میشود در او حسنات
و محو میشود در او سیئات و بلند میشود در او درجات
و مستجاب میشود در او دعاها و برطرف میشود در او

بلاها ازو دور میشود واو حاجتهای بزرگ او روا می
است که دراو ازاد کرده هاست از اتش وانروزی
است دعا نکرد دراو احدی از مردم ونشناخت حق
وحرمت او را مگر اینکه بگرداند ورا از ازاد شده
کان از اتش جهنم پس اگر بدان روز یا در ان شب
بمیرد شهید مرده باشد وبر انگیخته میشود ایمن و
استخفاف نمیکند بحرمت او وهیچکس وضایع نمیکند
حق او را مگر باشد حق بر الله تعالی اینکه ببندازد
او را در اتش جهنم مگر اینکه توبه کند وسنتست
که بخوانند روز جمعه سوره قل هو الله احد صد
مرتبه وسوره انا انزلناه صد مرتبه اللهم
صل علی محمد وال محمد وعجل فرجهم صد مرتبه
ودر کتاب جامع بزنطی از امام جعفر صادق
منقولست که هر که صلوات فرستد بر محمد وال محمد
درما بین ظهر وعصر در روز جمعه برابری می
کند با هفتاد رکعت نماز وایضا فرمود که هر که

بگوید

بگوید بعد از عصر روز جمعه سه مرتبه اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ
بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ
وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلٰى أَرْوَاحِهِمْ
وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ باشد از برای
او مثل عمل ثقلین در آن روز و از امام جعفر صادق
منقولست که هر که صلوات فرستد بر محمد و آل محمد
باین صلوات محو میشود خطاهای او و دایم میشود
دعای او و ظفر می‌یابد بر دشمن و مهیا میشود از برای
او اسباب خیر و عطا کرده میشود دنیای او و فراخ
میشود رزق او و میباشد از رفقای محمد و آل محمد
در بهشت و آن اینست اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ
وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَإِ الْأَعْلٰى إِلٰى يَوْمِ
الدِّينِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ
وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ حَتّٰى تَرِثَ الْأَرْضَ وَمَنْ

عليها

وَمَرِّ عَلَيْهَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ. اَللّٰهُمَّ اَعْطِ
مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالشَّرَفَ
وَالرِّفْعَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيْرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اٰمَنْتُ
بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِىْ
فِى الْقِيٰمَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْنِىْ صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنِىْ
عَلٰى مِلَّتِهِ وَاسْقِنِىْ مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا
سَائِغًا هَنِيْئًا لَا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَدًا اِنَّكَ عَلٰى
كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اٰمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْنِىْ فِى الْجِنَانِ وَجْهَهُ
اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا مِنِّىْ تَحِيَّةً كَثِيْرَةً وَسَلَامًا
ذکر کرده است شیخ شهید در کتاب بیان اینکه کسی که
ناخن بگیرد و بچیند از شارب در روز جمعه
و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ باشد از برای او بهر ناخن
چیدنی آزاد کردن بنده و بیمار نشود مگر مرض موت
و سنت است که روز جمعه و شب جمعه بخواند اَللّٰهُمَّ
اَمِنْ

اللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّی لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِی وَاَنَا عَبْدُكَ
وَابْنُ اَمَتِكَ فِی قَبْضَتِكَ وَنَاصِیَتِی بِیَدِكَ اَمْسَیْتُ
عَلٰی عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضَاكَ
مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ اَبُوءُ بِعَمَلِی وَاَبُوءُ بِذُنُوبِی
فَاغْفِرْ لِی ذُنُوبِی اِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ
ذکر کرده است ابن فهد رحمه الله علیه اینکه کسی که
بخواند سوره قدر را پانزده بار در ثلث آخر شب
جمعه بعد از آن دعا کند با نچه اراده کرده است مستجاب
میشود تتمه ساعتی که مستجاب میشود در او دعا
در روز جمعه وقتیست که غایب میشود نصف قرص
پس دعا کن در آن وقت با نچه روایت شده از پیغمبر
سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا
بَدِیعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
فصل پانزدهم در نماز حاجت شیخ کلینی
در کافی از امام جعفر صادق ذکر کرده است که هرگاه
اراده کند یکی از شما که سؤال کند از خدا دفع ضرر کار خود

اگر اراده دوره بخواند صبح بگوید

پنجشنبه

چیزی از حاجتهای دنیا و آخرت پس سؤال نباید بکند
تا ابتدا کند بثنا بر خدا و بمدح برای او و صلوات
فرستد بر پیغمبر او و بعد از آن سؤال کند حاجت خود را
و از آنحضرت منقولست که گفت بدرستیکه در کتاب
امیر المؤمنین بود اینکه مدح پیش از سؤال کردن
است پس هرگاه بخوانی خدا را پس تمجید کن او را
گفتم چگونه تمجید کنم او را گفت بگو یا مَنْ هُوَ
اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیدِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ
وَقَلْبِهِ یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلیٰ یا مَنْ لَیْسَ
کَمِثْلِهِ شَیْءٌ و از کتاب محاسن منقولست که اینکه
حضرت ایشانرا وقتیکه ضرری رسید او را حاجتی سجده
میکرد بی نماز و بی رکوع بعد از آن میگفت یا اَرْحَمَ
الرّاحِمِینَ هفت مرتبه بعد از آن سؤال میکرد حاجت
خود را و پیغمبر میفرمود که نگوید هیچکس یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ
هفت مرتبه مگر اینکه خدا فرماید منم ارحم الراحمین
سؤال کن حاجت خود را و از کتاب مشیخه منقولست که

نگوید

که نگوید هیچ مؤمنی یا الله ده بار پی در پی مگر اینکه
خدا میفرماید لبیک عبدی سؤال کن حاجت خود را
واز کتاب صلوات منقول است که هر که بگوید یا رب ده
بار گفته شود او را که سؤال کن حاجت خود را و بدانکه
نمازهای حاجت بسیار است از آنجمله از حضرت رسول
مرویست که هر که بگذارد در روز جمعه چهار رکعت
نماز پیش از فریضه که بخواند در رکعت اول حمد
یکمرتبه و سوره سبح اسم ربک الاعلی یکمرتبه و سوره
توحید پانزده بار و در رکعت دوم حمد یکمرتبه
و سوره اذا زلزلت یکمرتبه و سوره توحید پانزده
بار و در رکعت سیم حمد یکمرتبه و سوره تکاثر یک
مرتبه و سوره توحید پانزده مرتبه و در رکعت
چهارم حمد یکبار و سوره اذا جاء نصر الله یکمرتبه
و توحید پانزده مرتبه پس هرگاه فارغ شود بردارد دستهای
خود را و سؤال کند حاجت خود را برآورده میشود
و از آنجمله آنست که ذکر کرده است ابن عباس در

اغسال از امام جعفر صادق ظاهر کرا حاجتی یا مہمی بوده باشد و اراده روا شدن ان داشته باشد پس باید که غسل کند و پاکیزه ترجامهٔ خود را بپوشد و ببام بلندی رود و دو رکعت نماز بگذارد و بعد از ان سجده کند و ثنا کند بر الله تعالی و بگوید یا جبرئیل یا محمد انتما کافیای فاکفیانی وانتما حافظای فاحفظانی وانتما کالیای فاکلئانی صد مرتبه حق واجب است بر خدا تعالی که نگوید این را حاجتی مگر اینکه کفایت کند مهم او را و از انجمله دو رکعت نماز غفیله است میان نماز شام و خفتن از امام جعفر صادق مرویست میخوانی در رکعت اول بعد از حمد وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ و در رکعت دوم بعد از حمد وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا

هو و یعلم ما فی البر و البحر و ما تسقط من ورقة
الا یعلمها و لا حبة فی ظلمات الارض و لا رطب
و لا یابس الا فی کتاب مبین بعد از آن بردارد سر
خود را و بگو اللهم انی اسالک بمفاتیح الغیب
التی لا یعلمها الا انت ان تصلی علی محمد
و آل محمد و ان تفعل بی کذا و کذا اللهم انت ولی
نعمتی و القادر علی طلبتی تعلم حاجتی فاسالک
بحق محمد و آل محمد لما قضیتها لی و سوال کند
حاجت خود را عطا کرده میشود ان شاء الله تعالی
و از آنجمله روایتست از امام جعفر صادق که کسی که
باشد از برای او حاجتی پس باید بایستد در نصف
شب و غسل کند و بپوشد پاکیزه‌تر جامه خود را
و بگیرد آبی و بخواند بر آن سوره انا انزلناه ده بار
بعد از آن بپاشد بر سجده‌گاه خود بعد از آن نماز
کند دو رکعت با حمد و سوره قدر و در هر رکعت
بعد از آن سوال کند حاجت خود را پس به درستی که

سزاوار

سزاوار است که بجا آورده شود ان شاء الله تعالی
و از انجمله چیزی است که ذکر کرده است شیخ طوسی
در متهجد خود که هر که حاجتی داشته باشد پس
روزه بگیرد سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه را پس در
وقت شام تصدق کند بچیزی پیش از افطار پس وقتی
که نماز خفتن کرد در شب جمعه و فارغ شد از آن
سجده کند و بگوید بعد سجده اللّهمّ انّی اسئلک
بوجهک الکریم و اسمک العظیم و عینک الماضیة
ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تقضی دینی و
توسّع علی رزقی پس کسی که مداومت کند بر این وسیع
میکند خدا تعالی بر او رزق او را و قضا کند دین او را
ان شاء الله تعالی فضل سیزدهم در استغفار
یعنی زیاد طلب آمرزش خواستن بدان بدرستی که استغفار
بسیار است بعضی از آنست که روایت شده است از امام
جعفر صادق کسی که کم شود رزق او و تنگ شود معیشت
او و باشد او را حاجتی از دنیا و آخرت پس باید که

بنو

کہ بنویسد این نامہا را در یکسطر در رقعہ سفید
و بنید از دانہا را در زاب روان نزد طلوع آفتاب و ان
این است بسم اللہ الرحمن الرحیم الملک الحق المبین
من العبد الذلیل الی المولی الجلیل سلام علی
محمد و علی و فاطمۃ و الحسن و الحسین و علی و محمد
و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و
القائم سیدنا و مولینا صلوات اللہ علیہم اجمعین
رب انی مسنی الضر و الخوف فاکشف ضری و
امن خوفی بحق محمد و آل محمد و اسئلک بکل
نبی و وصی و صدیق و شہید ان تصلی علی محمد
و آل محمد یا ارحم الراحمین اشفعوا لی یا سادای
بالشان الذی لکم عند اللہ فان لکم لشانا
من الشان فقد مسنی الضر و الخوف یا سادای
و اللہ ارحم الراحمین فافعل بی یا رب کذا و کذا
و بعضی از ان استغاثہ اکثر ربہ است بنویسد حمد و آیۃ
الکرسی و آیۃ عرش بعد از ان بنویسد بسم اللہ الرحمن
الرحیم

الرحیم من العبد الذلیل فلان بن فلان الی المولی
الجلیل الذی لا اله الا هو الحی القیوم وسلام
علی الیاسین محمد و علی و فاطمة والحسن والحسین
و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی
والحسن و حجتک یا رب العالمین اللهم انی
اسألک بانی اشهد انک انت الله الهی واله الا
ولین والاخرین لا اله غیرک اتوجه الیک
بحق هذه الاسماء التی اذا دعیت بها اجبت
واذا سئلت بها اعطیت لما صلیت علیهم
وهونت علی خروج روحی وکنت قبل ذلک
غیاثا و مجیرا ممن اراد ان یفرط علی او ان
یطغی بعد از ان بخواهد انچه میخواهد و ب
نویسد انقصه را بر پاره کاغذی پس میگذارد
در میان گل پاک بعد از ان بخواند یس را بعد از ان
بیندازد انرا در چاه عمیقی یا نهر روانی یا چشمه اب
عمیقی بمطلب میرسد انشاالله واز انجمله بیست

کربوند

که بنویسد بعد از بسمله من العبد الذلیل الی المولی
الجلیل انی مسّنی الضّر و انت ارحم الرّاحمین بحق محمد
و اله صلّ علی محمد و اله و اکشف همّی و فرّج غمّی برحمتک
یا ارحم الرّاحمین میتوانید بر کاغذ بنویسد و در آب اندازد

فضل هفدهم در دعاها برای رزق دعاها برای رزق
بسیار است از انجمله آنست که گفته میشود در سجود نماز
واجب طلب میکند از یا خیر المسئولین و یا خیر
المعطین ارزقنی و ارزق عیالی من فضلک انک ذو
الفضل العظیم و از انجمله آنست که ذکر کرده است ابو نصر
ابن ساعانی در تاریخ خود که هرکه مداومت کند باین دعا
خوش شود از برای رزق و سهل میشود اسباب آن و آن این است
اللّهمّ یا سبب من لا سبب له یا سبب کلّ ذی سبب
یا مسبب الاسباب سبّب لی سببًا لن استطیع له طلبًا
صلّ علی محمد و ال محمد و اغننی بحلالک عن حرامک
و بطاعتک عن معصیتک و بفضلک عمّن سواک
یا حیّ یا قیّوم گفته است ابن ساعانی که مداومت کردم بر این

احمد

احمد بن محمد فارسی نابینا بود و فقیر پس بینا شد و رو
او وکرد بدنیا مالی و از جمله آنست که روایت شده است
از علی اینکه هر که صباح کند و بگوید این کلمات را زیاده
میشود بر او قوت رزق و آن اینست الحمد لله عرفنی نفسه
ولم یترکنی عمیان القلب الحمد لله الذی جعلنی من امة
محمد صلی الله علیه و آله ولم یجعلنی من سائر الامم
الحمد لله الذی جعل رزقی فی یدیه ولم یجعله فی ایدی
الناس الحمد لله الذی ستر عورتی ولم یفضحنی بین
الناس و از جمله آنست که گفته میشود در عقب هر فریضه
از حضرت صادق یا الله یا الله یا الله اسألک بحق من
حقه علیک عظیم ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان
ترزقنی العمل بما علمتنی من معرفة حقک و ان تبسط
علی ما حظرت من رزقک و از جمله آنست که میگوید در
عقب نماز خفتن اللهم انه لیس لی علم بموضع رزقی
وانما اطلبه بخطرات تخطر علی قلبی فاجول فی طلبه
البلدان فانا فی ذلک کالحیران لا ادری أفی سهل هو

ام فی جبل ام فی ارض ام فی سماء ام فی بر ام فی بحر
و علی یدی من و من قبل من و قد علمت ان علمه
عندک و اسبابه بیدک و انت الذی تقسمه بلطفک
و تسببه برحمتک اللهم فصل علی محمد و آل محمد و ا
جعل یا رب رزقک لی واسعا و مطلبه سهلا و مأخذه
قریبا و لا تعنّنی بطلب ما لم تقدر لی فیه رزقا فانک
غنی عن عذابی و انا فقیر الی رحمتک فصل علی محمد
و آل محمد وجد علی عبدک بفضلک انک ذو الفضل
العظیم و انت الجواد الکریم کفعمی گفته اگر بود مرد ملتزم بین
اهلبیت بخود اندک حال او چون شنید ابتر از کاظم
علیه السلام عمل کرد بان پس کرد بکار غنی ترین اهلبیت خود بفضل الله
فصل هجدهم در دعا ادای قرض هر گاه قرض دار شده
باشی پس بسیار بخوان سوره حمد را و استغفار او بگو سبحان
الله العظیم و بحمده و استغفر الله و اسئله من فضله
و از کتاب نثر اللئالی از او نیک منقول است که شکوه کرد مردی از دین
نزد امیر المؤمنین حضرت فرمود که بگو اللهم یا فارج الهم

و منفس

وَمُفَرِّجَ الْغَمِّ وَمُذْهِبَ الْاَحْزَانِ وَمُجِيبَ دَعْوَةِ
الْمُضْطَرِّيْنَ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيْمَهُمَا
اَنْتَ رَحْمَانِيْ وَرَحْمٰنُ كُلِّ شَيْءٍ فَارْحَمْنِيْ رَحْمَةً تُغْنِيْنِيْ
بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَتَقْضِيْ بِهَا عَنِّي الدَّيْنَ كُلَّهُ
پس اگر باشد بر تو قرض تو بر کره زمین طلا البته ادا میکند
خدا تعالی و در عدة منقول است که آنچه ملخص و این
که پیغمبر فرمود برائے معاذ هر گاه خواسته باشے که قضا
کرده شود دین تو پس بخوان این را ملکرا و بگو بعد از ان
يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيْمَهُمَا تُعْطِيْ مِنْهُمَا
مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُ مِنْهُمَا مَنْ تَشَاءُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَاقْضِ عَنِّيْ دَيْنِيْ پس اگر باشد بر تو بر کره زمین از
طلا قرض هر آینه ادا میکند الله تعالی از تو و میگوئی
تو از برائے قضائے دین ده مرتبه صبح و ده مرتبه شام تَوَكَّلْتُ
عَلَى الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ
وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا وميگوئے تو از برائے قضائے دین در روز جمعه

ودروایت شده است مطلقا اللهم اغننی بجلالك
عن حرامك وبفضلك عمن سواك یا حی یا قیوم
واز کتاب مجتبی اینکه بو کردن مفضل بن فضاله
دینی بود که عاجز بود از اداکردن آن پس بود بسیار
گفت یا ذا الجلال والاکرام بحرمة وجهك
الکریم اقض عنی دینی پس دید بدید خواب کسی را
که میگوید تا چند الحاح کنی بدان خدا تعالی برو
به فلان موضع پس برداراز آن مقدار دین خود را
ونیا دبر مقدار پس بجا آورد این را وحمد کرد خدای
تبارک وتعالی را فضل نوزدهم در دعا هائیکه
زندان و محبوس شده و مانند آن حرویست از امام
جعفر صادق اینکه تعلیم کرد ابدا اینه عا را مرد
محبوس وخلاص شد والا بیت الهی عظم البلاء
وبرح الخفاء وانکشف الغطاء وانقطع الرجاء
وضاقت الارض ومنعت السماء وانت المستعان

وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكىٰ وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِى الشِّدَّةِ وَالرَّخاءِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اُولِى الْاَمْرِ الَّذِيْنَ

فَرَضْتَ عَلَيْنا طاعَتَهُمْ وَعَرَّفْتَنا بِذٰلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ

فَفَرِّجْ عَنّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عاجِلاً قَرِيْباً كَلَمْحِ الْبَصَرِ

اَوْ هُوَ اَقْرَبُ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اِكْفِيانِى

فَاِنَّكُما كافِيانِ وَانْصُرانِى فَاِنَّكُما ناصِرانِ يا

مَوْلانا يا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِكْنِى

مرتبه اَلسّاعَةَ سه بار اَلْعَجَلَ سه بار يا اَرْحَمَ الرّاحِمِيْنَ

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِيْنَ و روايت شده است كه

هرگاه زندانى بخواند اين دعا را هر روز هفت مرتبه

فرج مى‌دهد خدا تعالى او را از زندان و اين است

يا مَنْ كَذَلِى مِنْ جَمِيْعِ خَلْقِهِ اَحَدٌ سِواهُ يا اَحَدُ مَنْ

لا اَحَدَ لَهُ اِنْقَطَعَ الرَّجاءُ اِلّا مِنْكَ يا اَللّٰهُ فَاَغِثْنِى

يا غِياثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ از كتاب دفع هموم و احزان منقول است

كه گفته ميشود از براى بيرون آمدن از زندان اَللّٰهُمَّ

اِنّی اَسْاَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِیَةَ وَالْمُعَافَاتَ فِی الدُّنْیا
وَالْآخِرَةِ واز کتاب مستغیثین منقولست که اینکه
هر که محبوس شد بزندان یا هر که بشتر برده بود یا هر که بر نوشته
شد بر وی یا وَلِیّی فی نِعْمَتی وَیا صاحِبی فی وَحْدَتی
وَیا عُدَّتی فی کُرْبَتی تکرار کرد پس خالی کردند راه
او را پس عفو کرد پادشاه و پس نیافت بر آن چیز نوشته
و از آنجمله دعائیست که شنید از ابن شاذان قمی
پس گفت از آن پس خلاص شد از بند و از آن هیبت یا مَنْ
لا تَراهُ الْعُیُونُ وَلا تُخالِطُهُ الظُّنُونُ وَلا تَصِفُهُ
الْواصِفُونَ وَلا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ اِجْعَلْ
لی مِنْ اَمْری فَرَجاً وَمَخْرَجاً یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ یا
اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس سه مرتبه تکرار میکرد این دعا را
پس خلاص یافت بیاری الله تعالی و فضل بیستم در
دعاها که علتها و بیماریها ذکر کرده است شیخ طوسی
در متهجد اینکه هر که تب داشته باشد او علتی پس باید که

مسح

مسح کند موضع سجود را بعد از آن مسح کند بر علت

و هفت مرتبه بگوید یا من کبس الارض علی الماء

و سد الهواء بالسماء و اختار لنفسه احسن

الاسماء صل علی محمد و آله النجباء و افعل بی

کذا و کذا و ارزقنی و عافنی من کذا و کذا و در

کتاب عده منقولست از امام جعفر صادق که بگذارد

دست خود را بموضع درد و بگوید سه مرتبه الله الله

ربی حقا لا اشرک به شیئا اللهم انت لها و لکل

عظیمة ففرجها عنی و نیز در کتاب عده از آنحضرت

منقولست که از برای جمیع دردها بسم الله و بالله

کم من نعمة لله فی عرق ساکن و غیر ساکن علی عبد

شاکر و غیر شاکر بعد از آن بگیر ریش خود را بدست

راست در عقب نماز فریضه پس بگو اللهم فرج عنی

کربتی و عجل عافیتی و اکشف ضری و جهد کن که باشی

در حال گریه و از کتاب مجتبی منقولست که میگوئی در

دعا از بجو ابیمار اللّهمّ انّک قلت فی کتابک المنزل علی
نبیّک المرسل وما اصابکم من مصیبة فبما کسبت
ایدیکم ویعفوا عن کثیر اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل
محمّد واجعل هذا المرض ممّا لکثیر الّذی تعفو عنه
وتبرئه منه اسکن ایّها الوجع وارتحل الساعة
عن هذا العبد الضعیف سکّنتک ورحلتک
بالّذی سکن له ما فی اللیل والنهار وهو السمیع
العلیم پس اگر عافیت یافت ان بیمار خوب وگرنه مکرر
کن یعنی بخوان انقدر که بری شود ازان درد گفته است
مصنف که یافتم بخط شهید که بگیر نا زبجو مریض را
وبخوان الحمد را هفت مرتبه وبگو اللّهمّ ازل عنه
العلّة والداء واعده الی الصحّة والشفاء و
امدده بحسن الوقایة وردّه الی حسن العافیة
واجعل ما ناله من مرضه هذا مادّة لحیوته و
کفارة لسیّئاته اللّهمّ وصلّ علی محمّد وآل محمّد

بعد ازان

بعد از ان بگو نسئل الله العظیم رب العرش العظیم
ان یشفیک و از کتاب طب الائمه منقولست عوذه
از برای هر دردی که در جسد باشد از امیر المؤمنین اعوذ
بقدرة الله و عزته علی الاشیاء کلها اعیذ
نفسی بجبار السموات والارض و اعیذ نفسی
بمن لا یضر مع اسمه شیء فی الارض ولا فی السماء
من کل داء و اعیذ نفسی بالذی اسمه برکة و شفاء
و از کتاب روضه کلینی منقولست که پیغمبر را تب عارض
شد پس جبرئیل آمد پس تعویذ کرد او را و گفت بسم
الله ارقیک یا محمد و بسم الله اداویک من کل
داء یعنیک بسم الله والله شافیک بسم الله
خذها فلتهنئک بسم الله الرحمن الرحیم فلا اقسم
بمواقع النجوم و منقولست که از کتاب خرایج از امام
حسن عسکری بنویسد و معلق نماید بر تب قلنا یا نار کونی
بردا و سلاما علی ابرهیم و نسبت از امام جعفر صادق

شکوه نکرد احدی از مؤمنان چیزی هرگز پس بگوید باخلاص
وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
و مسح کند بر علت مگر اینکه شفا دهد او را خدای تعالی
و مرویست از امام محمد باقر که کسی که برطرف نکند او را
علت سوره حمد و قل هو الله احد برطرف نمیکند او را هیچ
چیز و هر علتی را زایل میکند این دو سوره و در تجربه
علامه مسطور است اینکه شکایت کرد بحضرت امام رضا
بیماری را او اینکه فرزند نمیماند از برای او پس امر کرد او را که بلند کند
آواز خود را باذان در منزل خود پس عمل کرد باین پس رفت
سقم او و بسیار شد فرزند او و گفت محمد بن راشد و بودم
من همیشه صاحب کوفت و خادمان من پس چون شنیدم از
هشام عمل کردم بآن پس زایل شد از من و از عیال من
و در دروس شیخ شهید مذکور است که بیماری که
در نزد خود کیلی که در او گندم است میگذارد باید بسایل
از آن گندم بدست خود و امر میکند او را که دعا کند از برای

او برعافیت میایدبه زودی دانشته تعالی وگفته است که دعا
در حال سجود زایل میکند علتهارا و مسح کند دست برموضع
سجده بعد از ان مسح کند تا اثر این علتها هم خیر صحت می
یابد انشاء الله تعالی و میگوید مترجم این اوراق میر حسنا که چون
تربت امام حسین مناضع بسیار نسبت بهذا کیفیت
منفعتش از خارج بود اخل نفصل کرد و این نسخه زا
باتمز بن سا الحاصل هرگاه اخذ کنی تربت امام حسین
پس بوس و بگذار بر دو چشمت و مسح کن بابدنت او بگو
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ مَنْ حَلَّ فِيهَا وَثَوىٰ
فِيهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَاَبِيهِ وَاُمِّهِ وَاَخِيهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ
وُلْدِهِ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْحَافِّينَ بِهَا اَنْ تَجْعَلَهَا
شِفَآءً مِنْ كُلِّ دَآءٍ وَبُرْءً مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ وَحِرْزاً مِمَّا اَخَافُ
وَاَحْذَرُ و هرگاه بخوری بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ
اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً
نَافِعاً وَشِفَآءً مِنْ كُلِّ دَآءٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ نوع

بگو

دیگر هرگاه اراده کنی اینکه بجوی بگوی اللهم رب هذه
التربة المبارکة الطاهرة ورب النور الذی نزل
فیه ورب الجسد الذی سکن فیه ورب الملائکة
الموکلین به صل علی محمد وآل محمد واجعل هذا
الطین لی اماناً من کل خوف وشفاء من کل داء
وطهر است که با بی من باشد یا آب باران والا با بنهر آب
فصل بیست و یکم در دعاء گمشده و گریخته از
امیرالمؤمنین که کسی که گریخته باشد حرز او پس باید
بخواند قول خدا ایت را او کظلمات فی بحر لجی
یغشیه موج من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات
بعضها فوق بعض اذا اخرج یده لم یکد یریها
ومن لم یجعل الله له نوراً فما له من نور ذکر
کرده است این را صاحب خواص القرآن وروایت شده
است از پیغمبر که فرمود علی و فاطمه که هرگاه فرزندان شما
مصیبتی یا برسید از جور وستم سلطان یا گم شده

بیست و یکم

باشد نماز اکه شده پس باز باید وضو را و نماز بکنید
دو رکعت و دستها بر دارید بسوی آسمان و بگویید یا
عالم الغیوب فی السر آئر یا مطاع یا عزیز یا علیم یا
اللّه یا اللّه یا اللّه یا هازم الاحزاب لمحمد صلی اللّه
علیه و آله و سلم یا کائد فرعون بموسی یا منجی
عیسی من ایدی الظلمة و یا مخلص قوم نوح من
الغرق و یا راحم عبرة یعقوب یا کاشف ضر ایوب
یا منجی ذا النون من الظلمات الثلث یا فاعل کل
خیر یا هادی الی کل خیر یا دالا علی کل خیر یا اهل
کل خیر یا خالق الخیر و یا اهل الخیر انت اللّه رغبت
الیک مما قد علمته و انت علام الغیوب اسالک
ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان ترد علی ضالتی
پس سؤال کنید حاجت خود را او رده میشود انشا
للّه و از امیر المؤمنین مرویست و حیست که هر که گم
شود مرا و را کم شده پس باید بخواند سوره یس را و دو رکعت

نماز گذارد و بگوید بعد از این دو رکعت یا هادی الضالة رُدَّ علیَّ ضالّتی و میگوید تو در دعا از برای گمشده و گریخته اللهم یا هادی الضالة و رآد الضالة اسالک بعزتک و سلطانک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان ترد علی ضالتی فانها من عطائک و فضلک و رزقک و دعا میکنی نیز از برای گمشده پس میگوئی یا من لا یخفی علیه مکتوم و لا یشذ عنه معلوم و لا یغالبه منیع و لا یطاوله رفیع اردد علی بقدرتک ما فی قبضتک انک اهل الخیرات خاتمه گفته است مصنف این کتاب که یافتم بخط شیخ شهید اینکه او میخواند بر تلف شده و ضایع شده سوره والعادیات را و یافتم در کتاب طریق النجاة اینکه او میخواند سوره یس را و یافتم در بعضی از کتب اصحاب ما اینکه استغاثه به ابرهیم بن ادهم از آنچیز نیست که ازموده شده است از برای رد ضایع شده و دیدم در کتاب حیوة الحیوان که گفته است

هرگاه ضایع شود از تو چیزی و اراده کنی که جمع کند خدای
تعالی میان تو و میان آن با شما پس بگو یا جامع الناس
لیوم لا ریب فیه ان الله لا یخلف المیعاد اجمع بینی
و بین کذا و کذا پس به درستی که خدای تعالی جمع کند
میان تو و میان آنچه اراده داری ان شاء الله تعالی و فصل بیست
و دویم در دعاهای ایمن بودن از سلطان روایتست
از امام موسی کاظم که احتیاط بکن از هر دشمنی ما بسم الله
الرحمن الرحیم و به قل هو الله احد بخوان از جانب راست
و بجانب چپ و از پیش خود و از عقب خود و از بالای سر
خود و از زیر خود و هرگاه داخل شوی بر سلطان ستمکار
پس بخوان آن را بیست و دو وقتی که نظر میکنی با و سه مرتبه
و عقد کن انگشتان دست چپ را بعد از آن مفارقت
مکن این سوره را و بیرون رو از نزد او و گفته است
ابن فهد در عدة الداعی و از کتاب طب الائمه
از موسی کاظم منقولست چون داخل شوی بر سلطان ستمکار

کم برنم

که بترسها ازاو پس بگو چون نظر کنی باو یا مَن لا یُضامُ
ولا یُرامُ و بِهِ تَواصَلَتِ الارحامُ صَلِّ علی مُحمّدٍ وآلِهِ
واکفِنی شرّهُ واز کتاب دفع الهموم والاحزان نقل شده
که هرگاه بترسی از سلطانی یا غیر او پس بگو در روی او حَسبیَ
اللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ علیهِ توکّلتُ وهُوَ ربُّ العرشِ
العظیم واز همانکتاب منقولست که میگوئی در روی
ان ستمکار اطفأتُ غضبکَ یا فلانُ بلا اِلهَ اِلّا
اللهُ واز انکتابست که میگوئی تو هرگاه بترسی از انظالم
چند مرتبه اللهُ اللهُ ربّی لا اُشرِکُ بِهِ شیئاً وضرر
نمیرساند ترا واز انکتابست که بخوان در روی او ایمن
شوی تو از او کَتَبَ اللهُ لَاَغلِبَنَّ اَنا وَرُسُلی اِنَّ اللهَ
قویٌّ عزیزٌ واز او است هرگاه بترسی بخوان در روی
انظالم وَیُنجّی اللهُ الّذینَ امنوا اتّقوا بِمَفازَتِهِم
لا یَمَسُّهُمُ السّوءُ ولا هُم یَحزَنونَ ودر کتاب مهج
الدعوات نوشته شده که گفته شد از برای امام جعفر صادق

که بچه چیز محافظت کرد بچه خود را از منصور دوانیقی رد کرد
که داخل کردند تراب و پس گفت بخدا و بخوانید انا
انزلناه پس گفتم یا الله هفتم سه اتشفع الیک بمحمد
صلی الله علیه و آله ان تغلبه لی پس کسی که مبتلا
شود بمثل این بلا باید بکند مثل صنعت من و اگر نه این
بود که ما میخوانیم انرا و امر میکنیم شیعیان خود را بخواندن
ان هر اینه هلاک میکردند ایشان از امر دین ما و لیکن
قسم بخدا انسوره سپر انبیا است تتمه از صادق
منقولست که کسی که داخل شود بر سلطان ستمکار که بترسد
از او پس باید که بخواند نزد برابر آن کهیعص و بچسباند
انگشتهای دست راست را هر وقت که بخواند یک حرف بچسباند
انگشت را و بعد از ان بخواند حمعسق و بچسباند
انگشتان دست چپ خود را و بعد از ان بخواند و عنت
الوجوه للحی القیوم و قد خاب من حمل ظلما فصل
بیست و سیم در انتقام کشیدن از دشمن ذکر کرده است

ذمخر

زمخشری در ربیع خود اینکه مردی شکایة کرد بامام حسن
که مردی ظلم میکرد او را پس گفت آنحضرت مر او را پس که هرگاه
نماز کنی مغرب را پس نماز کن بعد از آن دو رکعت و
سجده کن و بگو یا شَدیدَ القُوی یا شَدیدَ المِحالِ یا عزیز
ذَلَلْتَ بِعِزَّتِکَ جمیعَ ما خَلَقْتَ صلّ علی مُحمّدٍ و آلِ
مُحَمَّدٍ وَاکْفِنی مؤُنَةَ فلانٍ بِما شِئْتَ پس بجا آورد این را
پس ناگاه صدا شنیدند در خانه ظالمش بلند شد و از
کتاب بعض سادة منقولست که حضرت صادق خواندند
داود بن علی چون کشت غلام آنحضرت را که معلی بن خنیس
بود پس گفت آنحضرت در سجود یا ذا القُوَّةِ القَوِیَّةِ
وَالقُدْرَةِ الازَلِیَّةِ یا ذا المِحالِ الشَّدیدِ وَالنَّصْرِ
العَتیدِ یا ذا العِزَّةِ الَّتی کُلُّ الخَلْقِ لَها ذَلیلٌ خُذْ
داوُدَ بنَ عَلِیٍّ اَخْذَ عَزیزٍ مُقْتَدِرٍ پس ناگاه فریاد بلند
شد در خانه داود بن علی که بتحقیق مرده است و از کتاب
ارشاد مفید علیه که میخوانی تو او را بر ظالم پس در سجده که

او

كنا و انتقام ميكشد از او و حديث از كاظم وارد است
يا عُدَّتي عِندَ شِدَّتي وَيا غَوثي عِندَ كُربَتي احرُسني
بِعَينِكَ الَّتي لا تَنامُ وَاكنُفني بِرُكنِكَ الَّذي لا يُرامُ
يا ذا القُوَّةِ القَوِيَّةِ يا ذا المِحالِ الشَّديدِ وَيا ذا
القُوَّةِ الَّتي كُلُّ الخَلقِ لَها ذَليلٌ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاكفِني شَرَّ الظّالِمِ وَانتَقِم لي مِنهُ و از كتاب
عيون اخبار الرضا منقولست كه مردى شكايت كرد بامام
جعفر صادق از ظالمى پس گفت براى او وجه نبى تو از دعاى
مظلوم كه تعليم كرد از اسم پيغمبر خدا كرد بان دعا
مظلومى بر ظالمى مگر اينكه نصرت داد او را خداى تعالى
بر او وكفايت كرد او را وآن اينست اللّهُمَّ طُمَّهُ بِالبَلاءِ
طَمّاً وَقُمَّهُ بِالأَذى قَمّاً وَارمِهِ بِيَومٍ لا مَعادَ لَهُ وَ
ساعَةٍ لا مَرَدَّ لَها وَابِح حَريمَهُ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهلِ
بَيتِهِ عَلَيهِ وَعَلَيهِمُ الصَّلوةُ وَالسَّلامُ وَاكفِني اَمرَهُ
وَقِني شَرَّهُ وَاصرِف عَنّي كَيدَهُ وَاخرُج قَلبَهُ وَسُدَّ

فاه

وَسُدَّ فاهُ عنّی وخشعتِ الاصواتُ للرّحمنِ فلا
تسمعُ الّا همساً وعنتِ الوجوهُ للحیّ القیّومِ وقد
خابَ مَن حمل ظلماً اخسئوا فیها ولا تکلّمونَ صمٌ
صمٌ صمٌ صمٌ صمٌ صمٌ صمٌ واز کتاب حیوة الحیوان
منقولست که هر که بخواند سورهٔ الم ترکیف امدّت
ده روز پی در پی هر روز هزار مرتبه وقصد کند
کسی را که او را در خاطر دارد و در روز دهم بنشیند
بر انجاری و بگوید اللّهمّ انت الحاضر المحیط بمکنون
السّرائر والضمائر اللّهمّ کثر الظالم وقلّ الناصر
وانت المطّلع العالم اللّهمّ انّ فلانا ظلمنی واذانی
ولا یشهد بذلک غیرک اللّهمّ انّک مالکه فا
هلکه اللّهمّ سربله بسربال الهوان وقمّصه قمیص
الرّدی بعد ازان بگو اللّهمّ اقصفه سه مرتبه بگو
بعد ازان بگو فاخذهم الله بذنوبهم وما کان لهم
من الله من واق پس به درستی که فرود میاید وزا

هلاک

هلاک دزان روز انشا الله تعالی وازکتاب سایل
المسائل منقولست که بعضی از صالحان بود در زمان بعضی
از تسلط دارنده کان پس برتسید او را بر خودش در زمان
مایوس شده بود از زنده کی خود پس دید در خواب که
کوینده میکفت ازبرای وی که بر تو باد بقرائة سورة
فیل در یکی رکعت از دو رکعت نماز صبح پس بجا آورد
پس کفایه کرده شد علو او در مدت اندک تتمه
نماز استعدا و تظلم از صادق منقولست دو رکعت
نماز میخوانی طول میدهی رکوع اند و رکعت را
وسجود را بعد از آن بکذارد روی خود را بعد از سلم
دادن بر زمین و بکوید یا ربّاه تا نفس منقطع شود
بعد از آن بکوید من اهلک عادا الاولی وثمود
فما ابقی وقوم نوح من قبل انهم کانوا هم اظلم
واطغی والمؤتفکة اهوی فغشیها ما غشی انّ
فلان بن فلان ظالم فیما ارتکب منی فاجعل

علی مناک وعدا ولا تجعل له فی حکومک نصیبا
یا اقرب الاقربین واز علی منقولست که مظلوم
نماز میکند دو رکعت و طول میدهد رکوع و سجود
انرا پس هرگاه سلام دهد میگوید اللهم انی مغلوب
فانتصر پس بدرستیکه خدای تعالی تعجیل میکند
نصرت او را فصل بیست و چهارم در دعاهائی
که اسم اعظم در انست بدان بدرستیکه اقوال در این
باب و روایات شمرده نمیشود نه در کتاب تصنیف
شده و نه در دفتر تالیف شده و ما ذکر میکنیم از ان
جمله اندکیرا بعنوان معنعن مثل عن فلان و عن فلان
که از پیغمبر و ائمه روایت شده باشد اول گفته شده است
که اسم اعظم الله است از جهة انکه مشهورترین نامهای
خدا است و بلند مرتبه ترین نامها است من حیث
المنزلة در ذکر و دعا و قرار داده شده است بیشتر
از سایر اسماء و تخصیص داده شده است با و کلمه

اخلاص

اخلاص و واقع شده است باو شهادت و گفته است
ابن فهد در عدة الداعی و اینقول نزدیکست البته
دویم اینکه اسم اعظم در مصحف هست جزما سیم
اینکه در اسما حسنی است و زود باشد که بیاید اسما
حسنی انشاء الله چهارم اینکه اسم اعظم یا حی یا قیوم
است و بعبرانی اهیا شراهیا پنجم اینکه او الله و حی
و قیوم است ششم اینکه او ذو الجلال و الاکرام است
هفتم اینکه در بسم الله الرحمن الرحیم است هشتم
اینکه یا بدیع السموات و الارض یا ذا الجلال و
الاکرام است نهم اینکه او در سه آیه ملکست یا
اینکه او در سه سوره است در سوره بقره که آیة الکرسی
است و در آل عمران الم الله لا اله الا هو الحی
القیوم است و در سوره طه و عنت الوجوه للحی
القیوم است دوازدهم اینکه او در الله لا اله الا
هو الرحمن الرحیم است سیزدهم ذکر کرده است ابن

بخوارد تا بنیا خود که آن در قول خدا یتعالی است
که الهکم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم
و قوله تعالی الم الله لا اله الا هو الحی القیوم
است چهاردهم ذکر کرده است طبرسی در جوامع
الجامع اینکه او در دعا آصف بن برخیا است که
وزیر سلیمان و پسر خواهر او بود و بان اسم حاضر
ساخت تخت بلقیس را و او یا الهنا و اله کل شیء
الها واحدا لا اله الا انت پانزدهم ذکر کرده است
قصص الانبیا اینکه اسم اعظم در اول سوره حدید است الی
قوله و هو علیم بذات الصدور و در آخر سوره حشر از لو
انزلنا هذا القران علی جبل تا آخر سوره بعد از آن
بردارد دستهای خود را و بگو یا من هو هکذا اسالک
بحق هذه الاسماء ان تصلی علی محمد و آل محمد
پس سوال کن حاجت خود را شانزدهم ذکر کرده است
صاحب فواید جلیله اینکه اسم اعظم در این دعا است

اللهم

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا ذَا الْمَعَارِجِ وَ
الْقُوٰی اَسْاَلُکَ بِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ بِمَا
اَنْزَلْتَهٗ فِیْ لَیْلَةِ الْقَدْرِ اَنْ تَجْعَلَ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ فَرَجًا
وَ مَخْرَجًا وَ اَسْاَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ
وَ اَنْ تَغْفِرَ لِیْ خَطِیْئَتِیْ وَ تَقْبَلَ تَوْبَتِیْ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ همچنین ذکر کرده است محمد بن حسن
صفار در کتاب فضل الدعاء که امام جعفر صادق
گفت بعض یاران خود را یا نیا موزم ترا اسم اعظم
گفت بلی گفت بخوان حمد و قل هو الله احد و آیة
الکرسی و سوره انا انزلناه را بعد از آن روی بقبله
بایست و دعا کن آنچه خواسته باشی همچنین ذکر
کرده است شیخ مفید که اسم اعظم در سوره
فاتحة الکتاب است و اگر بخوانی فاتحه را بر مرده
هفتاد مرتبه پس بعد از آن بر گردد در وی روح شاید
این عجب نبوده همچنین منقولست که از کتاب های انبیاء

او درا ین دعا است اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُکَ بِاَنَّ لَکَ
الْحَمْدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیعَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
بتبسیم منقولست از کتاب تحصیل که اسم اعظم
درین دعا است اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُکَ بِاَنَّکَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ
یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ بتبسیم و تکرم
اینکه اسم اعظم در دعا یوشع بن نون است که آفتاب
از برای او برگردید بدعا این است اللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْأَلُکَ بِاِسْمِکَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُقَدَّسِ
الْمُبَارَکِ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْمَکْتُوبِ عَلٰی سُرَادِقِ
الْعَرْشِ وَسُرَادِقِ السِّرِّ وَالْمَجْدِ وَسُرَادِقِ
الْقُدْرَةِ وَسُرَادِقِ السُّلْطَانِ وَسُرَادِقِ السَّرَائِرِ
اَدْعُوکَ یَا رَبِّ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
النُّورُ الْبَارِئُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الصَّادِقُ عَالِمُ الْغَیْبِ

وَالشَّهَادَةِ

وَالشَّهَادَةِ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَنُورُهُنَّ
وَقَيِّمُهُنَّ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَنَّانٌ نُورٌ
دَائِمٌ قُدُّوسٌ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ببیست و دوم اینکه ورد این
دعا است اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ عَرْشِكَ
وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ ببیست و سیم
اینکه ورد این دعا است اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ
وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ
أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ فَإِنَّ لَكَ
الْحَمْدَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ببیست و
چهارم از کتاب اغاثة الداعی اینکه اسم اعظم
درین دعا است يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَ

والارض ذوالجلال والاکرام وذوالاسماء العظام
وذوالعزة التی لا ترام والهکم اله واحد لا اله
الا هو الرحمن الرحیم وصلی الله علی محمد وآل
محمد اجمعین بیست و پنجم اینکه اسم اعظم در این
دعا است بسم الله الرحمن الرحیم وبگوید یا الله سه
مرتبه یا رحمن سه مرتبه یا نور سه مرتبه یا ذا الطول یا
ذا الجلال والاکرام بیست و ششم ذکر کرده است
ابی قره در مسجد خود اینکه اسم اعظم در این دعا
میگوئی سه مرتبه یا نور یا قدوس و سه مرتبه یا حی
یا قیوم و سه مرتبه یا حی لا یموت و سه مرتبه یا حی
حین لا حی و سه مرتبه یا حی لا اله الا انت و سه
مرتبه اسالک باسمک بسم الله الرحمن الرحیم
العزیز المبین بیست و هفتم در کتاب عدّه
که اسم اعظم در این دعا است یا هو یا هو یا من
لا یعلم ما هو الا هو تمت منقول از کتاب

بصایر الدرجات از حضرت صادق اینکه اسم اعظم هفتاد
وسه حرفست داده شد بادم بیست وپنج حرف وعطا
کرده شد بنوح پانزده حرف وعطا کرده شد ابرهیم
هشت حرف وعطا کرده شد موسی چهار حرف و
داده شد عیسی دو حرف پس بسبب این دو حرف زنده
میکرد مرده را وشفا میداد کور مادرزاد را و برص را
باذن الله تعالی وعطا کرده شد محمد صرا شانزده
حرف وبنسخه هفتاد ودو حرفست بنا بران نسخه
انچه بانبیا داده بر پیغمبر ما نیز داده با زیادتی دیگر
مجموع هفتاد وسه حرفست واختیار کرد خدا تعالی
یکحرف و میگوید مترجم این اوراق میر رضا مخفی
نماناد بر بزرگ عارف که موافق تقسیم حروف بانبیا
بنا بر نسخه اول دو حرف خبر معلوم الحال است سهو
از مصنفست یا از نساخ والله اعلم فصل نهم
و پنجم در دعاهای انبیاست دعائی دوم

دی

ذکر کرده است طبری در جوامع اینکه آن کلمات که
فرا گرفت آن را آدم از پروردگار خود پس توبه کرد بر و
اینست رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا
وَتَرْحَمْنَا لَنَکُوْنَنَّ مِنَ الْخَاسِرِیْن و گفته شده
است که اینست لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْ
لِیْ فَاِنَّهٗ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ و بعضی گفته
که آن اسمهای اصحاب کهف است دعاء جناب نوح ع
روایتست که حضرت نوح چون نظر کرد بسوی آب و موج
آن را خلش داد او را از ترس پس وحی کرد الله تعالی بجانب
او که بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ هزار مرتبه پس گفت پس ساکن
شد ترس او و نجات داد او را الله تعالی دعاء ابرهیم
دعاء حضرت پیغمبر ما است در روز احد و بر زود که میاید
انشاء الله تعالی دعاء یعقوب چون خواندند این دعا را طلوع نکرده
بود صبح که آمد پیراهن یوسف و آن اینست یَا ذَا
الْمَعْرُوْفِ الدَّائِمِ الَّذِیْ لَا یَنْقَطِعُ اَبَدًا وَلَا یُحْصِیْهِ
غیره

غیره دعا جناب یوسف ذکر کرده است علی ابن ابرهیم در
تفسیر خود که چون دعا کرد یوسف در چاه با این دعا
کرد این خدای تعالی از برای او از چاه گشادگی و از مکر
آن زن یعنی زلیخا حیل بیرون آمدنی و پادشاه ملک مصر
شد از جائی که گمان نداشت و آن این است اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْاَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ
بَدِیْعُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ
فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاَنْ تَرْزُقَنِیْ مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ
حَیْثُ لَا اَحْتَسِبُ واز کتاب بدء البیان نقل شده
که حضرت یوسف گذاشت روی خود را در چاه بر زمین
و گفت اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَتْ ذُنُوْبِیْ قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِیْ
عِنْدَكَ فَاِنِّیْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِوُجُوْهِ اٰبَائِیَ الصَّالِحِیْنَ
اِبْرٰهِیْمَ وَاِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ پس گفته شد
بحضرت صادق آیا دعا کنیم با این دعا پس گفت بلی بگوئید

اللهم

اللّٰهُمَّ اِنْ کَانَتْ ذُنُوبِی قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ

فَاِنِّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِوَجْهِ نَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَ

مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ الْاَئِمَّةِ

عَلَیْهِمُ السَّلَامُ و طلب کن حاجت خود را و از مهج

الدعوات روایت است که آنحضرت دعا کرد در جا این دعا

یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ وَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ وَ

یَا مُفَرِّجَ کَرْبِ الْمَکْرُوبِینَ وَ قَدْ تَرَیٰ مَکَانِی وَ تَعْرِفُ

حَالِی وَ لَا یَخْفَیٰ عَلَیْکَ شَیْءٌ مِنْ اَمْرِی و منقولست

از کتاب مجتنی اینکه آنحضرت دعا کرد در جا باین دعا یَا لَطِیفًا

فَوْقَ کُلِّ لَطِیفٍ اُلْطُفْ لِی فِی جَمِیعِ اَحْوَالِی بِمَا تُحِبُّ

وَ تَرْضَیٰ فِی دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی دعا جناب هود از پیغمبر

منقولست که دعا نکند باین دعا بنده مؤمن مگر اینکه

مستجاب کند الله تعالیٰ از برای او و اینست مَا عَلَیْکَ

یَا رَبِّ لَوْ اَرْضَیْتَ عَنِّی کُلَّ مَنْ لَهُ قِبَلِی تَبِعَةٌ وَ غَفَرْتَ

لِی وَ لَهُ مَا بَیْنِی وَ بَیْنَکَ وَ اَدْخَلْتَنِی الْجَنَّةَ فَاِنَّ مَغْفِرَتَکَ

للظالمین

للظالمین. وانا من الظالمین. دعاء جناب موسی لا اله الا الله
الحلیم الکریم سبحان الله رب السموات السبع و
رب العرش العظیم والحمد لله رب العالمین اللهم
انی ادرء بک فی نحره واعوذ بک من شره واستعینک
علیه فاکفنیه بما شئت دعاء جناب یوشع بتحقیق
که گذشت دعاء او در فصلی که گذشت و مر او را است دعاء
دیگر که روایت شده است در فصل پانزدهم دعاء الیاس و
خضر گذشت دعای ایشان در فصل دوازدهم و از برای
خضر دعاء دیگر است که روایت شده است در فصل اول
دعاء یونس منقول است از پیغمبر که فرمود بدرستیکه من
دانم کلمه که نگفت آنرا مکروبی و مصیبت زده مگر
اینکه فرج میدهد خدا تعالی کرب او را و دعا نکرد
باو بنده مسلمانی مگر اینکه مستجاب میشود از برای او
و آن دعاء برادرم یونس است و آنچنان است که حکایت کرده
است الله تعالی از او در قرآن لا اله الا انت سبحانک

انی

اِنِّی کُنتُ مِنَ الظّالِمِینَ وذکر کرده است الطبرسی در جوامع
الجامع اینکه قوم یونس چون ترسیدند از فرود آمدن عذاب
گفتند اَللّهُمَّ اِنَّ ذُنُوبَنا قَد عَظُمَت وَجَلَّت
وَاَنتَ اَعظَمُ مِنها وَاَجَلُّ فَافعَل بِنا ما اَنتَ اَهلُهُ
وَلا تَفعَل بِنا ما نَحنُ اَهلُهُ وذکر کرده است طبرسی
در مجمع چون که ایشان گفتند یا حَیُّ حِینَ لا حَیَّ یا مُحیِیَ المَوتی
یا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ پس زایل کرد خدای تعالی از ایشان
عذاب را دعای داود روایت شده است که چون تحمید کرد
خدای تعالی را باین تحمید وحی کرد خدای تعالی بسوی او که بتحقیق
که رنج و تعب انداختی حفظه را یعنی دو ملک را که اعمال
اینکس را می‌نویسند و آن این است اَللّهُمَّ لَکَ الحَمدُ
دائِماً مَعَ دَوامِکَ وَلَکَ الحَمدُ باقِیاً مَعَ بَقائِکَ
وَلَکَ الحَمدُ خالِداً مَعَ خُلُودِکَ وَلَکَ الحَمدُ کَما
یَنبَغی لِکَرَمِ وَجهِکَ وَعِزِّ جَلالِکَ یا ذَا الجَلالِ وَ
الاِکرامِ دعای سلیمان مروی است که دعا کرد بر اینها بر قفلی کس

کرد

کشاینده دین وا اینست اللّٰهم بنورک اهتدیت وبفضلک
استغنیت وبنعمتک اصبحت وامسیت هذه
ذنوبی بین یدیک استغفرک منها واتوب الیک
دعای آصف گذشت دعا او در فصل گذشته دعای عیسی
ذکر کرده است راوی گوید در قصص هود که چون اجتماع
کردند یهود بر عیسی که بکشند او را فرود آمد جبرئیل پیش
وی فرو گرفت او را ببال خود و ابند غار اندر شکم بال جبرئیل
دعای پس خواند او را پس بالا کرد او را و را الله تعالی
بسوی خود دعا نکرد بنده بآن دعا باخلاص مگر اینکه بجنبد
در آید عرش و گوید خدا بملائکه که شاهد باشید که من
بتحقیق مستجاب کردم از برای بنده خود دعا او را وعطا
کردم سؤال او را در دنیا و در آخرة او و امان از سعیر
مرویست و دعا اینست اللّٰهم انی ادعوک باسمک
العظیم الواحد الاعز وادعوک اللّٰهم باسمک
الصمد وادعوک اللّٰهم باسمک الوتر وادعوک

اللهم

اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي هُوَ اَنْتَ
اَرْكَانِكَ كُلِّهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَكْشِفَ
عَنِّي مَا اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ فِيهِ دعاهای پیغمبر دعاها
منسوب بانحضرت بیشتر از آنست که شمرده شود وچگونه
چنین نباشد حال آنکه منبع این دعاها از او است
و ماخذ اینها از او و ثواب اینها از برای او است و منتخب
شدن اینها و صلوات اینها او است و قرارگاه اینها
با او است بعد است که ذکر میکنیم در اینمقام دعاهای
شریفه مختصره او و از آنجمله آنست که ذکر کرده او را
ابن القضاعی در انشای خود که آن جمله دعاهای او
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ
وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَنَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ هٰؤُلَاءِ الْاَرْبَعِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَضِلَّ
اَوْ اُضَلَّ اَوْ اَذِلَّ اَوْ اُذَلَّ اَوْ اَظْلِمَ اَوْ اُظْلَمَ اَوْ اَجْهَلَ
اَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ و از آنجمله دعای او است در غار بر از

حضرت

حضرت منقولست که هرکه دعا کند با بنت علی فریاد رسے کنند
او را خدا تیعالے هم چنانکه بفریاد من رسید وعطا کند
او را هزار پیغمبر وان اینست یا مونس المستوحشین
ویا انیس المنفردین ویا ظهر المنقطعین ویا قوم
المستضعفین ویا کنز الفقرآء ویا موضع
شکوی الغربآء ویا مفردا بالجلال ویا معروفا
بالنوال ویا کثیر الافضال اغثنی عند کربتی
وصلی الله علی محمد واله اجمعین وازانجمله دعا
اواست در روز بدر اللهم انت ثقتی فی کل کرب
وانت رجائی فی کل شدة وانت لی فی کل امر نزل
بی ثقة وعدة فکم من کرب یضعف عنه
الفؤاد وتقل فیه الحیلة ویخذل فیه القریب
وتشمت به العدو وتعیا فیه الامور انزلته
بک وشکوته الیک راغبا فیه عمن سواک ففرجته
وکشفته عنی وکفیتنیه فانت ولی کل نعمة

وصاحب کل حاجة ومنتهی کل رغبة فلك الحمد
کثیرا ولك المن فاضلا وازانجمله از حضرت صادق
منقولست که بر رسول خدا میخواندند دعا در روز
احد اللهم لك الحمد واليك المشتكى وانت المستعان
پس نازل شد جبرئیل وگفت یا محمد که بتحقیق دعا کردی
دعای ابرهیم در وقتیکه باتش افتاد ودعای یونس در شکم
ماهی وازانجمله است آنچه ذکر کرده است صاحب کتاب
دعا و ذکر بدان از امام جعفر صادق ع از دعای پیغمبر
یا صریخ المکروبین ویا مجیب المضطرین اکشف
عني همي وغمي وكربي فانك تعلم حالي وحال اصحابي
واكفني هول عدوي فانه لا يكشفه غيرك وازان
جمله دعای روز حنین است رب كنت وتكون حيا
لا تموت تنام العيون وتنكدر النجوم وانت
حي قيوم لا تأخذك سنة ولا نوم وازانجمله
دعای اوست در روز خیبر اللهم انی اسألك تعجيل
عافيتك

عافیتک ونصراً علی بلیتک وخروجاً من الدنیا
الی رحمتک فصل سیّم در دعاهای
ائمه دعای جناب امیرالمؤمنین ذکر کرده است جلودی
درکتاب صفین که آنحضرت گفت بسم الله الرحمن الرحیم
لا حول ولا قوة الا بالله ودر نزد ابتدای قتال
در روز صفین میگفت اللهم ایاک نعبد وایاک
نستعین یا الله یا رحمن یا رحیم یا احد یا صمد
یا الله یا مجیب یا اله محمد الیک نقلت الاقدام
وافضت القلوب وشخصت الابصار ومدّت
الاعناق وطلبت الحوائج ورفعت الایدی اللهم
افتح بیننا وبین قومنا بالحق وانت خیر الفاتحین
بعد از آن بگو سه مرتبه لا اله الا الله والله اکبر
دعای جناب فاطمه از جمله دعاهای او اینست که ذکر کرده
است آنرا ابن طاوس در مهج الدعوات اینست بسم الله
الرحمن الرحیم یا حی یا قیوم برحمتک استغیث

فاغثنی

فاغثني ولا تكلني الى نفسي طرفة عين واصلح لي شأني
كله دعاء حضرت امام حسن گذشت در فصل بیست و
سیم دعاء حضرت حسین است که بگوید بعد از ظهر
فریضه اللهم اني اسألك بكلماتك ومعاقد
عرشك وسكان سمواتك وارضك وانبيائك
ورسلك ان تستجيب لي فقد رهقني من امري
عسر فاسألك ان تصلي على محمد وآل محمد وان
تجعل لي من امري يسرا دعاء حضرت علي بن الحسين
يا دائم يا ديموم يا حي يا قيوم يا كاشف الغم يا فارج
الهم يا باعث الرسل يا صادق الوعد صل على محمد
وآل محمد وافعل بي ما انت اهله دعاء حضرت
باقر اللهم ان كان لي عندك رضوان وود
فاغفر لي ولمن تبعني من اخواني وشيعتي وطيب
ما في صلبي برحمتك يا ارحم الراحمين دعاء حضرت
صادق يا ديان غير متوان يا ارحم الراحمين اجعل

لشیعتی

لِشِیعَتِی نَجَاۃً مِنَ النَّارِ وَعِنْدَکَ رِضیً وَاغْفِرْ
ذُنُوبَهُمْ وَیَسِّرْ اُمُورَهُمْ وَاقْضِ حَوَائِجَهُمْ وَاسْتُرْ
عَوْرَاتِهِمْ وَهَبْ لَهُمُ الْکَبَائِرَ الَّتِی بَیْنَکَ وَبَیْنَهُمْ
یَا مَنْ لَا یَخَافُ الضَّیْمَ وَلَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
اِجْعَلْ لَنَا مِنْ کُلِّ غَمٍّ فَرَجًا وَمَخْرَجًا دعائے حضرت موسیٰ
کاظم یَا خَالِقَ الْخَلْقِ وَیَا بَاسِطَ الرِّزْقِ وَیَا فَالِقَ
الْحَبِّ وَیَا بَارِئَ النَّسَمِ وَمُحْیِیَ الْمَوْتٰی وَمُمِیتَ الْاَ
حْیَاءِ وَدَائِمَ الثَّبَاتِ وَمُخْرِجَ النَّبَاتِ اِفْعَلْ بِی
مَا اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّکَ اَهْلُ التَّقْوٰی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
دعائے حضرت رضا اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِی الْهُدٰی وَثَبِّتْنِی عَلَیْهِ
وَاحْشُرْنِی عَلَیْهِ اٰمِنًا اٰمِنَ مَنْ لَا خَوْفٌ عَلَیْهِ
وَلَا حُزْنَ وَلَا جَزَعَ اِنَّکَ اَهْلُ التَّقْوٰی وَاَهْلُ
الْمَغْفِرَةِ دعائے حضرت جواد یَا مَنْ لَا شَبِیهَ لَهُ وَلَا مِثَالَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَلَا خَالِقَ اِلَّا اَنْتَ تُفْنِی
الْمَخْلُوقِینَ وَتَبْقٰی اَنْتَ حَلُمْتَ عَمَّنْ عَصَاکَ وَفِی

وفي المغفرة رضاك دعائے حضرت امام علی نقی یا نوراً یا
برهان یا مبین اکفنی شر الشرور وآفات الدهور
واسألك النجاة يوم ينفخ في الصور دعائے حضرت امام
عسکری یا عزیز العز في عزه ما اعز عزیز العز
في عزه يا عزيز اعزني بعزك وايدني بنصرك واطرد
عني همزات الشياطين وادفع عني بدفعك
وامنع عني بمنعك واجعلني من خيار خلقك
يا واحد يا احد يا فرد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد
ولم يكن له كفواً احد دعائے حضرت امام مهدی یا نور
النور یا مدبر الامور یا باعث من في القبور صل
على محمد وآل محمد واجعل لي ولشيعتي من الضيق
فرجا ومن الهم مخرجا واوسع لنا المنهج واطلق
لنا من عندك ما يفرج وافعل بنا ما انت اهله
یا کریم تتمه این دعاها که دوازده کانه از برائے ائمه
است یکی از برائے حسنین هست تا از فرزندان او نقل کردم انها

از

از حدیث طویلی که روایت شده است از پیغمبر و اینکه
نیست هیچ مخلوقی که بخواند دعای حسین را عقب هر
نماز واجبی مگر اینکه حشر کرده شود با امام حسین
و میباشد آنحضرت شفیع او در آخرة و فرج میدهد
الله تعالی اندوه او را و بجای او میدهد دین او را و وسع
میکند اله او را و نصرت میدهد او را بر دشمن او و
و میدهد پرده او را و کشاده میکند سینه او را و تلقین
میکند او را شهادتین نزد بیرون رفتن روح او و کسی
که دعا کند بدعای امام زین العابدین محشور میشود
با او و کسی که دعا کند بدعای امام محمد باقر محشور
میشود در روز قیامت با او و همچنین تا آخر ایشان
هر کرا اختیار کند دعای او را محشور شود با او و باشد او
رفیقان او در آخرت انشاءالله تعالی فصل یکم در فهم
در حجابها و هیکلها و مانند آنها ذکر کرده است اصحاب ما
در خصایص خود که صادر شد اینها از معصومین

اراده کرد کشتن او را ببندد زبان او را این دعا بخواند بسم
الله الرحمن الرحیم وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا
بَیْنَکَ وَبَیْنَ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا
مَّسْتُوْرًا وَّجَعَلْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَکِنَّةً اَنْ یَّفْقَهُوْهُ
وَفِیْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِذَا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْاٰنِ
وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰٓی اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْٓ اَسْأَلُکَ
بِالْاِسْمِ الَّذِیْ بِهٖ تُحْیِی الْمَوْتٰی وَتُمِیْتُ الْاَحْیَاءَ وَ
تَرْزُقُ وَتُعْطِیْ وَتَمْنَعُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَللّٰهُمَّ
مَنْ اَرَادَنَا بِسُوْءٍ مِّنْ جَمِیْعِ خَلْقِکَ فَاَعْمِ عَنَّا عَیْنَهٗ
وَاَصِمَّ عَنَّا سَمْعَهٗ وَاشْغَلْ عَنَّا قَلْبَهٗ وَغُلَّ عَنَّا
یَدَهٗ وَاصْرِفْ عَنَّا کَیْدَهٗ وَخُذْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ
خَلْفِهٖ وَعَنْ یَمِیْنِهٖ وَعَنْ شِمَالِهٖ وَمِنْ تَحْتِهٖ وَمِنْ فَوْقِهٖ
یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ واز کتاب فتح الهموم والاحزان
منقولست که هرگاه اراده کنی که حجاب کند خدای تعالی
ترا از چشم کسی که از او میترسی پس بگو یا رب العالمین

اياك نعبد واياك نستعين اسالك باسمك
العظيم تجليت به لموسى عليه السلم على الجبل
فجعلته دكا وخر موسى صعقا ان تصلى على محمد
وال محمد وان تعمى عينى بصر من اخشاه وتمسك
لسانه وتختم على قلبه وتحبس يده وتقعد
من رجله انك على كل شىء قدير ومنقولست از كتاب
كنوز النجاة دعا كفايت البلاء اللهم بك اساور
وبك احاول وبك اجاور وبك اصول وبك
انتصر وبك اموت وبك احيى اسلمت نفسى
اليك وفوضت امرى اليك ولا حول ولا قوة
الا بالله العلى العظيم اللهم انك خلقتنى ورزقتنى
وسررتنى وسترتنى ومن بين العباد بلطفك خولتنى
واذا هربت رددتنى واذا عثرت قومتنى واذا مرضت
شفيتنى واذا دعوت اجبتنى يا سيدى ارض عنى
فقد ارضيتنى وصل على محمد واله الطاهرين

ومنقولست

ومنقولست که از مکارم اخلاق جهت از برای ایمن
بودن از درنده از امام جعفر صادق گفت کسی که بگوید
انرا من ضامنم که نرسد او را عقربی که بگزد او را
ونه هیچ گزنده تا صبح و آن اینست اعوذ بکلمات
الله التامات التی لا یجاوزهن بر ولا فاجر
من شر ما ذرء ومن شر ما برء ومن شر کل
دابة ربی آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم
حرز از برای چشم زخم منقولست از کتاب دعاهای
که روایت شده است از پیغمبر که نازل شده است با جبرئیل
و تعویذ کرد با حسن و حسین را از چشمی که رسیده
بود با ایشان و آن اینست اللهم یا ذا السلطان العظیم
والمن القدیم والوجه الکریم والکلمات التامات
والدعوات المستجابات عاف فلانا نامش را ذکر
کند من انفس الجن واعین الانس حضرت فرمود که
تعویذ بکنید باین عوذه اولاد و زنان خود را که بهتر چیزی

است که با تعوذه میکند عوذه کننده کان هیکل عظیم
در امالی شیخ طوسی منقولست که حضرت سجاد میگفت
باک نمیکنم وقتیکه خوانده باشم این دعا را از اینکه جن و
انس بر ضرر من اجتماع نمایند دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمِنَ اللّٰهِ وَاِلَى اللّٰهِ وَفِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اَسْلَمْتُ نَفْسِيْ وَاِلَيْكَ
وَجَّهْتُ وَجْهِيْ وَاِلَيْكَ فَوَّضْتُ اَمْرِيْ فَاحْفَظْنِيْ
بِحِفْظِ الْاِيْمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِيْ وَعَنْ يَمِيْنِيْ
وَعَنْ شِمَالِيْ وَمِنْ فَوْقِيْ وَمِنْ تَحْتِيْ وَادْفَعْ عَنِّيْ بِحَوْلِكَ
وَقُوَّتِكَ فَاِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
حرز دیگر منقول از همه گروه از پیغمبر از برای ایمن بودن
از جن و انس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ مَا شَاءَ
اللّٰهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اَللّٰهُمَّ

اِنِّی اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ اَنْتَ
اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا اِنَّ رَبِّی عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ و منقولست
از کتاب انوار مضیئه که آمنه مادر پیغمبر چون آمد
در وضع حمل او را آمده بخواب او اینده و امر کرد او را
که تعویذ کند پیغمبر را باین عوذه و آن اینست اُعِیذُ
هُ بِالْوَاحِدِ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَكُلِّ خَلْقٍ زَائِدٍ يَكِلُمُ
بِالْمَرَاصِدِ فصل سی و هشتم در ایمن بودن
از چیزهائی که ترسناک است از امام محمد باقر منقولست که
ما اهلبیت وقتیکه مکر و شر از بیم امیری را یا بترسیم از
سلطانی یا از امری که روا ندارد بما دعا میکنیم باین دعا
يَا كَآئِنًا قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ وَيَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَیْءٍ وَيَا بَاقِيًا
بَعْدَ كُلِّ شَیْءٍ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِنَا كَذَا
وَكَذَا و مرویست از پیغمبر که کسیرا که برسد اندوه
و غم یا مصیبت بلائی یا دردی پس بگوید اَللّٰهُ رَبِّی
لَا اُشْرِكُ بِهٖ شَیْئًا وَتَوَكَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ

ومرویست

و مرویست از امام جعفر صادق که هرگاه در ورطه بیفتی
پس بگو بسم الله الرحمن الرحیم و لا حول و لا قوة
الا بالله العلی العظیم هفت مرتبه پس درستی که خدای
تعالی میگرداند از تو آنچه را که خواسته باشی از انواع
بلاها و از ابو الحسن منقولست که هرگاه بترسی
امری را پس بخوان صد آیه از قرآن از هر جا که خواسته
باشی بعد از آن بگو اللهم ادفع عنی البلاء ای
خداوند دفع کن از من این بلا را سه مرتبه بدرستیکه خدای
تعالی ایمن میگرداند ترا از آن و مرویست از کتاب
تعبیر الرؤیا کلینی از امام جعفر صادق که گفت پدر
مرا در خواب دیدم که فرمود ای پسر من هرگاه تو باشی
در سجن پس بسیار بگو یا رؤوف یا رحیم را و آنچه را که
می بینی از ادراک در خواب مثل بیداریست یعنی چون دعا را
در خواب آموخته شده مگو که عالم خوابست اعتبار
ندارد و منقولست از کتاب فاتح العیون که بدرستیکه هر که

بترسد

بنویسد لفظ بسم الله بر در خانه بیرون ایمن میشود
از هلاک اگرچه کافر باشد و منقولست از نبی که
پیغمبر گفت کسی که برسد باو شدتی یا بلیتی یا تنگی
پس بگوید بعد صبح و پنجشنبه سیصد مرتبه استغفر
الله ربی و اتوب الیه مگر اینکه فرج میدهد
او را خدای تعالی و منقولست از خصایص الرضا
از علی که هر که صعب بود دشوار شود برو و چیزی از مال
و اهل و ولد یا برسد از ستمکاری چیزی باید که دعا
کند بخدای تعالی با این دعا کفایت کرده میشود آنچه
مبتلا است او و نام برده است به دعاء المستصعب
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَاَهْلِ
بَیْتِهِ الَّذِینَ اخْتَرْتَهُمْ عَلَی الْعَالَمِینَ اَللّٰهُمَّ
فَذَلِّلْ لِی صُعُوبَةَ کَذَا وَکَذَا وَحُزُونَتَهُ وَاکْفِنِی
شَرَّهُ فَاِنَّکَ اَنْتَ الْمُعَافِی الْکَافِی الْغَالِبُ الْقَاهِرُ
و مرویست از کتاب عزا که هر گاه ترسی از دشمنی

یا دزدی

يا ذي لم يكن بكر يا آخذاً بنواصي خلقه السافع بها
إلى قدرته المنفذ فيها حكمه وخالقه وجاعل
قضائه لها غالباً وكلهم ضعيف عند غلبته
وثقت بك يا سيدي عند قوتهم بضعفي وبقوتك
على من كادني منهم مني اللهم فإن حلت بيني و
بينهم فذلك أرجوه وإن أسلمتني إليهم غيروا
ما بي من نعمتك يا خير المنعمين اللهم صل
على محمد وآل محمد ولا تجعل تغيير نعمتك
بيد أحد سواك ولا تغيرها أنت فقد ترى
الذي يراد بي فحل بيني وبين شرهم بحق ما به
تستجيب يا الله يا رب العالمين تتمة ديگر
در كتاب مستوجب المحامد اينكه هرگاه بترسي
از مكاني يا از احدي پس بگير بعدد لفظه سنك ريزه
تمة النجا
و بپاش آنها را گرد خود و دفن كن عدد آنرا نزد سر
خود ايمن ميشوي انشاء الله تعالى و ديگر در بعض

كتابها

کتابهای اصحاب ما که هرگاه ترسی یا واقع شوی در حرب
پس بگیر چهار سنگریزه که تو باشد که شماره مهیا
کرده باشی در جیب خود پس بینداز اول را از جانب
راست خود و دوم را از جانب چپ خود و سیم از
بالای سر خود بسمت خود و چهارم را به پیش خود
و تو میگویی در نزد انداختن جمیع قوله الحول له
الملك پس به درستی که لشکر شکسته میشود و اگر
شکسته نشود نجات می یابی از ایشان و واقع میشود
بعضی از ایشان در بعضی و خلاص می یابی از ایشان
بسبب این فصل باقی نمی بود دعا ما سر
قدسیتها یا محمد کسی که اراده کند از امت تو که بوده
باشد بر او تسلطی به کفایت کردن شر او را از او
پس باید بگوید یا قابضا علی الملك بما دونه
وما نعلم من دونه نیل شی من ملکه ویا مغنی
اهل التقوی ویا مغنی الفقراء باماطة الاذی

فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَنْهُمْ لَا تَجْعَلْ وَلَا يَبْقَى فِي الدِّين
وَالدُّنْيَا إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ وَاسْفَعْ بِنَوَاصِي أَهْل
الْخَيْرِ مِنْهُمْ إِلَى إِصْبَاحِي أَنَالُ مِنْ خَيْرِهِمْ خَيْرَهُ
وَكُنْ لِي عَلَيْهِمْ فِي ذَلِكَ مُعِينًا وَخُذْ لِي بِنَوَاصِي
أَهْلِ الشَّرِّ كُلِّهِمْ وَكُنْ لِي مِنْهُمْ فِي ذَلِكَ حَافِظًا
وَعَنِّي دَافِعًا وَلِي مَانِعًا حَتَّى أَكُونَ آمِنًا بِأَمَانِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس در سحرگاه گفتن این را
ضرر نمیرساند مکر مکر کننده گان با و هرگز یا محمد
کسی که اراده کند از امت تو که حایل نشود میان دعای
او و میان اجابت که او را امر بکه خواهد
نزد تو باشد که یا کوچک در سر یا اشکار بسوی
من یا بسوی غیر من پس باید بگوید در اخر دعای خود یا
اَللهُ الْمَانِعُ بِقُدْرَتِهِ خَلْقَهُ وَالْمَالِكُ بِهَا سُلْطَانَهُ
وَالْمُتَسَلِّطُ بِمَا فِي يَدَيْهِ كُلُّ مَرْجُوٍّ دُونَكَ يُخَيِّبُ
رَجَاءَ رَاجِيهِ وَرَاجِيكَ مَسْرُورٌ لَا يُخَيَّبُ سَائِلُكَ

بكل

بِكُلِّ رِضًى لَكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اَنْتَ فِيْهِ وَبِكُلِّ شَيْءٍ تُحِبُّ
اَنْ تُذْكَرَ بِهٖ وَبِكَ يَا اَللّٰهُ فَلَيْسَ يَعْدِلُ لَكَ شَيْءٌ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَحْفَظَنِيْ وَوُلْدِيْ
وَاِخْوَانِيْ وَمَالِيْ وَتَحْفَظَنِيْ بِحِفْظِكَ وَاَنْ تَقْضِيَ
حَاجَتِيْ فِيْ كَذَا وَكَذَا پس بہ درستیکہ ہر گاہ گفت
این دعا را آورده میشود بیشتر از آنکہ زائل شود از مکان
خود یا محمد کسیکہ ارادہ دارد از امت تو کہ سود کند
بتجارت و پس باید کہ بگوید در وقتیکہ ابتدا میکند
بان یَا مَنْ يُّرِيْدُ نَفَقَاتِ اَهْلِ التَّقْوٰى وَمَضَاعِفَهَا
وَيَا سَائِقَ الْاَرْزَاقِ سَيْحًا اِلَى الْمَخْلُوْقِيْنَ وَيَا مُفَضِّلًا
بِالْاَرْزَاقِ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ سُقْنِيْ وَرَبِّحْنِيْ فِيْ
تِجَارَتِيْ هٰذِهٖ اِلٰى وَجْهٍ غَنِيٍّ عَاصِمٍ مَشْكُوْرٍ اٰخُذُهٗ
بِحُسْنِ الشُّكْرِ لِتَنْفَعَنِيْ بِهٖ وَتَنْفَعَ بِهٖ مِنِّيْ مَنْ شِئْتَ
يَا مُرْبِحَ تِجَارَاتِنَا لِلْعَالَمِيْنَ بِطَاعَتِهٖ سُوْلِيْ فِيْ
تِجَارَتِيْ هٰذِهٖ رِبْحًا تَرْزُقُنِيْ فِيْهِ حُسْنَ الصُّنْعِ

فيما ابتليتني به و تمتحني به من الطغيان والقنوط

يا خير ناصر رزقه ولا تشمت بي بذلك دعائي

يا ارحم الراحمين پس به درستيكه هركه بكند

ابزاسو ميكند بشارت او فضل سي امر در

دعاهاي روزها و ترتيبها اول آنها دعاي

روز جمعه اللهم اجعلنا اقرب من تقرب

اليك واوجه من توجه اليك وانجح من

سألك وتضرع اليك اللهم اجعلنا ممن

كأنه يراك الى يوم القيمة الذي فيه يلقاك ولا

تمتنا الا على رضاك اللهم واجعلنا ممن

اخلص لك بعمله واحبك في جميع خلقك

اللهم صل على محمد وال محمد واغفر لنا مغفرة

عزما جزما لا نقترف بعدها ذنبا ولا نكسب

خطيئة ولا اثما اللهم صل على محمد وال محمد

صلوة نامية دائمة زاكية متتابعة متواصلة

مترادفة

مُترادِفةً بِرحمتِكَ يا ارحمَ الرّاحِمين عوذ
روز جمعہ بکو بِسمِ اللّٰہِ الرّحمٰنِ الرّحیمِ اُعیذُ
نفسی بِربِّ المشارِقِ والمغارِبِ مِن کُلِّ شیطانٍ
مارِدٍ وقائمٍ وقاعِدٍ وقاسِطٍ ومُعانِدٍ ونُنزِّلُ
علیکُم مِن السّماءِ ماءً لِیُطهِّرکُم بِهٖ ویُذهِبَ
عنکُم رِجزَ الشّیطانِ ولِیَربِطَ علٰی قلوبِکُم
ویُثبِّتَ بِهِ الاَقدامَ اُرکُض بِرِجلِکَ هٰذا
مُغتسَلٌ بارِدٌ وشرابٌ وانزلنا مِن السّماءِ
ماءً طهورًا لِنُحیِیَ بِهٖ بلدةً میتًا ونُسقِیَهٗ مِمّا
خلقنا اَنعامًا واَناسِیَّ کثیرًا اَلئٰنَ خفّفَ اللّٰہُ
عنکُم ذٰلِکَ تخفیفٌ مِن ربِّکُم ورحمةٌ
یُریدُ اللّٰہُ اَن یُخفِّفَ عنکُم فسیکفیکَهُمُ اللّٰہُ
وهُوَ السّمیعُ العلیمُ لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰہُ واللّٰہُ
غالِبٌ علٰی امرِهٖ لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰہُ مُحمّدٌ رسولُ اللّٰہِ
صلّی اللّٰہُ علیهِ وآلِهٖ اعوذُ بِعِزّةِ اللّٰہِ واعوذُ بِقُدرةِ

وَاَعُوْذُ بِرَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا
دعاروزشنبه اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لَنَا خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ وَهَبْ
لَنَا اَللّٰهُمَّ رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنَا بَعْدَهَا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَارْزُقْنَا اَللّٰهُمَّ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا لَا
طَيِّبًا وَلَا تُحْوِجْنَا وَلَا تُفْقِرْنَا اِلٰى اَحَدٍ سِوَاكَ وَزِدْنَا
لَكَ شُكْرًا وَاِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا وَبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ
غِنًى وَتَعَفُّفًا اَللّٰهُمَّ وَسِّعْ عَلَيْنَا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ اَنْ تَزْوِيَ وَجْهَكَ عَنَّا فِيْ حَالٍ
وَنَحْنُ نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِيْهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَعْطِنِيْ مَا تُحِبُّ وَاجْعَلْهُ لَنَا قُوَّةً فِيْمَا تُحِبُّ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ عوذه روز يكشنبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَ
الرُّوْحِ وَالنَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَقَاهِرَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرَضِيْنَ كُفَّ عَنَّا بَاْسَ الْاَشْرَارِ وَاَعْمِ اَبْصَارَهُمْ
وَقُلُوْبَهُمْ وَاجْعَلْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ حِجَابًا اِنَّكَ رَبُّنَا

لاحول

لا حول ولا قوة الا بالله توكلت على الله توكل
عائذ به من شر كل دابة ربي آخذ بناصيتها
ومن شر ما يكون في الليل والنهار ومن شر كل
سوء وصلى الله على محمد وآل محمد دعای روز یکشنبه
اللهم اجعل اول يومي هذا فلاحا واوسطه صلاحا
وآخره نجاحا اللهم صل على محمد وآل محمد واجعلنا
ممن اناب اليك فقبلته وتوكل وتضرع اليك
فرحمته عوذه روز یکشنبه بسم الله الرحمن الرحيم
الله اكبر الله اكبر استوى الرب على العرش
وقامت السموات والارض بحكمته وزهرت
النجوم بامره ورست الجبال باذنه لا يجاوز
اسمه من في السموات والارض الذي دانت له
الجبال فهي طائعة وذلت له الرقاب فهي
خاضعة واسبغت له الاجساد وهي بالية وبه
احتجبت عن كل عاد وباغ وطاغ وجبار وحاسد

دعای روز یکشنبه

ولئيم

وَبِسْمِ اللهِ الَّذِي جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا وَاَحْتَجِبُ

بِاللهِ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا

وَقَمَرًا مُنِيرًا وَزَيَّنَهَا لِلنَّاظِرِينَ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَجَعَلَ فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ جِبَالًا

وَاَوْتَادًا اَنْ يُوصَلَ اِلَيَّ بِسُوءٍ اَوْ فَاحِشَةٍ اَوْ بَلِيَّةٍ

حم حم حم تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ حم حمعسق

كَذٰلِكَ يُوحِي اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللهُ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

دعای روز دوشنبه اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ قُوَّةً فِي

عِبَادَتِكَ وَتَبَصُّرًا فِي كِتَابِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلِ الْقُرْآنَ

لَنَا مَاحِلًا وَالصِّرَاطَ زَائِلًا وَمُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَنَّا مُوَلِّيًا عوذه در روز دوشنبه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اُعِيذُ نَفْسِي بِرَبِّ الْاَكْبَرِ

مِمَّا يَخْفٰى وَمَا يَظْهَرُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ اُنْثٰى وَذَكَرٍ وَمِنْ

شر

شر ما رأت الشمس والقمر قدوس قدوس قدوس
رب الملائكة والروح ادعوكم ايها الانس الى
اللطيف الخبير وادعوكم ايها الجن والانس
الى الذي ختمته بخاتم رب العالمين وخاتم جبرئيل
وميكائيل واسرافيل وخاتم سليمان بن داود عليهم
السلام وخاتم محمد سيد المرسلين والنبيين
صلى الله عليه وعليهم اجمعين واخرعني
كلما اغدوا واروح من اذى حي او عقرب او
ساحر او شيطان رجيم او سلطان عنيد اخذت
عني ما يرى وما لم يرى وما رأت عين نائم او يقظان
باذن الله اللطيف الخبير لا سلطان لكم على الله
لا شريك له وصلى الله على رسوله محمد واله الطاهرين
وسلم تسليما دعا روز سه شنبه اللهم اجعل
غفلة الناس لنا ذكرا واجعل ذكرهم لنا شكرا
واجعل صالح ما نقول بالسنتنا نية في قلوبنا

اَللّٰهُمَّ اِنَّ مَغْفِرَتَكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِنَا وَرَحْمَتَكَ
اَرْجٰى عِنْدَنَا مِنْ اَعْمَالِنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَّوَفِّقْنَا لِصَالِحِ الْاَعْمَالِ وَالصَّوَابِ فِي الْفِعَالِ
عوذه روز سه شنبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اُعِيْذُ
نَفْسِيْ بِاللّٰهِ الْاَكْبَرِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ الْقَائِمَاتِ بِلَا
عَمَدٍ وَّبِالَّذِيْ خَلَقَهَا فِيْ يَوْمَيْنِ وَقَضٰى فِيْ كُلِّ سَمَآءٍ
اَمْرَهَا وَخَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ يَوْمَيْنِ وَقَدَّرَ فِيْهَا اَقْوَاتَهَا
وَجَعَلَ فِيْهَا الْجِبَالَ اَوْتَادًا وَّجَعَلَ لَنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا
وَاَنْشَاَ السَّحَابَ وَسَخَّرَهُ وَاَجْرَى الْفُلْكَ وَسَخَّرَ
الْبَحْرَ وَجَعَلَ فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ وَاَنْهَارًا وَّمِنْ شَرِّ
مَا يَكُوْنُ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَيَعْقِدُ عَلَيْهِ الْقُلُوْبُ
وَتَرَاهُ الْعُيُوْنُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ كَفَانَا اللّٰهُ كَفَانَا
اللّٰهُ كَفَانَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ دعائے روز چہارشنبہ
اَللّٰهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ الَّتِيْ لَا تَنَامُ وَاكْنُفْنَا بِرُكْنِكَ

الَّذِيْ

الذی لا یرام و باسمائک العظام صل علی محمد و اله
واحفظ علینا ما لو حفظه غیرک لضاع واستره
علینا ما لو ستره غیرک لشاع واجعل لنا ذلک
طواعا انک سمیع الدعاء قریب مجیب عوذه
۱۴۰ در روز چهارشنبه بسم الله الرحمن الرحیم اعیذ
نفسی بالاحد الصمد من شر فی العقد
ومن شر ابن قترة وما ولد استعیذ بالله الواحد
الاحد الاعلی من شر ما رات عینی وما لم تر استعیذ
بالله الواحد الفرد الکبیر الاعلی من شر من اراد بی
بسوء و امر عسیر اللهم صل علی محمد و ال محمد
واجعلنی فی جوارک الامین و حصنک الحصین
الله العزیز الجبار الملک القدوس القهار السلام
المؤمن المهیمن الغفار عالم الغیب والشهادة
الکبیر المتعال هو الله هو الله هو الله لا شریک
له محمد رسول الله صلی الله علیه و اله دعا روز
پنجشنبه

پنجشنبه اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ الْهُدٰی وَالتُّقٰی وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰی وَالْعَمَلَ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ مِنْ قُوَّتِکَ لِضَعْفِنَا وَمِنْ غِنَاکَ لِفَقْرِنَا وَفَاقَتِنَا وَمِنْ حِلْمِکَ وَعِلْمِکَ لِجَهْلِنَا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَعِنَّا عَلٰی شُکْرِکَ وَذِکْرِکَ وَطَاعَتِکَ وَعِبَادَتِکَ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ عوذه روز پنجشنبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اُعِیْذُ نَفْسِیْ بِقُدْرَةِ اللّٰهِ وَعِزَّةِ اللّٰهِ وَسُلْطَانِ اللّٰهِ وَجَلَالِ اللّٰهِ وَکَمَالِ اللّٰهِ وَبِجَمْعِ اللّٰهِ وَبِرَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَبِوُلَاةِ اَمْرِ اللّٰهِ مِنْ شَرِّ مَا اَخَافُ وَاَحْذَرُ وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیْلُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا

فصل ششم در دعاهای متفرقه منقولست که از کتاب صحیفه از امام زین العابدین که بگوید در طلب فرزند

رب لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین واجعل
لی من لدنک ولیا یرثنی فی حیاتی ویستغفر لی
بعد مماتی واجعله خلقا سویا ولا تجعل للشیطان
فیه نصیبا اللهم انی استغفرک واتوب الیک
انک انت الغفور الرحیم ومنقولست از کتاب شرایع
که مستحبست که بگذارد دست خود را بر پیشانی عروس
هرگاه داخل شود بر وی وبگوید اللهم علی کتابک تزوجتها
وفی امانتک اخذتها وبکلماتک استحللت فرجها
فان قضیت لی فی رحمها شیئا فاجعله مسلما سویا
ولا تجعله شرک شیطان ومنقولست از کتاب
تهذیب که حضرت امیر المومنین تلقین میکرد اهل خود را
نزد موت کلمات فرج را وان اینست لا اله الا الله
العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع
ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن ورب
العرش العظیم والحمد لله رب العالمین پس هرگاه

بگوید

بگویند آنرا بیمار کفنه شود او را که مرو که بر تو باکی نیست
و منقولست از کتاب ذکرها از پیغمبر که نیست مسلمانی
که برسد بر او مصیبتی پس بگوید آنچه امر کرده است
او را خدا بآن إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ اجرني
فِي مُصِيبَتِي وَاخْلُفْ لِي خَيْرًا و منقولست که از دنیا
جمع شدن از امام جعفر صادق که بنویسد برادر زنی
که نتواند نهاید بر پوست آهو این از بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ
يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ
يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ
رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا بعد از آن ببندد
آن پوست آهو را بر ران راست آن زن وقتیکه اثر
زائیدن پیدا شود دعا را از ران آن زن بردارد زیرا که
خوف این هست که اگر دعا برداشته نشود هر چه در
اندرون زن باشد همه بریزد و منقولست از کتاب تجمل

کرمرکه صعیف بود بینائی چشم او دید در خواب که کوینده
میکفت از برای او که بکو اعیذ نور بصری بنور الله
الذی لا یطفیٔ و مسح کن دست خود را بچشمان خود پس
آیة الکرسی بخوان راوی گفت پس چنین کرد صحیح شد
در تجربه و منقول است که از کتاب عوالی ان صلوات
بر پیغمبر امانت است از برای کسی که یاد کند او را ان این
اللهم صل علی محمد و آل محمد حتی لا تبقی صلوة
و بارک علی محمد و آل محمد حتی لا تبقی برکة اللهم و
سلم علی محمد و آل محمد حتی لا یبقی سلام اللهم
وارحم محمدا و آل محمد حتی لا تبقی رحمة خاتمة
دعا ئیست که منقول است از کتاب شرح نهج المسترشدین
ختم کرده بان مؤلف ان مقداد بن عبد الله سیوری
انکتاب را و ختم کرده بان فخر الدین رازی بعض کتابهای
خود را و ختم کرده بان ابن فهد عدة خود را و ثواب او
شمرده نمیشود بدلیل پیغمبر روایت شده است که اگر جمع شود

علانکه

ملائکهٔ آسمان هفتگانه و زمین هفتگانه بر آنکه وصف
کنند ثواب گوینده او را تا روز قیامت وصف نکنند
از هزار جزو یکی را و آزاد کند خدای تعالی او را و اهل
او را و همسایگان او را از آتش و شفیع کند او را در
هزار کس از کسانی که واجب است از برای ایشان آتش
جهنم و بپوشاند او را خدای تعالی هزار پرده در دنیا
و آخرت و بیامرزد گناهان او را و اگرچه بوده باشد
مثل کف دریا و بگشاید برای وی هفتاد در از رحمت
و عطا کند او را اجر بعدد همه مخلوق خدا در جنت
و آتش و آسمانها و زمینها و قطرهای باران و خاک
و سنگریزهها و غبارینها و نام برده میشود دعاء
اهل بیت المعمور و آن اینست یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیلَ
وَسَتَرَ الْقَبِیحَ یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْ بِالْجَرِیرَةِ وَلَمْ یَهْتِکِ
السِّتْرَ یا عَظِیمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ
الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ

ثواب هر مصیبت زده و همسایه عملک [illegible]

نجوی

نجوی یا منتهی کل شکوی یا مفرج کل کربة
یا مقیل العثرات یا کریم الصفح یا عظیم المن یا مبتدئا
بالنعم قبل استحقاقها یا رباه یا سیداه یا غایة
رغبتاه اسألک بک و بمحمد و علی و فاطمة و الحسن
و الحسین و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد
و علی و الحسن و القائم المهدی الائمة الهادیة علیهم
السلام ان تصلی علی محمد و آل محمد و اسألک یا الله
الا تشوه خلقی بالنار و ان تفعل بی ما انت اهله

فصل سی و دوم در دعاهائیکه روایت کرده
است ابن بابویه در من لا یحضره الفقیه از پیغمبر اینکه
هیچ مسافری جانشین خود نمیگذارد بر اهل خانه خود
بهتر از چهار رکعت نماز وقتیکه اراده دارد بیرون رفتن
را بسفر و بگوید اللهم انی استودعک الساعة
اهلی و مالی و ذریتی و دنیای و آخرتی و امانتی و
خاتمة عملی پس نکفت هیچکس اینرا مکر انکه عطا میکند

خدا

خدای تعالی او را بخیر سؤال کرده است و منقولست
از صادق کسی که گفت در وقت بیرون رفتن از منزل
اللّٰهُ اَکْبَرُ بِاللّٰهِ اَخْرُجُ وَبِاللّٰهِ اَدْخُلُ وَعَلَی اللّٰهِ اَتَوَکَّلُ
سه مرتبه و بعد از آن بگوید اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِی فِی وَجْهِی هٰذَا
بِخَیْرٍ وَاخْتِمْ لِی بِخَیْرٍ وَقِنِی شَرَّ کُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَا
صِیَتِهَا اِنَّ رَبِّی عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ در امان خدای تعالی
باشد از ضرر جن و انس و درنده کان و هوام مثل عقرب
وغیره تا بر گردد و از ابی جعفر منقولست که هر که در
وقت بیرون رفتن از منزل خود بگوید بِسْمِ اللّٰهِ حَسْبِیَ
اللّٰهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ خَیْرَ اُمُورِی
کُلِّهَا وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ
و از الحضرت منقولست که کسی که گفت وقتیکه بیرون می
رود از خانه خود بسم الله میگویند و دو ملك او
هدایت یافته شدی پس وقتیکه گفت لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ میگویند آن دو ملك او را نگاه
داشته

داشته شد پس وقتیکه گفت توکلت علی الله میگوید
او را که کفایت کرده شد پس میگویند شیطان چگونه کنم
با کسی که هدایت یافته و نگاه داشته و کفایت کرده شد
و از امام جعفر صادق ع منقول است که کسی که قرائت کند
سوره توحید ده مرتبه وقتیکه بیرون میرود از منزل
خود همیشه در حفظ خدا تعالی است تا برگردد پس
وقتیکه بیرون رود از خانه خود بایستد بر در خانه
که رو بجانب سمتی کند که با آن سمت رفتنی است و بخواند
سوره فاتحة الکتاب را به پیش خود و براست و چپ خود
و آیة الکرسی را هم چنین بعد از آن میگوید اللهم احفظنی
واحفظ ما معی وسلمنی وسلم ما معی وبلغنی
وبلغ ما معی ببلاغک الحسن الجمیل یا ارحم الراحمین
وبعد از آن دعا کند بکلمات فرج که در فصل گذشته
گذشت پس بگو ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله
اللهم آنس وحشتی وآمنّی علی وحدتی واد غیبتی

ومیگوید نیز مولای انقطع الرجاء الا منک و
خابت الآمال الا فیک اسألک اللهم بحق من
حقه واجب علیک ممن جعلت له الحق عندک
ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تقضی حاجتی
و از ادعیه سرّست یا محمد کسی که اراده کند بیرون
رفتن از اهل خود را از برای حاجتی پس دوست دارد که
ادا کنم او را سلامت با بجا اوردن حاجتا و پس باید
که بگوید در وقت بیرون رفتن از خانه بسم الله مخرجی
و باذنه خرجت و قد علم قبل ان اخرج خروجی و قد
احصی بعلمه ما فی مخرجی و مرجعی توکلت علی الاله
الاکبر توکل مفوض الیه امره و مستعین به علی
شؤونه مستزید من فضله مبرئ نفسه من کل حول و
قوة الا به خروج ضریر خرج بضره الی من یکشفه
خروج فقیر خرج بفقره الی من یسده خروج عائل
خرج بعائلته الی من یغنیها و خروج من ذنبه اکبر

بقیه

ثِقَتِهِ وَاَعْظَمُ رَجَائِهِ وَاَفْضَلُ مُنْيَتِهِ اَللّٰهُ ثِقَتِي
فِي جَمِيْعِ اُمُوْرِيْ كُلِّهَا بِهِ فِيْهَا جَمِيْعًا اَسْتَعِيْنُ وَلَا
شَيْءَ اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ فِيْ عِلْمِهِ اَسْئَلُ اللّٰهَ خَيْرَ الْمَخْرَجِ
وَالْمَدْخَلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ پس یقینکه
گفتن این دعا باعث بود مخرج او و مدخل و
خوشحالی او و برکت نیز او را سلامت تتمه و سزاوار
است که بیرون شود مسافر مگر در حالی که با وضو
باشد تحت الحنک داشته باشد و تصدق کرده
باشد برداشته باشد با خود عصا از چوب بادام تلخ
و تلاوت کرده باشد این آیه را وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ
اِلٰى قَوْلِهِ وَكِيْلٌ و منقول است از کتاب منتخب که
چون مسافر فرود آمد در موضعی پس باید بخواند رَبِّ اَنْزِلْنِيْ
مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ پس دو رکعت سنت
که هر که بجا آورد این را روزی داده خیر مکان را و دفع
کند خدا تعالی از او شر او را نشر تعم فصل و سیم

در خواص آیات قرآنی از کتاب معجم اهل الذهب بر دستی
که محتجب شد بان پیغمبر از دشمنان خود در قول خدای
تعالی است و اذا قرأت القرآن جعلنا بینک و بین
الذین لا یؤمنون بالآخرة حجابا مستورا و آیه
در سوره کهف که این آیه است و من اظلم ممن ذکر
بآیات ربه فاعرض عنها و نسی ما قدمت یداه
انا جعلنا علی قلوبهم اکنة ان یفقهوه و فی
آذانهم وقرا و ان تدعهم الی الهدی فلن یهتدوا
اذا ابدا و آیه است در سوره نحل و آن قول خداست
اولئک الذین طبع الله علی قلوبهم و سمعهم
و ابصارهم و اولئک هم الغافلون و آیه است در
سوره جاثیه و آن قول خدا است افرأیت من اتخذ
الهه هویه و اضله الله علی علم و ختم علی سمعه
و قلبه و جعل علی بصره غشاوة فمن یهدیه من
بعد الله افلا تذکرون و از کتاب دلایل ہر دید بستیکه

محمد بن علی الشریف النعلو در سیاه و زا هم و غم و بر طرف
شد مال و جاه و در سیاه و ترسیدم از سلطان پس
دیدم در خواب خود پیغمبر را پس شکایت کردم بسوی او
امر خود را پس گفت نزد او که بخوان این آیه را
و جوابها نشرا نزد هر سختی پس به درستیکه خدای
تعالی میگرداند از برای تو از آن سختیها فرجی و مخرجی
و رد میکند بخدا تعالی بر تو بسبب این آیات مال ترا
و جاه ترا و ایمن میکند ترا از سلطان و کفایت میکند
ترا امر دنیا و آخرت ترا و بخواند او را هیچ مهمومی مگر فرج
میدهد خدای تعالی هم او را و قرضدار هیچ مگر
ادا کند خدا تعالی دین او را و نه زندانی مگر خلاص می
کند او را او را گفت پس بیدار شدم پس خواندم او را
بعد از آن پس ناگاه رسول سلطان بخواند مرا بسوی
او پس گفت بتحقیق بترسانیدی مرا در خواب خود و
گمان ندارم که نفرین کرده مرا بخدا قسم که همه سلطنت از من

وتم

ترسے بعد از آن ردّ کرد بمن انچه گرفته بود از من و زیاده
دادار مال من و بالجمله بتحقیق دید ببرکت این آیات
هر خیر را و آیات این است آیه اوّل الَّذِینَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ
مُصِیبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ جواب ش
اُولٰئِکَ عَلَیْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰئِکَ
هُمُ الْمُهْتَدُونَ آیه دویم اَلَّذِینَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ
اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِیمَانًا
وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ جواب ش فَانْقَلَبُوا
بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ آیه سیم وَذَا
النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ
عَلَیْهِ فَنَادٰی فِی الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
سُبْحَانَکَ اِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ جواب ش فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَکَذٰلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِینَ
آیه چهارم وَاَیُّوبَ اِذْ نَادٰی رَبَّهُ اَنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ

وانت

وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ جوابش فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا

مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً

مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ اٰيه پنجم وَاُفَوِّضُ اَمْرِيْٓ

اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ جوابش فَوَقٰىهُ اللّٰهُ

سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ

الْعَذَابِ اٰيه ششم اَلَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً

اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ وَمَنْ

يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا

فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ جوابش اُولٰٓئِكَ جَزَاۤؤُهُمْ

مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ

آيات الشفا كسے كه بنويسد اين آيات را و بياشامد

برے میشود از هر دردے وانها اینست وَيَشْفِ صُدُوْرَ

قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ

يَخْرُجُ مِنْ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ

لِلنَّاسِ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنَ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى
وَشِفَاءٌ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ اَلْاٰنَ
خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ قُلْنَا
يَا نَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاَرَادُوْا بِهٖ
كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ
كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهٗ سَاكِنًا وَلَهٗ
مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وازکتاب
عدة از پیغمبر مرویست کہ کسے کہ بخواند از اول بقرہ
تا ھم المفلحون و آیۃ الکرسی تا العظیم وسہ آیہ
از آخر بقرہ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
تا آخر سورہ نہ بیند در خود و نہ در مال خود چیزے
کہ مکروہ او باشد و نزدیک نشود با وے شیطان
و فراموش نکند قرآن را و از کتاب توکل اینکہ بخواند

کسی که بترسد از هوام مثل عقرب و مانند آن صبح و شام
وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ واز کتاب نزهة الادباء که باید کسی
که از سلطان کز نزده ترسد این آیه را بخواند یَا مَعْشَرَ
الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ
أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَانٍ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا
تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ
قَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا واز کتاب خواص القرآن
از امیر المؤمنین که کسی که از غرق شدن و سوختن
بترسد پس باید بگوید إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ
الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ
حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ

عما

عمّا یشرکون وکسیکه سرکشی کند برا و چهار پا یی
او و تبرسد از او پس باید که بخواند در گوش او ان
این است افغیر دین الله یبغون وله اسلم
من فی السموات والارض طوعاً وکرهاً
والیه یرجعون، و منقولست از کاظم که کسیکه
طلب کفایه کند از آیه قران از مشرق تا مغرب کفایت
کرده میشود و تیکه باشد از برای او بیقینی
فصل سی و چهارم در استخاره ها ذکر
کرده است شیخ مفید در رساله غریه اینکه
سزاوار است از برای انسان که استخاره نکند خدا
را در چیزی که کرده باشد خدا او را و نه در ادای
واجبی پس بدرستیکه جز این نیست که استخاره
در امر مباحست و ترک کردن نافله بنا فله که ممکن
نباشد او را جمع میان آنها مثل جهاد کردن و حج
کردن از روی سنت یا سفر کردن مثل زیارت مشهد

نزدیکی و صله کردن برادری و غیر یکی و استخاره
هایی بسیار است اول استخاره ذات الرقاع
که آنها چند پاره رقعه است منقول است از امام
جعفر صادق که بنویسی در سه رقعه بعد از بسم الله
الرحمن الرحیم خیرة من الله العزیز الحکیم لفلان
بن فلانة افعل و در سه رقعه دیگر بعد از آن لا تفعل
بعد از آن این رقعه ها را بگذار در زیر مصلای
خود بعد از آن دو رکعت نماز بگذار پس وقتی که
سلام دادی سجده کن و بگو صد مرتبه استخیر الله
برحمته خیرة فی عافیة بعد از آن بنشین و بگو
اللهم خر لی واختر لی فی جمیع اموری کلها فی
یسر منک و عافیة بعد از آن بر هم بزن رقعه ها
را و بیرون بیاور یکی یکی پس اگر بیرون بیاید سه
رقعه پی در پی افعل پس آن کار را بکن و اگر بیرون
بیاید سه رقعه پی در پی لا تفعل پس آن کار را مکن

واگر نه بیرون و باید مختلف باشند یعنی بعضی افعل و بعضی
لا تفعل پس بیرون آید تا پنج رقعه و عمل بکن با کثر
دوم آنها از ائمه منقولست که اینکه نیت کند
استخاره کننده حاجت خود را و بنویسد در ده رقعه
لا و بنویسد در رقعه دیگر نعم و بعد از آن بگرداند
آنها را در دو گلوله گل و بگذارد آنها را در زیر
دامن خود بعد دو رکعت نماز کند و بگوید اللهم انی
اُشاوِرُکَ فی امری هذا و انت خیر مُشارٍ و
مُستَشارٍ فاَشِر عَلَیَّ بِما فیهِ صَلاحٌ و حُسنُ
عاقِبَةٍ و بیرون می‌آورد یکی را اگر نعم است بکن و
اگر لا است مکن سیم ذکر کرده است ابن
فهد در موجز که مشاوره کند با بعضی از برادران
و سؤال کند از خدا تعالی که جاری کند بر زبان او خیر
او را و بکند آنچه مشوره میکند او را و چهارم
ذکر کرده است نیز ابن فهد که بگشاید مصحف را

و نظر

ونظر کند اوّل آنچه در ذا لسنه و عمل کند بان پنجم
ذکر کرده است علامه در مصباحش که این استخاره
مرویست از صاحب الامر که حمد زاده مرتبه بخوان
یا سه مرتبه یا یکمرتبه پس بخوان سوره قدر ده مرتبه
پس بگو سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَخِیْرُکَ لِعِلْمِکَ
بِعَاقِبَةِ الْاُمُوْرِ وَاَسْتَشِیْرُکَ لِحُسْنِ ظَنِّیْ بِکَ
فِی الْمَاْمُوْلِ وَالْمَحْذُوْرِ اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَ هٰذَا
الْاَمْرُ الْفُلَانِیُّ و نام ببرد مِمَّا قَدْ نِیْطَتْ بِالْبَرَکَةِ
اَعْجَازُهٗ وَبَوَادِیْهِ وَحُفَّتْ بِالْکَرَامَةِ اَیَّامُهٗ
وَلَیَالِیْهِ فَخِرْلِیْ اَللّٰهُمَّ فِیْهِ خِیَرَةً تَرُدُّ شُمُوْسَهٗ
ذَلُوْلًا وَتَقَعَّضُ اَیَّامَهٗ سُرُوْرًا اَللّٰهُمَّ اِمَّا اَمْرٌ
فَاْئْتَمِرُ وَاِمَّا نَهْیٌ فَانْتَهِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَخِیْرُکَ
بِرَحْمَتِکَ خِیَرَةً فِیْ عَافِیَةٍ اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَ بِالْفَرْدِ
فَهُوَ الْخِیَرَةُ بعد از ان در خاطر بگذراند حاجت
خود را و بگیرد یکقطعه از تسبیح اگر باشد

عد

علیحده طاق بکن و اگر جفت باشد مکن ششم ذکر کرده است ابن طاوس در کتاب فتح الابواب که این دعا روایت شده است از امام رضا و از پدران آنحضرت و هر که دعا کند باین نمی بیند در عاقبت کار خود مگر آنچه دوست دارد و اختیار کند انشاء تعالی و آن اینست اَللّٰهُمَّ اِنَّ خِیَرَتَكَ تُنِیْلُ الرَّغَائِبَ وَ تُجْزِلُ الْمَوَاهِبَ وَ تُغْنِمُ الْمَطَالِبَ وَ تَهْدِیْ اِلٰی اَحْمَدِ الْعَوَاقِبِ وَ تَقِیْ مِنْ مَحْذُوْرِ النَّوَائِبِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَخِیْرُكَ فِیْمَا عَقَدَ عَلَیْهِ رَأْیِیْ وَ قَادَنِیْ اِلَیْهِ هَوَایَ وَ اَسْاَلُكَ یَا رَبِّ اَنْ تُسَهِّلَ لِیْ فِیْ ذٰلِكَ مَا تَعَسَّرَ وَ اَنْ تُعَجِّلَ لِیْ مِنْ ذٰلِكَ مَا تَیَسَّرَ وَ اَنْ تُعْطِیَنِیْ یَا رَبِّ الظَّفَرَ فِیْمَا اسْتَخَرْتُكَ فِیْهِ وَ عَوْنًا بِالْاِنْعَامِ فِیْمَا دَعَوْتُكَ وَ اَنْ تَجْعَلَ یَا رَبِّ بُعْدَهُ قُرْبًا وَ خَوْفَهُ اَمْنًا وَ مَحْذُوْرَهُ سِلْمًا اِنَّكَ تَعْلَمُ وَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوْبِ

اَللّٰهُمَّ

اَللّٰهُمَّ اِنْ يَكُنْ هٰذَا الْاَمْرُ خَيْرًا لِي فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا
وَآجِلِ الْآخِرَةِ فَعَجِّلْهُ وَسَهِّلْهُ لِي وَاِنْ لَمْ يَكُنْ فَاصْرِفْهُ
عَنِّي وَقَدِّرْ لِي فِيهِ الْخَيْرَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ فصل سیوم پیغمبر در زیارات میگوید
در زیارت پیغمبر اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ اَمْرِهِ وَالْخَاتِمِ
لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ
كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى صَاحِبِ السَّكِينَةِ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَنْصُورِ
الْمُؤَيَّدِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
زیارت جامعه ذکر کرده است شیخ طوسی در متهجد
که مروی است از امام جعفر صادق که کسی که اراده داشته باشد
که زیارت کند پیغمبر و علی و ائمه را در شهر خود پس باید که
غسل کند در روز جمعه و بپوشد جامه پاکیزه و بیرون
رود به بیابانی از زمین و نماز کند چهار رکعت هر چه میسر

شود پس قبیکه سلام داد پس باید بایستد رو به قبله
و بگوید السّلام علیک ایّها النّبی و رحمة الله و برکاته
السّلام علیک ایّها النّبیّ المرسل و الوصیّ المرتضی
و السّید الکبیر و السّیدة الزّهراء و السّبطان
المنتجبان و الاولاد الکرام و الامناء المنتجبون
جئت انقطاعاً الیکم و الی آبائکم و ولدکم
الخلف علی برکة الحقّ و قلبی لکم مسلّم و نصرتی
لکم معدّة حتّی یحکم الله لدینه فمعکم معکم
لا مع عدوّکم انّی مقرّ برجعتکم لا انکر لله
قدرة و لا ادعو الّا ما شاء الله سبحان الله ذی
الملک و الملکوت یسبّح لله باسمائه جمیع خلقه
و السّلام علی ارواحکم و اجسادکم و السّلام علیکم
و رحمة الله و برکاته و در روایة دیگر واقع شده ا
که بجا میاورد این بر پشت بام خانهٔ خود و منقول است از صادق
که هرگاه اراده کنی زیارت امام حسین پس بالا برو بالای

بام

بام خود بعد از آن التفات بکن بیمین و یسار بعد از آن

بردار سر خود را باسمان بعد از آن رو بجانب قبر مقدس

و بگوید السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک

و رحمة الله و برکاته تو نوشته میشود برای تو مانند

روزه و روزه بمعنی زیارتست و مراد درین مقام جر بانست

کاملست که زیارت حج و عمره است و بخوان در وداع

ایشان السلم علیکم ائمة الهدی و رحمة الله

و برکاته استودعکم الله و اقرء علیکم السلم

امنا بالله و بالرسول و بما جئتم به و دللتم علیه

اللهم اکتبنا مع الشاهدین و لا تجعله

اخر العهد من زیارتکم و السلم علیکم و رحمة الله

و برکاته فصل سی و ششم در دعاهای ماثور

مستجابست که دعا کرده شود هر روز باین دعا یا من یملک

حوائج السائلین و یعلم ضمیر الصامتین لکل

مسئلة منک سمع حاضر و جواب عتید و لکل صمت

مِنْكَ عِلْمٌ بَاطِنٌ مُحِيطٌ اَسْاَلُكَ بِمَوَاعِيدِكَ الصَّادِقَاتِ
وَاَيَادِيكَ الْفَاضِلَةِ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَسُلْطَانِكَ
الْقَاهِرِ وَمُلْكِكَ الدَّائِمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ يَا مَنْ
لَا تَنْفَعُهُ طَاعَةُ الْمُطِيعِيْنَ وَلَا تَضُرُّهُ مَعْصِيَةُ
الْعَاصِيْنَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ
لِي حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ
وَاَعْطِنِي فِيمَا رَزَقْتَنِي الْعَافِيَةَ وَالْبَرَكَةَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ بعد ازیں دعا کن بآنچه روایت شده است
از امام جعفر صادق اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِيْنَ
لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِيْنَ مِنْكَ وَيَقِيْنَ الْعَابِدِيْنَ لَكَ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ وَاَنَا الْبَائِسُ الْفَقِيْرُ
وَاَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيْفُ الذَّلِيْلُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَامْنُنْ بِغِنَاكَ عَلٰى فَقْرِي
وَبِحِلْمِكَ عَلٰى جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلٰى ضَعْفِي يَا قَوِيُّ يَا
عَزِيْزُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّيْنَ

وَاكْفِنِي

وَاكْفِنِى مَا اَهَمَّنِى مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تَمَّتْ
ذکر کرده است شیخ صدوق ره در مجالس خود حدیثی
طولانی در فضل روزه گرفتن ماه رجب بعد از ان
گفته است در اخر ان حدیث که گفته شد ای رسول خدا
پس کسیکه قادر نباشد بر اینصفت پس چه کند تا بر
یابد انچه وصف کردید او را پس گفت رسول خدا تصدق
کند از هر روزی بنانی پس گفته شد پس کسیکه قادر
نباشد بر تصدق کردن گفت تسبیح کند خدا یتعالی
را از هر روز ماه رجب باین تسبیح صد مرتبه سُبْحَانَ
اللّٰهِ الْجَلِيْلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِى التَّسْبِيْحُ اِلَّا لَهُ
سُبْحَانَ الْاَعَزِّ الْاَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ
لَهُ اَهْلٌ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى فضل سی و هفتم
در دعا ماه شعبان بو علی بن الحسین میخواند در
هر شبی از روزها شعبان و در شب نصف شعبان
پس گفت اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ

وموضع

وموضع الرسالة ومختلف الملائكة ومعدن العلم
واهل بيت الوحي اللهم صل على محمد وال محمد الفلك
الجارية في اللجج الغامرة يامن من ركبها ويغرق
من تركها المتقدم لهم مارق والمتاخر عنهم
زاهق واللازم لهم لاحق اللهم صل على محمد وال
محمد الكهف الحصين وغياث المضطر المستكين
وملجاء الهاربين ومنجا الخائفين وعصمة
المعتصمين اللهم صل على محمد وال محمد صلوة
تكون لهم رضا ولحق محمد وال محمد اداء وقضاء
بحول منك وقوة يا ارحم الراحمين اللهم صل
على محمد وال محمد الطيبين الابرار الذين اوجبت
حقوقهم وفرضت طاعتهم وولايتهم اللهم
صل على محمد وال محمد واعمر قلبي بطاعتك
ولا تخزني بمعصيتك وارزقني مواساة من
قترت عليه من رزقك بما وسعت على من فضلك

ونشرت

وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَاَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ
وَهٰذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبَانُ الَّذِي
حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ
اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدْاَبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ
فِي لَيَالِيهِ وَاَيَّامِهِ بُخُوعاً لَكَ فِي اِكْرَامِهِ وَاِعْظَامِهِ
اِلَى مَحَلِّ حِمَامِهِ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنَّا عَلَى الْاِسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ
فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعاً
مُشَفَّعاً وَطَرِيقاً اِلَيْكَ مَهْيَعاً وَاجْعَلْنِي
لَهُ مُتَّبِعاً حَتّٰى اَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَنِّي رَاضِياً
وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِياً قَدْ اَوْجَبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ
وَالرِّضْوَانَ وَاَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْاَخْيَارِ
ومنقولست كه از امام جعفر صادق كسيكه بگويد
از هر روز ماه شعبان اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ
بنويسد او را خدا تعالى در افق على وان صحرا كه آ

پیش عرش در آن نهرها است که جاری میشوند در آن از
قدحها است بعدد ستارگان تتمه شب نصف
شعبان بهترین شبها است بعد از شب قدر در آن مولد
شده است حضرت قائم و سنت است که در این شب این
دعا بخوانند الهی تعرض لك في هذه الليلة
المتعرضون الخ و بتحقیق که گذشت در فضل و
فضیلت و مرویست از امام جعفر صادق که کسیکه
تسبیح کند خدای تعالی را در این شب صد مرتبه و حمد
کند صد مرتبه و تهلیل کند صد مرتبه میآمرزد
خدای تعالی گناهان گذشته او را و قضا میکند
حاجتهای دنیا و آخرت او را و آنچه بخواهد و آنچه
نداند حاجت او را با او اگر چه نطلبد او را فضل سی
و هشتم در دعاهای ماه مبارک رمضان دعا
کن هر روز از این ماه آنچه روایت شده از امام جعفر
صادق اللهم اني اسألك فيما تقضي وتقدر من

الامر المحتوم في الامر الحکیم من القضاء الذی
لا یرد ولا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک
الحرام وان تطیل عمری وتوسع فی رزقی
وان تجعلنی ممن تنتصر به لدینک ولا تستبدل
بی غیری ومیگوید هر شب از دهه آخر بعد از
فرایض و نوافل آنچه مرویست نیز از آنحضرت اللهم
ادّ عنا حق ما مضی من شهر رمضان واغفر لنا
تقصیرنا فیه وتسلمه منا مقبولا ولا تؤاخذ
باسرافنا علی انفسنا واجعلنا من المرحومین
ولا تجعلنا من المحرومین پس بدرستیکه چون
گفت کسی این را بیامرزد خدا تعالی برای او آنچه
ثبت کرده است از گناهان در آنچه گذشته است
از ماه رمضان و نگه میدارد او را در آنچه باقیست
و مرویست از کتاب روضة العابدین از امام جعفر
صادق که میخواند با بنده هر روز از ماه و شب او وان

ابیت اللهم منک اطلب حاجتی و من طلب
حاجته الی احد من الناس فانی لا اطلب حاجتی
الا منک وحدک لا شریک لک و اسالک
بفضلک و رضوانک ان تصلی علی محمد و اهل
بیته و ان تجعل لی فی عامی هذا الی بیتک
الحرام سبیلا حجة مبرورة متقبلة زاکیة
خالصة لک تقر بها عینی و ترفع بها درجتی
و ترزقنی ان اغض بها بصری و ان احصن فرجی
و ان اکف عن جمیع محارمک حتی لا یکون
عندی شیء اثر من طاعتک و خشیتک و العمل
بما احببت و الترک لما کرهت و نهیت عنه
و اجعل ذلک فی یسر منک و عافیة و اوزعنی
شکر ما انعمت به علی و اسالک ان تجعل
وفاتی قتلا فی سبیلک تحت رایة محمد نبیک
مع ولیک صلواتک علیه و اله و اسئلک

أن تقتل أعدائك وأعداء رسولك وأن
تكرمني بهوان من شئت من خلقك ولا تهنّي
بكرامة أحد من أوليائك اللهم اجعل لي مع
الرسول سبيلا حسبي الله ما شاء الله وصلى
الله على سيدنا محمد رسوله خاتم النبيين
وآله الطاهرين و منقولست از کتاب تحفة
الناظر هر که بخواند این دعا را هر روز از ماه
رمضان مبارک بیامرزد خدا یتعالی گناهان او را چهل
سال و آن اینست اللهم رب شهر رمضان
الذي أنزلت فيه القرآن وافترضت على عبادك
فيه الصيام صل على محمد وآل محمد وارزقني
حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام
واغفر لي تلك الذنوب العظام فإنه لا يغفرها
غيرك يا رحمن يا علام يا ذا الجلال والإكرام
خاتمه در کتاب بلد الامین از علی منقولست

در نزد افطار کردن بسم الله اللهم لک صمنا
وعلی رزقک افطرنا فتقبل منا انک انت السمیع
العلیم ومرویست از امام جعفر صادق که هر که بخواند
سورهٔ انا انزلناه را در وقت سحور خوردن و در نزد
افطار کردن باشد میان این دو مانند کسیکه بخون
خود غلطیده باشد در راه خدا و در کتاب شریعة
المتمسک منقولست که از پیغمبر که کسیکه بخواند
این دعا را در نزد افطار بیرون میرود از گناهانش
مثل روزی که زائیده است و را مادرش و آن این است
یا عظیم یا عظیم یا عظیم انت الله الذی لا اله الا
انت اغفر لی الذنب العظیم فانه لا یغفر
الذنب العظیم الا انت یا عظیم و منقولست از
کتاب فردوس که هر که بگوید بعد ده مرتبه یا دائم
الفضل علی البریة یا باسط الیدین بالعطیة
یا صاحب المواهب السنیة صل علی محمد و آله

خیر الوری سجیة واغفر لنا یاذا العلیٰ فی هذہ العشیة۔ بغلبد خدائے تعالیٰ از برائے او هزار هزار حسنه ومحو کند از بدیها مثل این وبلند کند از برائے او از درجات مثل این تیرهر گاه روز قیامت شود هم نشینی کند با ابراهیم درجنت و فضل سے و نهم در اسماء الحسنٰی وخواص او نقل کرده اند از کتاب جواهر زخیر است که بدرستے که خدایتعالیٰ را نود و نه نامست که هر که دعا کند بانها مستجاب میشود دعا او وکسے که بشمر د انها را داخل شود بهشت وآن اینست هو الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم الملک القدوس السلام المؤمن المهیمن العزیز الجبار المتکبر الخالق البارئ المصور الغفار القهار الوهاب الرزاق الفتاح العلیم القابض الباسط الخافض الرافع المعز المذل السمیع البصیر الحاکم

العدل

العدل اللطيف الخبير الحليم العظيم الغفور
الشكور العلي الكبير الحفيظ المقيت الحسيب
الجليل الجميل الكريم الرقيب المجيب الواسع
الحكيم الودود المجيد الماجد الباعث الشهيد
الحق الوكيل القوي المتين الولي الحميد
المحصي المبدئ المعيد المحيي المميت الحي القيوم
الواحد الأحد الفرد الصمد القادر القاهر
المقتدر المقدم المؤخر الأول الآخر
الظاهر الباطن الوالي المتعالي البر التواب
المنتقم العفو الرؤف مالك الملك ذوا
الجلال والإكرام المقسط الجامع الغني
المغني المعطي المانع الضار النافع النور
الهادي البديع الباقي الوارث الرشيد
الصبور الذي ليس كمثله شيء لم يلد ولم
يولد ولم يكن له كفوا احد ومنقولسنا ذ

كنام

از کتاب عدّه که سزاوار است دعا کننده را که وقتی
که تمجید کند الله تعالی را و ثنا کند او را اینکه ذکر
کند از اسماء حسنی آنچه مناسب مطلوب او بود
است پس باید ذکر کند الرزاق الوهاب والمغنی
والمنعم والمفضل والمعطی والکریم والواسع
ومسبب الاسباب وآنچه شباهت دارد باین
واگر مطلوب او مغفرة و توبه است پس باید که ذکر
کند التواب والرحمن الرحیم والرؤوف العطوف
والمحسن والجمل والعفو والغفار والستار
واگر مطلوب او انتقام کشیدن از دشمنست پس باید
که ذکر کند العزیز والجبار والقهار والمنتقم
والبطاش وذوالبطش الشدید ومدوخ الجبابرة
وقاصم المردة والطالب والغالب والمدرک
والمهلک وبرانبیا اگر مطلوب او علم باشد
العالم والمعز والرافع والفتاح والهادی

والمعلم

والمرشد و مانند اینها منقول است از کتاب معتمد
الاسنی که هرگاه که دعوت کنی بر سلطان یا بر بلدی
که مدبر است از آن پس استخراج کن آنچه مناسب آن کار
است از نامها و نظر میکنی بحروف آنکه مدبر است
از آن پس حذف میکنی آنچه مکرر است از او اگر
باشد و از آن مکرر بحروف حساب میکنی آنچه باقیست
بحساب جمل کبیر پس اگر بر سلطنت ذکر میکنی از آن
اسماء بقدر آن مثال آن هرگاه تدبیر از کسی پس نظر
کن بنام او مثل احمد پس آنچه مناسب است از اسماء الله
واحد است و آنچه مناسب حا است حکیم و حلیم است
و مناسب میم مؤمن و مهیمن است و مناسب دال دائم
است و عدد حروف احمد پنجاه و سه است پس مکرر کن
این اسماء را پنجاه و سه مرتبه و دیدم بخط شهید قدس
الله سره اینکه این اسماء حسنی عجائب است از هر یکی
و از جهت اطاعت و محبت بندگان با نها و ابطال سحر

وجلب

وطلب روی نا فرست فصل چهارم در آداب دعا

کنده و آداب دعا کننده بسیار است اکر ذکر میکنیم

ما بعضی از آنها را که اختصار کرده ایم آنها را از

کتاب نبده ایم از آنها چند قسم است اول آنچه

مقدم میشود از دعا طهارت است و بو خوش بکند

ورفتن به مسجد و صدقه دادن و رو بقبله بودن

وخوش کمانی بخدا در تعجیل کردن اجابت دعا

وروا ودون بدل و سؤال نکردن چیز حرام و پاك

کردن شکم را از حرام بر روزه کرفتن و تازه کردن

توبه دوم آنچه مقارن دعا باید کرد روا و ترك

تعجیل کردن روا است و پنهان کردن دعا و عموم

کردن آن یعنی برادران مؤمن را نیز داخل کردن و نام

بردن حاجت و خشوع کردن و کریه کردن و بزرك

خود را بکریه داشتن و اعتراف بکناه کردن و مقدم

داشتن برادران مؤمن و برداشتن دستها و دعاء

کرد

ودعا کردن بآنچه متضمن اسم اعظم است وبتحقیق
که ما اقرار کردیم از برای اسم اعظم فصل بیست و
چهارم را ودیگر مدح کردن خدا تعالی را واسان
ترین مدح کردن خواندن سورهٔ قل هو الله احد است
وتلاوت کردن اسماء حسنی وگفتن یا من هو اقرب
الیّ من حبل الورید تا آخر وبتحقیق گذشت در فصل
یازدهم سیم آنچه بعد از دعا بجا باید آورد وعود
کردن دعا است با اجابت وجه اجابت وختم کردن
دعا بصلوات بر محمد وآل محمد وگفتن ما شاء الله
لا قوة الا بالله وگفتن یا الله المانع بقدرته
خلقه تا آخر وبتحقیق گذشت در فصل بیست و
نهم ومسح کردن بدست خود روی خود را وسینه خود را
چهارم در سبب اجابت وگاه راجع میشود بوقت مثل
روز جمعه وشب جمعه وهرگاه که غایب شود نصف
قرص آفتاب روز جمعه وشهر رمضان ومؤکدترین

اما شبها قدر و روزهای آنها است و شبهای
عرفه و مبعث و غدیر و فطر و عید اضحی و روزهای
آنها و شبهای احیا چهارگانه شب غره ماه رجب
و شب نصف شعبان و دو شب عید فطر و قربان
و روز مولد و نصف رجب و ماههای حرام چهارگانه
کانه ذیقعده و ذیحجه و محرم و رجب و نزد
زوال آفتاب از ظهر روز و نزد وزیدن باد و فرود
آمدن باران و نزد طلوع صبح تا طلوع آفتاب
و نزد خواندن سوره انا انزلناه پانزده مرتبه
و در ثلث آخر از شب جمعه و نزد قرائة قل
یا ایها الکافرون ده مرتبه با طلوع آفتاب
روز جمعه و نزد اذان و تلاوت قران و گاهی
راجع میشود بمکان مانند مسجد الحرام و کعبه
و عرفه و مزدلفه و حایر و گاهی راجع میشود
بفعل مثل عقب نمازها و در سجده دعا کنند

بعد از نماز مغرب و دعا کردن حاجیان که قبول
کرده شده است و دعا کردن سایل برای همبنده
خود و دعای بیمار برای عیادت کننده خود پنجم
خالان دعا کننده است پس دعای روزه دار رد
نمیشود و همچنین دعای مریض و جهاد کننده
و حج کننده و دعای کسی که نماز کند و نیاید بجا
آورد آن نماز چیزی از امور دنیا زیرا که او چیزی
نمیخواهد از خدا مگر آنکه عطا کند او را و کسی
که بر خیزد موی پشت بدن او و بگرید چشمهای
او و کسیکه طهارت کرده و منتظر نماز نشیند
و کسیکه در دست او انگشتری فیروزه باشد یا عقیق
همه انگشتر عقیق باشد یا همین نگینش عقیق
باشد و حلقه اش نقره یا غیر نقره و اجتماع نکردند
چهار نفر مگر آنکه متفرق شدند از اجابت الله
تعالی و باید ذکر کنیم الحال آنچه وعده کرده بودیم

اول

انتهی از ترجمهٔ جنة الواقیة که مشتملست بر ادعیه جات
کثیره و معتبره امید آنکه عامهٔ منتفعین از صلحاء
و اخیار و مؤمنین در حین مداومت و قرائت
دعاهای مؤلف و بانی و ساعی و کاتب آن را
مع والدین و سایر مؤمنین و مؤمنات بدعای خیر
و طلب مغفرت یاد فرمایند بحرّرا فی غرهٔ شهر
رجب المرجب سنة ۱۳۰۱

طریقهٔ ختم یا من تحل

جناب خاتم المجتهدین و رئیس المحققین حجة الاسلام والمسلمین
میرزا محمد مجتهد تبریزی اعلی الله مقامه فرموده‌اند که از
یوم شنبه ابتدا کرده سه دفعه بخوانند و در روز یکشنبه
پنج مرتبه و در روز دوشنبه هفت مرتبه و در روز سه شنبه
نه مرتبه و در روز چهارشنبه یازده مرتبه و در روز پنجشنبه سیزده
مرتبه و در روز جمعه پانزده مرتبه که بخوانند که حاجتش

بر آورده

براوردن حاجات شود انشاء الله تعالىٰ

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من تحل به عقد المكاره ويا من يفثأ به حد الشدائد ويا من يلتمس منه المخرج الى روح الفرج ذلت لقدرتك الصعاب و تسببت بلطفك الاسباب وجرى بقدرتك القضاء ومضت على ارادتك الاشياء فهي بمشيتك دون قولك مؤتمرة وبارادتك دون نهيك منزجرة انت المدعو للمهمات وانت المفزع في الملمات لا يندفع منها الا ما دفعت ولا ينكشف منها الا ما كشفت وقد نزل بي يا رب ما قد تكادني ثقله والم بي ما قد بهظني حمله وبقدرتك اوردته علي وبسلطانك وجهته الي فلا مصدر لما اوردت ولا صارف لما وجهت ولا فاتح لما

اَغلقتَ وَلَا مُغلِقَ لِمَا فتحتَ وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا
عَسَّرْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِيْ يَا رَبِّ بَابَ الفَرَجِ بِطَوْلِكَ
وَاكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَاَنِلْنِيْ حُسْنَ
النَّظَرِ فِيْمَا شَكَوْتُ وَاَذِقْنِيْ حَلَاوَةَ الصُّنْعِ
فِيْمَا سَئَلْتُ وَهَبْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجًا
هَنِيْئًا وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحِيًّا
وَلَا تَشْغَلْنِيْ بِالْاِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوْضِكَ
وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضِقْتُ لِمَا نَزَلَ
بِيْ يَا رَبِّ ذَرْعًا وَامْتَلَأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ
عَلَيَّ هَمًّا وَاَنْتَ الْقَادِرُ عَلٰى كَشْفِ مَا
مُنِيْتُ بِهٖ وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيْهِ فَافْعَلْ
بِيْ ذٰلِكَ وَاِنْ لَمْ اَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا
الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ

چون
مضمون بلاغت
مشحون قل ما يعبؤ بكم
ربى لولا دعاؤكم اقوم مطالب
والزم مقاصد كه بدان وسيله
عبد را تحصيل ثواب و قرب معبود حاصل
ميشود منحصر بدعا و عبادت است و چون
اين كتاب مستطاب مشتمل بر غالب اذكار و ادعيه
جامع وظايف عبادات بود كه فى الحقيقه در
عالم معنى موافق اسم براى كافه مؤمنين از آتش
هاويه جنة واقيه و بوصول فيوضات جنة
باقيه همت بر نمود طبع اهمال باز اميد كه مؤلف
و بانى و ساعى طبع و والدين و سائر اموات
ايشانرا بدعاى مغفرت ياد و شاد
فرمايند ربنا اغفر لى و لجميع
المؤمنين يوم يقوم
الحساب

